

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 84 ■ Τ.Κ. 114 72 ΑΘΗΝΑ ■ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019 ■ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 628 ■ 2,50 ΕΥΡΩ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟ ΔΗΜΑΡΧΟ κ. ΕΚREM ΙΜΑΜΟĞLU

Συνάντηση με τον νέο Δήμαρχο του Μητροπολιτικού Δήμου της Πόλης κ. Ekrem Imamoğlu, είχε την Πέμπτη, 4 Ιουλίου, στο Δημαρχιακό Μέγαρο, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο οποίος τον συνεχάρη για την πρόσφατη εκλογή του.

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΓΓΙΝΑ

> ΣΕΛΙΔΑ 18

95 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

> ΣΕΛΙΔΑ 12

Ο «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ» ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

> ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

Θα είμαστε κλειστά από
1 έως και 18 Αυγούστου.
Καλό Καλοκαίρι!

ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ –ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

► ΓΙΑ «ΑΝΑΣΕΣ» ΣΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΔΕΣΜΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Εκμεταλλευόμενος τη «ζάλη» της αξιωματικής αντιπολίτευσης, βάζει σε ράγες υλοποίησης τις μεταρρυθμίσεις για τις οποίες έχει δεσμευτεί. Ήδη οι υπουργοί του έχουν περάσει προς τα έξω την εντύπωση ότι πριν ακόμη αναλάβουν το «πηδάλιο» της χώρας ήταν προετοιμασμένοι για αυτά που έχουν να αντιμετωπίσουν. Εξάλλου από το πρώτο υπουργικό συμβούλιο τα μέλη της κυβέρνησης πήραν μαζί τους έναν φάκελο στον οποίο περιλαμβάνονται οι άμεσοι στόχοι τους, καθώς και ένα χρονοδιάγραμμα υλοποίησης το οποίο θα παρακολουθείται κεντρικά από το Πρωθυπουργικό γραφείο. Το μεγάλο στοίχημα είναι να νικηθεί το τέρας της γραφειοκρατίας, ώστε να παραμεριστούν τα μεγάλα εμπόδια στον δρόμο των επενδύσεων. Κύρια επιδίωξή του είναι να μην πάει ούτε μια μέρα χαμένη.

> ΣΕΛΙΔΑ 3

Με σύνθημα «δουλειά, δουλειά, δουλειά» ο νέος Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, από την πρώτη κιόλας μέρα στη διακυβέρνηση της χώρας «έβαλε στο κόκκινο» τις κυβερνητικές μηχανές. Με τον αέρα της νίκης σε τρεις συνεχόμενες εκλογικές νίκες και με φόντο την αυτοδυναμία ο κ. Μητσοτά-

κης επιχειρεί να επιβάλει τη δική του ατζέντα. Το κυβερνητικό σχήμα που έβαλε σε «διάταξη μάχης» είναι δομημένο κατά τέτοιον τρόπο που απεικονίζει και τις προθέσεις του Πρωθυπουργού. Πρόκειται για ένα «μπόλιασμα» πολιτικής και τεχνοκρατών, που όλοι προσδοκούν να λειτουργήσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων του.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Σε κλίμα ενθουσιασμού και με ιδιαίτερη λαμπρότητα πραγματοποιήθηκε, το Σάββατο, 22 Ιουνίου, η ενθρόνιση του νέου Αρχιεπισκόπου Αμερικής Ελπιδόφορου, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Τριάδος, στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης.

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΓΓΙΝΑ

Τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη εκπροσώπησε ο Μητροπολίτης Γερμανίας Αυγουστίνος, ο οποίος παρέδωσε στο νέο Αρχιεπίσκοπο την ποιμαντορική ράβδο, και παρέστησαν οι Μητροπολίτες και οι Επίσκοποι της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Αρχιεπισκοπής Αμερικής, ο Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου Βασίλειος, ως εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Κύπρου, ο Μητροπολίτης Νεας Ιωνίας και Φιλαδελφείας Γαβριήλ, ως εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Ελλάδος.

> ΣΕΛΙΔΑ 2

επικαιρότητα

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΥ

Πλήθος Ιεραρχών, Ηγουμένων Μοναστηριών, Αγιορειτών Πατέρων και κληρικών, Ιεράρχες και ιερωμένοι άλλων δογμάτων και Ομολογιών, Άρχοντες Οφφικιάριοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, η μητέρα, τα αδέρφια και συγγενείς του νέου Αρχιεπισκόπου, ο Υπουργός Υγείας των ΗΠΑ Άλεξ Αζάρ, ως εκπρόσωπος της αμερικανικής Κυβερνήσεως, ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Γεώργιος Κατρούγκαλος, ως εκπρόσωπος της ελληνικής Κυβερνήσεως, ο πρέσβης Ανδρέας Μαυρογιάννης, συνομιλητής από την ελληνοκυπριακή πλευρά στις συνομιλίες υπό την αιγίδα των Η.Ε., ως εκπρόσωπος της Κυπριακής Κυβέρνησης, οι εκπρόσωποι του διπλωματικού σώματος στις ΗΠΑ και τον ΟΗΕ, Γερουσιαστές και Αμερικανοί πολιτικοί, η κ. Μαρέβα Μητσοτάκη, σύζυγος του Κυριάκου Μητσοτάκη, Προέδρου της ΝΔ, καθώς και πλήθος πολιτικών παραγόντων από την Ελλάδα.

Στον ενθρονιστήριο λόγο του ο Αρχιεπίσκοπος Ελπιδοφόρος τόνισε ότι «ευγνωμόνως “*ἀναμνησκόμεναι ἐν πρώτοις*” του Αρχιεπισκόπου και Πατριάρχου μου Βαρθολομαίου, ο οποίος φέρει το μεγαλύτερο βάρος και την κύρια ευθύνη για την ενότητα της Εκκλησίας. Είναι εκείνος που με δίδαξε κατά τη δική του “*καθ’ ἡμέραν μέριμναν πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν*” (Β’ Κορ. 11, 28). Είναι εκείνος που με εμπιστεύτηκε και με ενθάρρυνε από τα πρώτα βήματα της διακονίας μου. Είναι εκείνος που με προετοίμασε και μου γέννησε τον πόθο να υπηρετήσω το λαό του Θεού».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του επισήμανε: «Η καρδιά μου είναι έτοιμη και σταθερή να υπηρετήσω αυτήν την Αρχιεπισκοπή και αυτό το έθνος, τα οποία θαύμαζα από την παιδική μου ηλικία και από τη διακονία μου στο Φανάρι. Στο διάβα των δεκαετιών, παρατήρησα την ανάπτυξη της Εκκλησίας

εδώ, τις προκλήσεις που αντιμετώπισε και τους δρόμους που άνοιξε. Είμαι, λοιπόν, εδώ –ο νέος Αρχιεπίσκοπός σας– για να σας ακούσω, για να διαλεχθώ μαζί σας και για να εργαστώ μαζί σας. Η προσευχή μου είναι να στέκομαι μπροστά σας και δίπλα σας, να ηγούμαι με το παράδειγμα και τις παραινήσεις μου και να σας διακονώ με πνεύμα θυσίας. Ας προχωρήσουμε μαζί ως Σώμα Χριστού και σώμα πιστών, ως μία ενωμένη Αρχιεπισκοπή και Εκκλησία και ως μία πολύτιμη Επαρχία του πανσέπτου Οικουμενικού Πατριαρχείου. Δεν μπορώ να σκεφτώ ανώτερη και τελειότερη κλήση για τον βίο μου από το να είμαι μαζί σας στις χαρές και στις λύπες σας, στις επιτυχίες και στις δοκιμασίες σας. Η καρδιά μου είναι έτοιμη, σταθερή και πρόθυμη να σας υπηρετήσω κάθε στιγμή και σε κάθε περίπτωση. Από τους πολλούς τομείς που έχουν ανάγκη άμεσης ποιμαντικής φροντίδας, θα ήθελα να υπογραμμίσω τη διακονία της αγάπης προς τη νεολαία μας, την ενίσχυση της θεολογικής μας εκπαίδευσης, καθώς επίσης και την ολοκλήρωση της ανέγερσης του Ιερού Ναού στο “Σημείο Μηδέν”. Σε όλους αυτούς τους τομείς, ζητούμε –πέρα και πάνω από οτιδήποτε άλλο– τη δύναμη και τη στήριξη της χάριτος του Θεού, διότι

“*ἐάν μή Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῶντες*” (Ψαλμ. 128, 1)».

Αμέσως μετά παρετέθη επίσημο γεύμα με την παρουσία περισσότερων των 1700 ατόμων, μεταξύ των οποίων, Ιεράρχες και κληρικοί, επίσημοι παράγοντες από τις ΗΠΑ και το εξωτερικό, Άρχοντες οφφικιάριοι και πλήθος ομογενών από όλες τις ΗΠΑ.

Την Κυριακή, 23 Ιουνίου, ο νέος Αρχιεπίσκοπος προέστη της πρώτης Θείας Λειτουργίας, με τη συμμετοχή του Μητροπολίτου Γερμανίας Αυγουστίνου, εκπροσώπου του Παναγιωτάτου, και των Μητροπολιτών της Επαρχιακής Συνόδου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής. Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες, Επίσκοποι και κληρικοί, ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Γεώργιος Κατρούγκαλος, εκπρόσωποι του διπλωματικού σώματος, η μητέρα, τα αδέρφια και οι συγγενείς του Αρχιεπισκόπου Ελπιδοφόρου, Άρχοντες Οφφικιάριοι του Τάγματος του Αγίου Ανδρέα και πλήθος πιστών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Μαυρομυιάλη 84 & Καλλιδορίου, 114 72 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 8817341 - 210 8818992, Fax: 210 8818992
e-mail: ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr, www.tsoukatou.gr

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΚΑΝΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: NEW PRESS HOLD

Ωράριο γραφείων: Δευτέρα έως Παρασκευή 9.00-15.00

Τα ευνυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις αυτών που τα υπογράφουν και όχι κατ' ανάγκη της εφημερίδας. Η εφημερίδα διατηρεί το δικαίωμα της αλληγορίας ή περικοπής των κειμένων, όταν αυτό κριθεί αναγκαίο. Η εφημερίδα δέχεται κείμενα μέχρι τις 15 κάθε μήνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ετήσια για όλη την Ελλάδα	30 ευρώ
Για τους Οργανισμούς	35 ευρώ
Για Σωματεία - Συλλόγους	35 ευρώ
Για την Ε.Ε.	48 ευρώ
Για την Τουρκία	35 ευρώ
Για τις υπόλοιπες χώρες	53 ευρώ

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ:

Στα γραφεία μας καθημερινά 9.00-15.00, με εισπράκτορα, μετά από τηλεφώνημα, με ταχυδρομική επιταγή, στις τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54 - IBAN: GR870110110000011093622154

Ὁ Τράλινος

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

**Ali Öz
Tarlabası**

Η χαμένη γειτονιά των Ρωμιών

30 Μαΐου - 30 Αυγούστου 2019

Ι. Παπαρρηγοπούλου, 5-7
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Ώρες επισκέψεων: Καθημερινά (εκτός Τρίτης) 9:00-16:00
Σάββατο-Κυριακή 10:00-15:00

επικαιρότητα

ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ –ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΑ– ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Στο πλαίσιο αυτό, ουσιαστικά και επικοινωνιακά, παρατηρούμε καθημερινά έναν ακίνητο Πρωθυπουργό που επισκέπτεται υπουργεία και ενημερώνεται από πρώτο χέρι για την εικόνα που επικρατεί στον κάθε τομέα. Παράλληλα βλέπουμε υπουργούς που είναι ενημερωμένοι και έτοιμοι για δράση.

Ωστόσο τα βλέμματα όλων –και δικαίως– είναι στραμμένα στην οικονομία. Ο νέος υπουργός Οικονομικών Χρήστος Σταϊκούρας, μιλώντας στο συνέδριο του Economist, ξεδίπλωσε τις πτυχές και τις προτεραιότητες του κυβερνητικού σχεδίου:

Πρώτη προτεραιότητα: Εκτεταμένη αλλά συνεκτική φορολογική μεταρρύθμιση, με απώτερο στόχο την επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης:

- Θα απλοποιεί τη φορολογική νομοθεσία, ενσωματώνοντας στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος όλες τις νομοθετικές αλλαγές που έχουν επέλθει τα τελευταία χρόνια μέσα από τη δευτερογενή νομοθεσία της φορολογικής διοίκησης, τις υπουργικές αποφάσεις, τις εγκυκλίους και τη νομολογία Ανωτάτων Δικαστηρίων.
- Θα προβλέπει μείωση φορολογικών συντελεστών νοικοκυριών και επιχειρήσεων, οι οποίοι έχουν διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια πολύ υψηλότερα από τον μέσο όρο των ανεπτυγμένων χωρών.
- Θα ενσωματώνει τα φορολογικά επενδυτικά κίνητρα που υπάρχουν διάσπαρτα στη νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των κινήτρων για την αγορά ακινήτων και την αναθερμάνση των επενδύσεων σε έρευνα και ανάπτυξη.
- Θα αυξάνει τη διαφάνεια και την προβλεψιμότητα, θα αποσαφηνίζει την έννοια της φορολογικής κατοικίας, θα ενισχύει το καθεστώς προσέλκυσης μη-κατοίκων στην Ελλάδα, θα ενισχύει τις ηλεκτρονικές συναλλαγές.
- Θα ενισχύει δράσεις Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης και θα περιλαμβάνει μέτρα που αυξάνουν το διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων.
- Θα αίρει στρεβλώσεις που προκλήθηκαν από κακή νομοθέτηση.

- Θα ευνοεί τις οικονομίες κλίμακας και τις συνέργειες, ειδικά στον πρωτογενή τομέα.
- Βελτίωση του πλαισίου ρύθμισης οφειλών στην εφορία, με μείωση του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης, με διεύρυνση της δυνατότητας και των κριτηρίων ρύθμισης οφειλών για τα νομικά πρόσωπα, με μείωση των επιβαρύνσεων των οφειλών που υπάγονται στη ρύθμιση.

Δεύτερη προτεραιότητα: Η υλοποίηση μεταρρυθμίσεων με φιλο-επενδυτικό και φιλο-εξαγωγικό πρόσημο.

- Με απλοποίηση του αδειοδοτικού και γραφειοκρατικού περιβάλλοντος.
- Με υλοποίηση αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.
- Με απεμπλοκή εμβληματικών επενδύσεων, όπως είναι το Ελληνικό.
- Με δημιουργία ενός πιο αποτελεσματικού Κράτους, με απλούστερες δομές και σαφείς αρμο-

διότητες, με ουσιαστική και αντικειμενική αξιολόγηση.

Τρίτη προτεραιότητα: Η τόνωση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία.

- Με αξιοποίηση των ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών εργαλείων.
- Με καλύτερη εκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.
- Με σημαντική μείωση των οφειλών του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα.
- Με σταδιακή εξομάλυνση της πιστωτικής επέκτασης.

Τέταρτη προτεραιότητα: Η ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεγγύης προς τους πιο αδύναμους πολίτες.

- Με την ενίσχυση του Προϋπολογισμού για το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα.
- Με την υιοθέτηση κινήτρων για τη στήριξη της οικογένειας.

- Με την υλοποίηση προγραμμάτων απόκτησης ψηφιακών δεξιοτήτων για μακροχρόνια ανέργους.

ΣΥΡΙΖΑ: «Κάνουν ξόρκια» για την εσωστρέφεια
Αυτοκριτική και ξόρκια για την εσωστρέφεια κάνουν στον ΣΥΡΙΖΑ μετά και την ήττα στις εθνικές εκλογές. Η εκτίμηση που επικρατεί είναι ότι η συγκράτηση των εκλογικών ποσοστών δικαιολογεί τάσεις αισιοδοξίας, αφού αποφεύχθηκε η στρατηγική ήττα. Ο στόχος πλέον είναι η επανεκκίνηση του κόμματος και η διαμόρφωση μιας αξιόπιστης αντιπολιτευτικής πρότασης. Ο μεγάλος αντίπαλος είναι ο χρόνος, γι' αυτό και ο Αλέξης Τσίπρας έθεσε χρονικό περιθώριο μέχρι τον Σεπτέμβριο.

Με το τρίπτυχο «Αλλάζουμε, δυναμώνουμε, προχωράμε» επιχειρεί να ανασυντάξει τις πολιτικές του δυνάμεις. Μιλώντας στην ΚΕ του κόμματός του φρόντισε να στείλει, ξεκάθαρο μήνυμα σε όσους επιχειρήσουν να βάλουν εμπόδια σε αυτήν τη πορεία: «Σήμερα, το κόμμα μας έχει έναν πολύ μεγάλο αριθμό ψηφοφόρων. Τα οργανωμένα μέλη του, όμως, αντιστοιχούν μόλις και μετά βίας στο 2% των ψηφοφόρων. Μποστά σε αυτή την πραγματικότητα, εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε ότι δεν συμβαίνει τίποτε. Δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια και να επαναπαυθούμε και να πούμε, 32% μας έδωσε ο ελληνικός λαός, προχωράμε, εμείς είμαστε οι καλύτεροι. Δεν μπορούμε να κάνουμε ότι αυτό δεν είναι μια πραγματικότητα», είπε χαρακτηριστικά για να προσθέσει με νόημα: «Ό,τι και να μου πείτε, στο τέλος της ημέρας αυτός ο συσχετισμός δεν είναι αριστερό πράγμα, πώς να το πω αλλιώς; Μας οδηγεί σε έναν ιδιότυπο ελιτισμό. Να κρατάμε μέσα στο ιερό τους λίγους, τους ικανούς, τους μυημένους να παίρνουν τις αποφάσεις, και έξω το εκκλησίασμα. Έξω, όλη αυτή τη μεγάλη μάζα των ανθρώπων που μας ακολουθούν. Δεν μπορούμε να κρατάμε έξω από το κόμμα τον λαό». Κατέληξε δε υπογραμμίζοντας πως «έρχομαι να σας ζητήσω να ανοίξουμε έναν μεγάλο και γόνιμο διάλογο χωρίς προκαταλήψεις, που στις αρχές του Σεπτεμβρίου θα καταλήξει και σε συγκεκριμένες αποφάσεις».

ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟ ΚΡΗΤΗ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟ ΤΗΣ ΩΚΕΑΝΙΑΣ

Σε ατμόσφαιρα συγκίνησης η ενθρόνιση του νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Μακαρίου.

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΓΓΙΝΑ

Σε πανηγυρική και ενθουσιώδη ατμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 29 Ιουνίου 2019, η ενθρόνιση του νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου, στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Σίδνεϊ.

Τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη εκπροσώπησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας κ. Στέφανος. Υπενθυμίζεται ότι ο νέος ποιμενάρχης της Αυστραλίας, ως Επίσκοπος Χριστουπόλεως, διετέλεσε Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής της Αυτονόμου Εκκλησίας της Εσθονίας.

Στην ενθρόνιση παρέστησαν εκπρόσωποι τοπικών Εκκλησιών και πλήθος Ιεραρχών και κληρικών από διάφορα μέρη του κόσμου.

Την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Κύπρου εκπροσώπησε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος και την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων.

Από τις Επαρχίες του Οικουμενικού Θρόνου παρέστησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Αρκαλοχωρίου κ. Ανδρέας, ως εκπρόσωπος της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης, ο Σεβ. Μητροπολίτης Σικάγου κ. Ναθαναήλ και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μηδείας κ. Απόστολος, ως εκπρόσωποι της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Αρχιεπισκοπής Αμερικής, ο Σεβ. Μητροπολίτης Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνος και ο Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας Μύρων.

Επίσης, παρέστησαν οι Επίσκοποι, οι κληρικοί, οι Μοναστικές Αδελφότητες της Ι. Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, εκπρόσωποι της Κεντρικής Κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας της χώρας, αλλά και πλήθος λαού από όλα τα σημεία της μεγαλονήσου της Ωκεανίας.

Φωτό: Ν. Μαγγίνας

**ΠΕΡΙ-
ΠΤΕΡΟ
75-77**

480

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ζάππειο Μέγαρο

(υπαίθριος χώρος)

30 Αυγούστου
έως 15 Σεπτεμβρίου 2019

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΣΟΥΚΑΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥΤΣΟΓΛΟΥ

Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ

Στο Γεωπολιτικό Αίνιγμα

ΝΕΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΣΟΥΚΑΛΟΥ

ειδήσεις

Φωτιά στο δάσος της Χάλκης των Πριγκηποννήσων

Από την εφημερίδα T24 στις 29 Ιουνίου 2019 έγινε γνωστή πυρκαγιά, η οποία κατασβήστηκε μετά από μεγάλες προσπάθειες από την Πυροσβεστική Υπηρεσία. Η πυροσβεστική, σύμφωνα με το άρθρο, δεν αναφέρθηκε στα αίτια της φωτιάς.

Φωτιά εκδηλώθηκε στις 15:00 σε δασική περιοχή της Χάλκης, χωρίς να γίνουν γνωστά από την Πυροσβεστική Υπηρεσία τα αίτια εκδήλωσής της. Για τη φωτιά ενημέρωσαν την Πυροσβεστική οι κάτοικοι του νησιού, όταν αντιλήφθηκαν τους πυκνούς καπνούς στην περιοχή. Αμέσως κατέφθασε μεγάλη ομάδα ανδρών της Πυροσβεστικής. Επίσης κάλεσαν και ελικόπτερο προκειμένου να βοηθήσει στις προσπάθειές τους.

Από τη Νομαρχία έγιναν οι απαραίτητες ανακοινώσεις για το συμβάν

Η Νομαρχία Κωνσταντινούπολης έκανε ανακοινώσεις για το συμβάν λέγοντας ότι κήκε πευκώδης περιοχή, έκτασης περίπου ενός εκταρίου. Στην ανακοίνωση όμως δεν αναφέρθηκε η αιτία πρόκλησης της πυρκαγιάς. Στην περιοχή, είτε, συνεχίζουν να επιχειρούν ρίχνοντας νερό, προκειμένου να μην μείνουν εστίες, ενώ οι υπεύθυνοι άρχισαν τις έρευνες για τα αίτια της φωτιάς.

Η Νομαρχία Κωνσταντινούπολης επίσης ανακοίνωσε γραπτά, ότι η φωτιά ξεκίνησε από άγνωστα αίτια γύρω στις 15:00 η ώρα από την περιοχή Çamlımanı.

Αναλυτικά ανακοίνωσε τα εξής: «Σήμερα στις 15:00 η ώρα εκδηλώθηκε πυρκαγιά στην περιοχή Çamlımanı της Χάλκης των Πριγκηποννήσων από άγνωστη μέχρι τώρα αιτία. Η φωτιά κατάστρεψε πευκώνα εκτάσεως ενός εκταρίου με ερυθρά πεύκα. Στη μάχη για την πυρκαγιά πήραν μέρος δυνάμεις της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, της Διεύθυνσης Δασοπροστασίας της Περιφέρειας, οι οποίες συνεχίζουν να καταβρέχουν με νερό, για να μην υπάρξουν εστίες αναζωπύρωσης. Επίσης στην κατάσβεση πήραν μέρος δύο πυροσβεστικά ελικόπτερα και τέσσερα πυροσβεστικά οχήματα μαζί με το απαραίτητο προσωπικό. Για τα αίτια της φωτιάς οι υπεύθυνοι ξεκίνησαν ήδη έρευνες για να γίνουν γνωστά τα αίτια».

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΤΟΥ ΠΕΡΑ

Περιμένοντας για την κλήρωση 50 μαθητών στο Δημοτικό Σχολείο του Γαλατάσαραι

Την Παρασκευή το πρωί, 28/6/2019, βρέθηκαν τυχαία στη Μεγάλη οδό του Πέρα κι αντίκρισα πλήθος κόσμου σε μια ουρά που με μεγάλη τάξη ξεκινούσε από το δεξιό κτίριο της φημισμένης σχολής του Γαλατάσαραι και έφτανε μέχρι το Σισμανόγλειο Μέγαρο. Μου έκανε εντύπωση και ρώτησα τους εικονολήπτες που κατέγραφαν τη σκηνή αυτής της πρωτότυπης κατάστασης που αντίκρισα για πρώτη φορά στην Πόλη.

Σε αυτή την ουρά των εκατοντάδων απόρων, που πολλαπλασιαζόταν συνέχεια, ήταν οι γονείς μαθητών μαζί με τα παιδιά τους, που περίμεναν υπομονετικά για να παρευρεθούν στην κλήρωση για τα 50 τυχερά πρωτάκια που θα φοιτούσαν στο Δημοτικό Σχολείο του Γαλατάσαραι.

Από ότι με πληροφόρησε ευγενικά ο εικονολήπτης η κλήρωση για τα 50 παιδιά θα γινόταν μέσα από τις 10.000 αιτήσεις που είχαν υποβληθεί για το 2019-2020 και είναι μια διαδικασία που επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο. Την κλήρωση θα πραγματοποιούσαν οι υπεύθυνοι της σχολής υπό την επίβλεψη της Διεύθυνσης Εθνικής Παιδείας της περιοχής του Πέρα και φυσικά παρουσία συμβολαιογράφου. Τα ονόματα των τυχερών μαθητών θα τα αναρτούσαν στη συνέχεια στην ιστοσελίδα της σχολής.

Στάθης Αρβανίτης

ΒΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΠΟ ΔΙΑΣΗΜΟΥΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΣ

Η βία στις γυναίκες στην Τουρκία έχει γίνει σύνηθες φαινόμενο και μάλιστα πολλές φορές επιβαλλόμενο με κηρύγματα από θρησκευτικούς ηγέτες, που έχουν ιδρύσει συλλόγους σε διάφορες περιοχές της Κωνσταντινούπολης. Με βία λοιπόν ξέσπασαν σε μια άγνωστη κυρία, έγκυο 7 μηνών, σε δρόμο στο Παντείχι δύο αδέρφια επιχειρηματίες που διατηρούν πολλά καταστήματα κατασκευής και πώλησης μπακλαβάνων. Ο ένας ανέβηκε στο καπό του αυτοκινήτου και το κατέστρεψε χοροπηδώντας, ενώ ο άλλος έσπασε τους εξωτερικούς καθρέπτες, παραβίασε τα παράθυρα, ενώ έντρομη η κυρία καλούσε απεγνωσμένα σε βοήθεια. Ήταν τόσο μεγάλη η κατακραυγή του κόσμου με το που είδαν το βίντεο στην τηλεόραση, ώστε αποφάσισαν να μποϊκοτάρουν τη φίρμα των δύο αδελφών και να μην ψωνίσουν προϊόντα τους. Την είδηση δημοσίευσαν όλες οι εφημερίδες ως πρωτοσέλιδο. Την «αλιεύσαμε» από την ιστοσελίδα Sputnik (6/7/2019).

Την περιπέτεια που έζησε ο σύζυγος της 7 μηνών εγκύου, που εξελίχθηκε μετά από διένεξη για τροχαία παράβαση στο Παντείχι. Στη σύζυγό του επετέθησαν τα αδέρφια Hüseyin και Hasan Sel, που διατηρούν εργαστήρια και καταστήματα πώλησης μπακλαβάνων. Τη δυσσάρεσκεια για το συμβάν

εξέφρασαν και οι συνάδελφοί τους από την Προύσα. Ο συνάδελφός τους Bilal Şengüloğlu, που εξοργίστηκε από την πράξη τους, βγήκε στους δρόμους και μοίραζε μπακλαβάδες στους διερχόμενους διαβάτες.

Στο Παντείχι, συγκεκριμένα στον εθνικό δρόμο D-100, έζησαν τον τρόπο η σε ενδιαφέρουσα Ayfer Bahçivan με τον σύζυγό της Yunus Emre Bahçivan που βρίσκονταν μέσα στο αμάξι τους, όταν κάποια στιγμή ένα άλλο όχημα έκοψε τον δρόμο τους. Τα δύο άγνωστα άτομα που κατέβηκαν από το αμάξι, τους επιτέθηκαν και τους τρομοκράτησαν. Οι εικόνες από κινητά που παρουσιάστηκαν στα ΜΜΕ είχαν μεγάλη ανταπόκριση. Έγινε γνωστό ότι τα άτομα που τους επιτέθηκαν ήταν τα αδέρφια Hüseyin και Hasan Sel, που διατηρούν εργαστήρια και πρατήρια μπακλαβάνων στην Τουρκία. Η Αστυνομία συνέλαβε τους δύο αδελφούς, τους προσήγαγε για κατάθεση στη Διεύθυνση Ασφάλειας και στη συνέχεια τους μετέφεραν στις φυλακές του Μάλτεπε.

«Καταδικάζουμε την επίθεση που έγινε σε μια μητέρα»

Όλοι αντέδρασαν στην Τουρκία, όταν είδαν τις εικόνες που τραβήχτηκαν από κινητά. Ακόμα και συνάδελφοί τους που έχουν εργαστήρια μπακλαβάνων στην Προύσα. Ο Bilal Şengüloğlu, που εξοργίστηκε από την πράξη τους, βγήκε στους δρόμους και μοίραζε μπακλαβάδες στους διερχόμενους διαβάτες. Ο Bilal Şengüloğlu είπε ότι ήταν απαράδεκτα αυτά που έγιναν και δήλωσε: «Η θρησκεία μας πιστεύει ότι κάτω από τα πόδια των μητέρων υπάρχει ο Παράδεισος. Καταδικάζουμε αυτά που έγιναν σε βάρος μιας γυναίκας που εκπροσωπεί τις μητέρες. Το επεισόδιο, που αναφερόταν συνέχεια στο επάγγελμά μας, με ανησύχησε πάρα πολύ».

Μετά το επεισόδιο οι αναφορές που έγιναν σε βάρος των κατασκευαστών μπακλαβά ο Bilal Şengüloğlu δήλωσε ακόμα: «Το επάγγελμα του μπακλαβατζή είναι ένα επάγγελμα που πρέπει να προωθηθεί στο μέλλον. Το γλυκό αυτό που προσφέρεται στους γάμους, στους αρραβώνες, στα εορτάσια τραπέζια δεν πρέπει να γίνεται αντικείμενο κακών και επιθετικών ιστοριών. Αυτό στεναχώρησε όλους τους ζαχαροπλάστες μπακλαβάνων. Μας έκανε να καταδικάσουμε το γεγονός και να μοιράζουμε μπακλαβάδες σε πεζούς και οδηγούς προκειμένου δείξουμε την αγάπη μας στον κόσμο και ειδικά στις γυναίκες».

ειδήσεις

www.tsoukatou.gr

ΒΥΘΙΣΑΝ ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ SAROZ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΝ

Η γειτονική χώρα προκειμένου να αναπτύξει τον τουρισμό στον τομέα των καταδύσεων, βύθισε στον Κόλπο του Saros ένα γιγάντιο επιβατικό αεροσκάφος τύπου Airbus A330 βάρους 90 τόνων. Η συναρμολόγηση του αεροσκάφους πραγματοποιήθηκε στην επαρχία της Αδριανούπολης, συγκεκριμένα στον λιμένα İbrice της Κεσάνης, και στη συνέχεια το κατέλκυσαν στη θάλασσα, επάνω σε ελαστικές βάρκες. Την είδηση δημοσίευσαν στις 14/6/2019 όλες οι εφημερίδες και ιστοσελίδες. Διαλέξαμε τη Sputnik.

Το αεροσκάφος, μήκους 60 μ. και βάρους 90 τόνων, μεταφέρθηκε από την Antalya στον κόλπο Saroz, συγκεκριμένα στο λιμάνι İbrice. Η βύθισή του έγινε σε βάθος 30 μ. και απόσταση 1 ναυτικό μίλι από την παραλία, σε μια περιοχή όπου θέλουν να αναπτυχθεί ο τουρισμός θαλασσίων καταδύσεων. Ο βοηθός του Νομάρχη Αδριανούπολης κ. Ali Uysal, δήλωσε στην εκδήλωση που οργανώθηκε, ότι στο λιμάνι του İbrice κοιμάται ένας γίγαντας που θα χρησιμοποιηθεί για χάρη του τουρισμού.

Είπε επίσης ότι στον Κόλπο Saroz θα αναπτυχθεί ο καταδυτικός τουρισμός σε ένα τουριστικό κέντρο διαφορετικό από τα άλλα. «Ο τουρισμός μας φέρνει 500-600 δολάρια ανά άτομο, ποσό που είναι πολύ χαμηλό. Με τον τουρισμό των καταδύσεων αποβλέπουμε, χωρίς να είναι όνειρο, το ποσό να πολλαπλασιαστεί σε 2-3 χιλιάδες δολάρια. Εύχομαι όλα να πάνε καλά, γιατί ότι η βύθιση του αεροπλάνου είναι μια σημαντική διεργασία στον σχεδιασμό αυτού του τεχνητού υφάλου».

Όλα τα τμήματα του αεροπλάνου μεταφέρθηκαν από την Antalya στο λιμάνι İbrice στην Κεσάνη με 6 νταλίκες
Η Εταιρία Κατασκευής Σωληνώσεων Φυσικού Αερίου Trans Anadolu (TANAP) με την Ένωση Τουριστικών Εξυπηρετήσεων και Ανοικοδομήσεων Edirne Saros (ESTAB) και την εταιρία Skyair Shop, που υπέγραψαν το συμφωνητικό συνεργασίας, ξεχώρισαν αρχικά τους τομείς σε θαλάσσιο τουρισμό και τουρισμό αλιείας, αποφασίζοντας ότι από τον Μάρτιο θα συναρμολογήσουν το 90 τόνων αεροσκάφος που μετέφεραν από την Antalya στο λιμάνι του İbrice στην Κεσάνη με 6 νταλίκες.

Σχεδιασμός τεχνητού υφάλου στον Κόλπο Saroz

Με τον σχεδιασμό και τη μελέτη ενός τεχνητού υφάλου, από το 2010 στον Κόλπο Saroz, επιχειρήθηκε η κατασκευή του μεγαλύτερου και πρώτου υποβρύχιου μουσείου στον κόσμο. Γι' αυτόν τον σκοπό βυθίστηκαν στη θάλασσα αγάλματα και αντικείμενα που εξιστορούν τον πόλεμο των Δαρδανελίων.

Στην περιοχή της Κεσάνης δημιουργήθηκαν πεδία με ευρήματα και αμφορείς που φέρνουν στην επιφάνεια την ιστορία του έθνους των Λουβιτών και των Θρακών και στη συνέχεια των Αρχαίων Ελλήνων, Περσών, Μακεδόνων και της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Μέσα στα περιεχόμενα της μελέτης προστέθηκε το 2010 από τον Υπουργό Τουρισμού και Πολιτισμού της Τουρκίας κ. Ertuğrul Günay και ένα ομοίωμα του ναρκαλιευτικού πλοίου Nusrat, το οποίο βύθισαν και αυτό στον Κόλπο Saroz.

Λίγα ση' όλα

Ο Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ
ΒΑΡΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μέρος δεύτερο

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος όπως αναφέρθηκε στο προηγούμενο τεύχος του Πολίτη ήταν σύγκρουση με την πλέον θανατηφόρα έκβαση στην ιστορία της ανθρωπότητας. Άρχισε στα μέσα του 1937 στην Ασία και 2 χρόνια περίπου αργότερα, στην Ευρώπη. Έληξε δε τον Σεπτέμβριο του 1945. Στην Ασία υπήρχε η Αυτοκρατορία της Ιαπωνίας, η οποία είχε βάλει στόχο να κυριαρχήσει και στον Ειρηνικό Ωκεανό. Ήδη βρισκόταν σε πόλεμο με τη Δημοκρατία της Κίνας από το 1937. Αλλά ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος κατά πολλούς ιστορικούς άρχισε ουσιαστικά την 1η Σεπτεμβρίου 1939, όταν γερμανικές δυνάμεις εισέβαλαν στην Πολωνία και Γαλλία και τότε το Ηνωμένο Βασίλειο κήρυξε τον πόλεμο στη Γερμανία. Η Γερμανία πάντως μέσα σε λιγότερο από 2 χρόνια (τέλη 1939-αρχές 1941) κατάφερε να ελέγξει το μεγαλύτερο κομμάτι της ηπειρωτικής Ευρώπης και έκανε τη συμμαχία του Άξονα με την Ιταλία και την Ιαπωνία. Οι Γερμανοί υπογράφοντας το Γερμανοσοβιετικό σύμφωνο μη επίθεσης, που αναφέρεται και ως Σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότοφ, μπορούσαν να ασχοληθούν με την Πολωνία δίχως να φοβούνται μήπως τους εμποδίσει η Σοβιετική Ένωση. Από την άλλη πλευρά η ΕΣΣΔ: 1) Γνώριζε καλά την επιθυμία του Χίτλερ να αποκτήσει «ζωτικό χώρο» για τους Γερμανούς στην ανατολική Ευρώπη για να επιτεθεί στη Σοβιετική Ένωση 2) Ήθελε να κερδίσει χρόνο, κάτι που πέτυχε, για να προετοιμάσει: α) Τον Κόκκινο Στρατό β) Την οικονομία της Σοβιετικής Ένωσης 3) Να κάνει μετεγκαταστάσεις πληθυσμού προς τα ενδότερα της χώρας που ήταν απαραίτητες: α) Για την προστασία του β) Για την προστασία των συνόρων από κοινότητες με επικινδυνότητα σύναψης συμμαχίας με τον εχθρό, ώστε να μπορεί να αντισταθεί σε πιθανή επίθεση των ναζιστικών δυνάμεων.

Ο πόλεμος συνεχίστηκε κυρίως ανάμεσα στις Ευρωπαϊκές Δυνάμεις του Άξονα από τη μια μεριά και του Ηνωμένου Βασιλείου και της Βρετανικής Κοινοπολιτείας από την άλλη, με 1) Εκστρατείες στη Βόρεια και Ανατολική Αφρική 2) Την εναέρια μάχη της Βρετανίας 3) Τη Βαλκανική Εκστρατεία και 4) Με τη διαρκή μάχη του Ατλαντικού.

Τον Ιούνιο του 1941 οι Δυνάμεις του Άξονα άρχισαν να πραγματοποιούν εισβολή στη Σοβιετική Ένωση, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την παγίδευση του μεγαλύτερου μέρους των στρατιωτικών δυνάμεων του Άξονα και οδήγησε σε έναν πόλεμο φθοράς.

ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ GÜMÜŞKAPI & SILVERGATE

Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες

Ανεξάρτητα από την αιτία που εγκαταλείψατε την Τουρκία και κατοικείτε στην Ελλάδα, αν έχετε προβλήματα περιουσιακά, κληρονομικά, συνταξιοδοτικά ή διεκδικείτε οτιδήποτε σε οποιαδήποτε πόλη της Τουρκίας, σας γνωρίζουμε ότι η δικηγορική μας εταιρεία είναι ικανή να σας συμβουλευθεί για νομικά και εμπορικά ζητήματα, υπηρεσίες που προσφέρει εδώ και 30 χρόνια στην Κωνσταντινούπολη και σε άλλα σημεία της Ευρώπης και του κόσμου με γραφεία που διατηρεί στην Κωνσταντινούπολη και το Ρότερνταμ.

Σας δίνουμε τη δυνατότητα να μας πληρώσετε κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας της υπόθεσής σας. Είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε μαζί σας σε ταξίδια μας στην Ελλάδα. Έχετε τη δυνατότητα να συνεννοηθείτε μαζί μας στην Τουρκική, Αγγλική και Ελληνική γλώσσα τηλεφωνικά 5 ημέρες την εβδομάδα και με email όλο το 24ωρο, στα κάτωθι τηλέφωνα και διευθύνσεις:

www.mustafademir.av.tr, www.arabulucumustafademir.com

www.silvergate.nl, www.silvergate-legal-consulting.nl

Ελληνικά και Τουρκικά: Nalihan Chasanoglou (0090 532 574 82 75)

Αγγλικά και Τουρκικά: Mustafa Demir (0090 555 222 94 89)

Αγγλικά με όλους τους υπόλοιπους νομικούς συνεργάτες μας στα τηλ.: 0090 212-274 47 64, 272 74 68, 275 63 56, Fax: 0090 212-275 63 56.

Email: gumuskapi.hukuk@gmail.com, avukatmustafademir@hotmail.com, nhasanoglu74@gmail.com

Ortaklar Cad. No:12/10, Mecidiyeköy/İstanbul/Turkey

Central
real estate
Ιωάννης Σώτροπας
Μεσίτης / Εκτιμητής Ακινήτων
CENTRAL REAL ESTATE O.E.
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΕΣΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΜΕΝΟΥΣ ΠΕΛΑΤΕΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΜΑΣ ΑΚΙΝΗΤΑ ΣΤΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗΣΗ Ή ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Κεντρικό Γραφείο:
Κοδράτου 12-14, 10437 Αθήνα
Τ: 2105223100, F: 2105223120

Γραφείο Σαντορίνης:
Επαρχιακή Οδός Εμπορίου Περίσσης
(έναντι Σκλαβενίτη), Τ: 22960 83322

Γραφείο Λιβάνου: Beirut Al Sayde
Pharmacy Bdg, Sin EL Fil, Al Sayde
Str.T: +9611482053, F: +9611482053

www.centralestate.gr, www.centralrealestate.gr, info@centralstate.gr

ειδήσεις

ΤΟΥΡΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΠΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟ:

Το μήκος της φούστας που φοράτε δεν αρμόζει στα ήθη και τα έθιμά μας

Εντυπωσιακή είδηση για τον 21ο αιώνα, η οποία συζητήθηκε δυσμενώς από όλα τα ΜΜΕ της Τουρκίας: Δικαστής κατά τη διάρκεια δίκης κατακεραύνωσε γυναίκα δικηγόρο με το αιτιολογικό ότι το μήκος της φούστας της δεν αρμόζει στα ήθη και έθιμα της χώρας. Η ιστοσελίδα *Arti Gerçek* στις 29/5/2019 δημοσίευσε ρεπορτάζ της *Sibel Hürtaş* για το γεγονός. Αναρωτηθήκαμε τι θα έκανε ο κύριος αν ερχόταν εδώ και έβλεπε τις νεαρές δικηγόρινες με τα ψηλολάκουντα και τα αεράτα ρούχα, και μάλιστα χωρίς τήβεννο που είναι υποχρεωτική σε όλους στην Τουρκία. Θα πάθαινε εγκεφαλικό;

Στο Δικαστικό Μέγαρο της ανατολικής πλευράς της Κωνσταντινούπολης συνέβη ένα ντροπιαστικό γεγονός. Ο δικαστής της έδρας θέλησε να φωτογραφίσει, στην αίθουσα, το μήκος της φούστας μιας γυναίκας δικηγόρου. Ο δικαστής Mehmet Yoylu, του 2ου Δικαστηρίου Εργατικών Υποθέσεων, κατέγραψε στα πρακτικά της δίκης, ότι γυναίκα δικηγόρος, που συμμετείχε στη δίκη, φορούσε μία φούστα που δεν αρμόζε στα ήθη και έθιμα. Ο δικαστής φωτογράφησε τη φούστα της δικηγόρου για να παραπονεθεί στον Δικηγορικό Σύλλογο.

Ο Mehmet Yoylu, που υπηρετεί στο Δικαστικό Μέγαρο της ανατολικής πλευράς της Πόλης, δικάζοντας ένα εργατικό θέμα κατέγραψε στα πρακτικά και το μήκος μιας φούστας! Ο δικαστής Mehmet Yoylu κατέγραψε το γεγονός, παρατηρώντας το μήκος της φούστας της δικηγόρου και σημείωσε: «Παρατηρήθηκε ότι η φούστα της εκπροσώπου του ενάγοντος είναι περίπου 15 εκατοστά πάνω από το γόνατο. Αυτή η κατάσταση είναι αντίθετη με το ντύσιμο της δικηγορικής νομοθεσίας, αντίθετη και με τους ηθικούς κανόνες».

Αργότερα ρώτησε στους παρευρισκόμενους τη γνώμη τους για τη φούστα της δικηγόρου. Οι δικηγόροι είπαν: «Έχουμε σχέση με τον τομέα της ελευθερίας και δεν πρέπει να παρεμβαίνουν σε εμάς», φράση που καταγράφηκε στα πρακτικά.

Ο δικαστής Mehmet Yoylu φώναξε τον γραμματέα του Δικαστικού Μεγάρου στην αίθουσα και του έδωσε εντολή να φωτογραφίσει τη φούστα της δικηγόρου. Η δικηγόρος αντέδρασε. Ο δικαστής προκειμένου να βγει απόφαση για την υπόθεση αποφάσισε να προωθήσει τα πρακτικά της δίκης και τη φωτογραφία στον Δικηγορικό Σύλλογο. Οι παρευρισκόμενοι δικηγόροι κράτησαν για τα περαιτέρω τα πρακτικά της δίκης.

Ένωση Δικηγορικών Συλλόγων Τουρκίας για τα Δικαιώματα των Δικηγόρων: «Θα προσφύγουμε όσο πιο αποτελεσματικά μπορούμε μαχόμενοι ενάντια στη παρενόχληση»

Η Ένωση Δικηγορικών Συλλόγων Τουρκίας για τα Δικαιώματα των Δικηγόρων (TBB AHM) δήλωσε σχετικά με το θέμα: «Κάνουμε γνωστό δημοσίως στους συνάδελφους μας ότι θα προσφύγουμε αποτελεσματικά για την παρενόχληση που δέχτηκε η δικηγόρος Tuğçe Çetin από τον δικαστή της έδρας».

«ΓΛΑΡΟΙ»: ΟΜΑΔΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΑΡΑΛΙΩΝ ΣΤΑ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΗΣΣΑ

Νέο σώμα ασφάλειας από αστυνομικούς συστάθηκε για τους καλοκαιρινούς μήνες, προκειμένου να επιτηρούν τις παραλίες των Πριγκηποννήσων Σαββατοκύριακα και γιορτές που πλημμυρίζουν από πλήθος τουριστών. Η ομάδα, με την ονομασία «Γλάροι», είναι εφοδιασμένη με ποδήλατα και συστάθηκε από τον διευθυντή ασφάλειας της Γενικής Διεύθυνσης Ασφάλειας Πριγκηποννήσων κ. Murat Bingöl. Την είδηση δημοσίευσε η *Ada Gazetesi* (3/7/2019).

Η ομάδα αποτελείται από 12 αστυφύλακες

Η ομάδα με την ονομασία «Γλάροι» θα φέρει νέες χαρακτηριστικές στολές, θα πραγματοποιεί περιπολίες στους νευραλγικούς δρόμους των παραλιών που είναι γεμάτοι κόσμο, τους χώρους πικνίκ, τις πλατείες και τις πλαζ. Βασική τους ασχολία θα είναι η προστασία του λαού και των κατοίκων από πορτοφολάδες και άλλες παραβατικές ομάδες.

Murat Bingöl: «Η σύσταση έγινε για την ασφάλεια και την ησυχία των κατοίκων των νησιών»

Ο αστυνομικός διευθυντής κ. Murat Bingöl δήλωσε:

«Το καλοκαίρι με την αύξηση της θερμοκρασίας άρχισε η περίοδος τουρισμού και μαζί με αυτή άρχισε και ο συνωστισμός στους δρόμους και τις παραλίες. Προκειμένου να αντιμετωπίσουμε κάποιες άσχημες καταστάσεις που μπορεί να προκληθούν, αποφασίσαμε, με τη νεοσυσταθείσα αστυνομική ομάδα των «Γλάρων», να προστατέψουμε την περιοχή και να εξασφαλίσουμε την ασφάλεια και την ησυχία των κατοίκων και των τουριστών».

Ξεκίνησαμε στην Πρίγκηπο

Στην Πρίγκηπο, που την επισκέπτονται εκατομμύρια κόσμοι στη διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδου, ξεκίνησαν οι περιπολίες της νέας αστυνομικής ομάδας των «Γλάρων», που αποσκοπούν στην ασφάλεια πολιτών και επισκεπτών. Η νέα υπηρεσία ξεκίνησε από την Πρίγκηπο και θα επεκταθεί και στα υπόλοιπα νησιά Χάλκη, Αντιγόνη, Πρώτη. Αρχικά η ομάδα αυτή επανδρώθηκε με 12 άνδρες. Θα ασχολείται με την προστασία και την ασφάλεια της ζωής των χιλιάδων τουριστών που απολαμβάνουν τις διακοπές τους στις παραλίες των νησιών. Θα κυκλοφορούν από τις 9:00 το πρωί μέχρι τις 21:00 το βράδυ. Οι πρωινοί τουρίστες που ήρθαν για μπάνιο, εντυπωσιάστηκαν από την εμφάνιση της ομάδας των «Γλάρων», όταν τους είδαν να κυκλοφορούν. Η ομάδα θα προσφέρει ασφάλεια στους πολίτες προλαμβάνοντας αδικήματα πριν τη γένεσή τους.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕ ΣΕ ΕΛΛΗΝΑ ΥΠΗΚΟΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Την ενδιαφέρουσα είδηση, που υπογράφει ο δημοσιογράφος Ali Dağlar και δημοσιεύτηκε στις 19 Ιουλίου 2019 στην ιστοσελίδα *The Independentturkish*, μας έστειλε ο κ. Λ.Β. από την Κωνσταντινούπολη.

Ο Ιωάννης Μαδυτινός στις 8 Μαρτίου 2015 υπέβαλε αίτηση στο Συνταγματικό Δικαστήριο για τη μη ύπαρξη αμοιβαιότητας μεταξύ των χωρών και την καταπάτηση του δικαιώματός του να του αποδοθεί η περιουσία που δικαιούταν στην Τουρκία.

Ο Ιωάννης Μαδυτινός, χωρίς να πάρει άδεια από Τούρκους αξιωματούχους με δική του πρωτοβουλία απέκτησε την ελληνική υπηκοότητα, κίνηση για την οποία το 1986 του αφαίρεσαν την τουρκική. Ο αιτών το 1996 υπήρξε ο μοναδικός οικογενειακός κληρονόμος μετά τον θάνατο του θείου του Θανάση Μαδυτινού. Μετά τον θάνατο του θείου του, ο Ι. Μαδυτινός το 1997 υπέβαλε αίτηση στο Ειρηνοδικείο του Πέραν ζητώντας πιστοποιητικό για κληρονομιά που απέκτησε. Το Ειρηνοδικείο, σε δίκη που έγινε το 1998, δεν του αναγνώρισε το δικαίωμα

της κληρονομιάς με το δικαιολογητικό ότι είχε απωλέσει την τουρκική υπηκοότητα. Αποφάσισε μάλιστα το ακίνητό του στο Πέρα να περιέλθει στο Τουρκικό Δημόσιο (Hazine).

Ο Μαδυτινός το 1999 έκανε εκ νέου αίτηση στις Δικαστικές Αρχές προκειμένου να ακυρωθεί η απόφαση μεταβίβασης της περιουσίας του στο Τουρκικό Δημόσιο και να του αποδοθεί όλη η περιουσία που δικαιούταν. Και αυτή όμως η αίτηση απορρίφθηκε το 2000, με απόφαση που οριστικοποιήθηκε το 2001.

Η τελευταία ενέργεια του Ιωάννη Μαδυτινού ήταν η αίτησή του στο Συνταγματικό Δικαστήριο, η οποία και έγινε δεκτή. Το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας που εγγυάται το Σύνταγμα της Τουρκίας είχε παραβιαστεί για τον Ιωάννη Μαδυτινός. Συγκεκριμένα η απόφαση κατέληξε: «Το Συνταγματικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα και στην απόφαση, ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας του αιτούντος παραβιάστηκε και κακώς δεν αναγνωρίστηκε από τις δικαστικές αρχές για το εν λόγω ακίνητο. Υπάρχει νομικό όφελος για επανάληψη της δίκης για την εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης του δικαιώματος ιδιοκτησίας».

Το Συνταγματικό Δικαστήριο έστειλε την απόφαση στο 2ο Πρωτοδικείο Κωνσταντινούπολης, προκειμένου να επαναληφθεί η δίκη για να επιλυθεί η παραβίαση που υπέστη ο αιτών.

ειδήσεις

www.tsoukatou.gr

ΕΚΛΕΙΣΑΝ ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΣΤΟ ΣΙΡΑΣΕΛΒΙ

Σοκαρίστηκα όταν στο τελευταίο μου ταξίδι, Ιούνιο του 2019, πέρασα με τον γιο μου έξω από τα φημισμένα Γερμανικά Νοσοκομεία στη λεωφόρο Σιράσελβι. Το κτίριο ήταν κλειδαμπαρωμένο, σκοτεινό και είχε αναρτημένη μια πινακίδα που έγραφε İstanbul Kent Üniversitesi. Πιστεύω ότι ήταν ένα από τα καλύτερα νοσοκομεία του 20ού αιώνα, συνδεδεμένο με τις γεννήσεις των περισσότερων μωρών της Ρωμιοσύνης μιας και, από ότι γνωρίζουμε, οι περισσότερες Πολίτισσες γεννούσαν στο μαιευτήριό του. Το ίδιο έκανε και η μητέρα μου παρ' όλο που κατοικούσε στην Πρίγκηπο. Τις πληροφορίες για το τι έγινε πήρα από την ιστοσελίδα της Yesil Gazete.

Ο δημοσιογράφος της *Hürriyet* κ. Cengiz Semercioğlu έγραψε το 2018 ότι στην κεντρική πύλη των Γερμανικών Νοσοκομείων Κωνσταντινούπολης παρατήρησε με έκπληξη ότι ήταν αναρτημένη μια πινακίδα που έγραφε Αστικό Πανεπιστήμιο Κωνσταντινούπολης (İstanbul Kent Üniversitesi). Κατάλαβε ότι το διάσημο νοσοκομείο, που είχε αναστείλει τη λειτουργία του από το 2013, μετατρεπόταν σε Πανεπιστήμιο.

Τις προηγούμενες ημέρες είχα δει να γίνονται εργασίες επισκευής, χρωματισμών και καθαρίσματος των χώρων. Όταν ρώτησα τους υπευθύνους, μου είπαν ότι το κτίριο μετατρέπεται σε εκπαιδευτικό ίδρυμα με την ονομασία Αστικό Πανεπιστήμιο Κωνσταντινούπολης. Παραξενεύτηκα γιατί δεν είχα ακούσει ποτέ αυτό το πανεπιστήμιο, το άκουγα για πρώτη φορά. Στη συνέχεια πληροφορήθηκα ότι η σύζυγος του παλαιού πρωθυπουργού της Τουρκίας κ. Mesut Yılmaz, Berna Yılmaz είχε κάνει ήδη αίτηση στο Ανώτατο Ίδρυμα Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων προκειμένου να αποκτήσει άδεια ίδρυσης και λειτουργίας Πανεπιστημίου.

Το Γερμανικό Νοσοκομείο της Κωνσταντινούπολης ήταν ένα ιστορικό κτίριο, που είχε κατασκευαστεί και είχε προσφέρει τις υπηρεσίες του από το 1852 με τη στήριξη του Γερμανικού Συνδέσμου Φιλανθρωπίας. Το 1992 είχε μετατραπεί από Γερμανικό Νοσοκομείο σε Όμιλο Universal. Ο όμιλος όμως βρέθηκε σε οικονομική κρίση και αναγκάστηκε να κλείσει το νοσοκομείο. Ο δημοσιογράφος δήλωσε ότι είχε την αίσθηση ότι το ιστορικό Γερμανικό Νοσηλευτικό Ίδρυμα θα συνέχιζε να λειτουργεί ως νοσοκομείο, μιας και το Γερμανικό Κράτος σύμφωνα με το καταστατικό, είχε την υποχρέωση να το χρησιμοποιεί μόνο ως νοσηλευτικό ίδρυμα. Μετά το κλείσιμο όμως έπεσαν στο τραπέζι και άλλες σκέψεις, συμπεριλαμβανομένης και της κατασκευής πολυτελούς ξενοδοχείου.

Στάθης Αρβανίτης

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝ: Φόβος ισχυρού σεισμού στον Μαρμαρά

Στη *Hürriyet* (10/7/2019) και άλλες εφημερίδες, υπήρξε προειδοποίηση Γερμανών επιστημόνων για πιθανότητα μεγάλου σεισμού μεγέθους 7,1-7,4 ρίχτερ στη θαλάσσια περιοχή του Μαρμαρά. Ένα σενάριο που εδώ και χρόνια προβλέπουν διάφοροι επιστήμονες, χωρίς φυσικά να γνωρίζουν τον πραγματικό χρόνο που θα εκδηλωθεί στο ρήγμα της Ανατολίας.

Μετά τις ωκεανογραφικές έρευνες που έκανε ο γεωφυσικός κ. Dietrich Lange και τις δημοσίευσε στο περιοδικό *Nature Communications*, προειδοποιεί ότι υπάρχει έξαρση σεισμικής δραστηριότητας και δημιουργίας μεγάλου σεισμού στη θαλάσσια περιοχή του Μαρμαρά. Ο κ. Dietrich Lange, ο οποίος πραγματοποιεί έρευνες στο επιστημονικό κέντρο Geomar-Helmholtz στο Κίελο στη Γερμανία, ανακοίνωσε: «Στα τεκτονικά ρήγματα της θάλασσας του Μαρμαρά υπάρχει σεισμική δραστηριότητα και δυναμική δημιουργίας μεγάλου σεισμού. Αυτή η δυναμική είναι ικανή να δώσει σεισμό μεγέθους 7,1- 7,4 ρίχτερ».

Η Geomar-Helmholtz έχει αναπτύξει το σύστημα μετρήσεων GeoSEA και κάνει μετρήσεις εδώ και 2,5 χρόνια σε βάθος κάτω των 800 μέτρων στη θάλασσα του Μαρμαρά. Τις μετρήσεις εκτελούν επιστήμονες μαζί με τον διαχειριστή έρευνας της GeoSEA κ. Hei-

drun Kopp, ο οποίος δήλωσε: «Όταν σε κάποια σεισμική έξαρση απελευθερωθεί το φορτίο, τότε μεμιάς οι σεισμικές πλάκες θα μετακινηθούν περισσότερο από 4 μέτρα».

Ο κ. Heidrun Kopp δήλωσε επίσης ότι δεν είναι δυνατή η χρονική πρόβλεψη του σεισμού. Ενδεχομένως όμως να επιφέρει τα ίδια αποτελέσματα με τον σεισμό της 17ης Αυγούστου 1999.

ΚΡΑΤΗΣΟΥ ΟΡΘΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ, ΜΗΝ ΝΤΡΕΠΕΣΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΣΟΥ

Στις 8 Ιουνίου 2019 διαβάσαμε ένα ενδιαφέρον κείμενο του δημοσιογράφου *Güngör Arslan*. Αφορά μία επιστολή που αναφέρεται στο παρελθόν της Τραπεζούντας και του Πόντου την οποία σας μεταφέρουμε.

Η Τραπεζούντα εδώ και 3.000 χρόνια είναι μια πόλη του Πόντου, και στον Πόντο κυριαρχούσε εδώ και 3.000 χρόνια ο πολιτισμός των Ελλήνων και των Ρωμιών. Δεν έχει σημασία πως αυτοπροσδιορίζονται σήμερα. Το παρελθόν τους συνεχίζει να είναι η ιστορία της Τραπεζούντας.

Ο όρος Πόντος, για τους ανθρώπους αυτής της πόλης, έχει το σημαντικότερο πολιτιστικό υπόβαθρο στην ιστορία της ανθρωπότητας. Δεν είναι ντροπή που κάποιοι παράλληλα τους «κολλούν» και τον όρο Ρωμιοί, αντίθετα είναι προϋπόθεση ότι ο όρος αυτός πρέπει να διεκδικηθεί.

Σας πληροφορώ ότι όταν στην Κωνσταντινούπολη δεν γνωρίζουν τι σημαίνει «κρίκετ», στην Τραπεζούντα γνώριζαν από το 1941 και έπαιζαν αθλήματα όπως κρίκετ, γκολφ, τένις. Επίσης υπήρχε ένα μεγάλο νοσοκομείο που από το 1895 έκανε σημαντικές χειρουργικές επεμβάσεις. Τα γνωρίζατε αυτά;

Πώς λοιπόν οι σημερινοί κάτοικοι της Τραπεζούντας μπορούν να ξεχνούν ένα τέτοιο παρελθόν; Όταν εκεί υπήρχαν κτίρια όπερας, θέατρα γεμάτα κόσμο και σε όλους δρόμους ακούγονταν ήχοι από πιάνο και βιολιά.

Όταν σε όλο τον κόσμο δεν υπήρχε ούτε ένα πανεπιστήμιο, ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα για τους κωφάλαλους, στην Αμάσεια υπήρχε το κολέγιο Merzifon που τους εκπαίδευε στο να αναγνωρίζουν τα γράμματα από τις κινήσεις του λάρυγγα, μέσα από τον καθρέφτη όπως και να αντιλαμβάνονται τι τους λένε από τις κινήσεις στα χείλη.

Για όσους λοιπόν σήμερα ζουν στον Πόντο, αυτό είναι ένα παρελθόν που πρέπει να διεκδικήσουν.

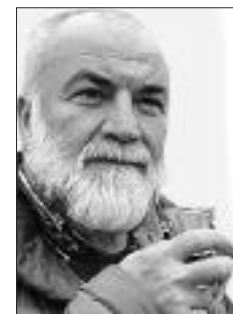
Οι νεαρές δεσποινίδες του Πόντου είχαν δικαίωμα μάθησης στα σχολεία. Το παρθεναγωγείο της Τραπεζούντας είχε αρχίσει να λειτουργεί από το 1846, ενώ από το 1873 ιδρύθηκε και παρθεναγωγείο στην Αργυρούπολη του Πόντου.

Σε πόλεις όπως η Σινώπη, η Σαφράμπολις, η Αμάσεια, τα Κοτύωρα και η Κερασούς, όπου ιδρύθηκαν καινούργια σχολεία οι νεαρές δεσποινίδες είχαν το δικαίωμα να σπουδάζουν σαν τα αγόρια χωρίς να πληρώνουν δίδακτρα. Βλέπουμε ότι σε άρθρα του ο δημοσιογράφος και εκπαιδευτικός από την Τραπεζούντα Νίκος Καπετανίδης, την ίδια εποχή, φανέρωνε την αντίθεσή του στο να ασχολείται η εκκλησία με τα εκπαιδευτικά ζητήματα.

Τα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ού είναι οι εποχές διαφωτισμού του Πόντου. Είχε δηλαδή ένα τόσο λαμπρό παρελθόν, που δεν είχε σημασία σε ποια εθνότητα ανήκε ο πληθυσμός του. Οι παππούδες, οι γιαγιάδες, οι γείτονες των ανθρώπων που ζούσαν σε αυτήν τη γεωγραφική περιοχή, στην καλύτερη των περιπτώσεων είναι κοντινοί μας, φίλοι μας. Τι κρίμα που τέλειωσε η εποχή του λαμπρού παρελθόντος και συνέχισε τα επόμενα χρόνια με δηλώσεις όπως: «Η Ανατολή ήταν φτωχή και αναλφάβητη. Μετά την ίδρυση της Δημοκρατίας εμείς τη λαμπρύναμε».

Έχει σημασία η εθνότητα του γιατρού που όταν αρρωστήσεις του κτυπάς την πόρτα ή η εθνότητα του φαρμακοποιού που τον χρειάζεσαι όταν έχεις ανάγκη από φάρμακα; Οι κάτοικοι της Τραπεζούντας πως είναι δυνατόν λοιπόν να ντρέπονται για αυτούς τους γιατρούς και τους φαρμακοποιούς;

Tamer Çilingir

μελέτη

Με αφορμή τη συμπλήρωση 566 χρόνων από την Άλωση της Κωνσταντινούπολης

Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Οι Βυζαντινοί αρχιτέκτονες φυσικά εκτός των θρησκευτικών ιδρύματα με τις ίδιες αρχές και πρωτοπορία διέπρεψαν και στα κοσμικά κτήρια, σπίτια, παλάτια, διοικητικά κτήρια και μεγάλα δημόσια έργα. Ιδιαίτερα στη γεφυροποιία, λιμενικά έργα και προπόντων στις οχυρώσεις των πόλεων, απέδειξαν την απεριόριστη ικανότητα και επιδεξιότητά τους. Αψευδής μάρτυρας της τελευταίας αυτής περίπτωσης είναι τα περιώνυμα Θεοδοσιανά Τείχη της Ξηράς, τα οποία από αρχαιολογικής άποψης σώζονται σε καλή κατάσταση. Αν και είναι έργα καθαρά αμυντικού χαρακτήρα, οι αρχιτέκτονες έδωσαν μεγάλη σημασία και στην αισθητική εμφάνιση της τοιχοποιίας. Πέραν τούτου υπολόγισαν με μαθηματική ακρίβεια τη διάταξη και τα μεγέθη των πύργων και των διαδοχικών τειχών, των ενδιάμεσων περιβόλων και της μεγάλης τάφρου. Οι οχυρώσεις αυτές απέτρεψαν κάθε είδους εχθρική προσβολή από τον 5ο μέχρι τον 15ο αιώνα. Ποτέ στην ιστορία, είτε πριν είτε κατά τη διάρκεια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, δεν έχει κτισθεί παρόμοιο πολύπλοκο και ισχυρό αμυντικό σύστημα.

Τελειώνοντας ήθελα να σημειώσω ότι είμαι ευγνώμων για τους χρυσοχέρηδες ομότεχνούς μου που επινόησαν τέτοια αξιόλογα και μεγαλειώδη έργα. Εκτός του Άνθιμο και Ισιδώρο, τους δύο αρχιτέκτονες της Αγίας Σοφίας, πολύ λίγων άλλων έχουν διασωθεί τα ονόματα. Οι Βυζαντινοί αρχιτέκτονες που ασχολήθηκαν κυρίως με εκκλησίες ποτέ δεν χάραξαν τα ονόματά τους πάνω στους τοίχους των έργων τους, διότι θεωρούσαν ότι αυτό το κατόρθωσαν και το εμπνεύστηκαν χάρη μιας θεϊκής δύναμης. Όσο και να φαίνεται αυτό το αίσθημα σήμερα πεπερασμένο, όποιος επισκεφθεί την Αγία Σοφία και κατόπιν περιδιαβεί τις μετέπειτα περίτεχνες εκκλησίες που σήμερα είναι τζαμιά, και ακόμη αν επισκεφθεί και αφουγκραστεί από κοντά τα Θεοδοσιανά τείχη, θα αισθανθεί, θα καταλάβει και θα δικαιολογήσει αυτά που ένιωσαν και οι πρόγονοί του.

5. Η επιρροή της Βυζαντινής Νομοθεσίας

Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία άσκησε την επιρροή της στα κράτη και με το τεράστιο νομοθετικό έργο που παρήγαγε, κυρίως στην περίοδο του Ιουστινιανού (527-565). Επί της βασιλείας του αποφασίσθηκε να αντιμετωπισθεί και να τακτοποιηθεί η πληθώρα νόμων και διαταγμάτων που είχαν συσσωρευθεί από την εποχή του Αδριανού (117-138 μ.Χ.). Με τη σύσταση επιτροπής νομικών με επικεφαλής τον ικανότατο και σοφό νομομαθή Τριβωνιανό, πραγματοποιείται η συγκέντρωση, επιλογή και κατάταξη των νομικών εργασιών των Ρωμαίων νομομαθών σ' ένα *Πανδέκτη* του 529, και συγγραφή νομικού εγχειριδίου για τους σπουδαστές της Νομικής, *Εισηγήσεις*. Το αποτέλεσμα όλων αυτών, μαζί με τους νόμους που εκδίδονται από τον ίδιο τον Ιουστινιανό, τις *Νεαρές* (διατάξεις), είναι το πασίγνωστο *Corpus Juris Civilis*, που αποτέλεσε τη βάση όλης της μεταγενέστερης νομοθεσίας και των νομικών επιστημών. Στους αιώνες μετά τον Ιουστινιανό διάφοροι αυτοκράτορες ασχολήθηκαν με τη νομοθεσία και τις κωδικοποιήσεις, π.χ. τα Βασιλικά, κ.ά., αλλά αυτά βασικά είναι μεταφράσεις του Ιουστινιανείου Κώδικα.

Όλα τα παραπάνω μαρτυρούν ότι οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες μολοντί είναι μονοκράτορες και κάθε λόγος και επιθυμία τους θεωρείται και ένας νόμος, αισθάνονταν την υποχρέωση να είναι σύννομοι. Εξάλλου η ύπαρξη της Συγκλήτου (βουλευτήριο) και της Εκκλησίας με τον Πατριάρ-

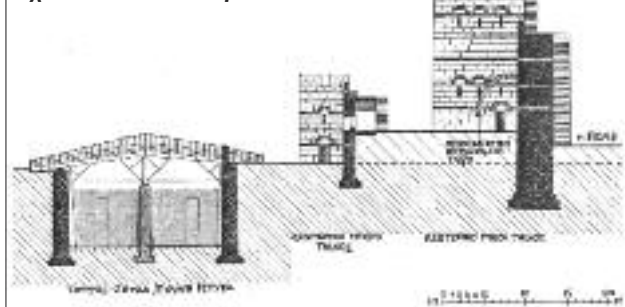
χη, είναι μία ιδιαίτερη αρχή επιτήρησης των πράξεών τους.

Τα διάφορα αυταρχικά-δεσποτικά καθεστώτα μπορούν, κατά ένα μέρος, να αναχθούν σε βυζαντινά πρότυπα και μέσω του Βυζαντίου στην αρχαία Ρώμη και την αρχαία Ελλάδα. Παρόλα αυτά δεν πρέπει να λησμονείται ότι η σύγχρονη δημοκρατία είναι κληρονόμος των αρχαίων Αθηνών (*Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, τόμ. Ζ', σελ. 311). Πάντως το *Corpus Juris Civilis* του Ιουστινιανού αποτελεί μέχρι σήμερα τη βάση των νομικών θεσμών της ηπειρωτικής Ευρώπης και έχει επηρεάσει το νομολογικό δίκαιο (κοινό δίκαιο-common law) της Αγγλίας, των Ηνωμένων Πολιτειών και της Νοτίου Αμερικής.

6. Λογοτεχνία, Θεολογία, Κοινωνική Πρόνοια

Όπως αναφερθήκαμε στα προηγούμενα, μπορεί στη λογοτεχνία το βυζαντινό πνεύμα να μην είχε δημιουργική δύναμη και πρωτοτυπία και οι επιδόσεις τους στον τομέα αυτό να μην ήταν πάντοτε εντυπωσιακές, παρόλα αυτά σε σχέση με άλλα έθνη οι Βυζαντινοί ξεχώρισαν και αναγνωρί-

Τα Θεοδοσιανά Τείχη της Ξηράς.
Σχέδιο Γ. Αναπνιώτη.

στηκαν για το μνημειώδες ιστοριογραφικό τους έργο. Ιδιαίτερα δε διακρίθηκαν στη λογοτεχνική έκφραση της λειτουργικής ποίησης.

Επίσης διακρίθηκαν με τα επιτεύγματά τους και στη θεολογία. Ζωτικά ζητήματα για το θέμα αυτό, της Αγίας Τριάδας και της ενσάρκωσης του Σωτήρος όπως τα εννοεί στο σύνολό της σήμερα η χριστιανική Εκκλησία, διατυπώθηκαν για πρώτη φορά από Βυζαντινούς θεολόγους. Όλα αυτά τακτοποιήθηκαν και πραγματοποιήθηκαν υπό την επίβλεψη των Βυζαντινών αυτοκρατόρων στο διάστημα της σύγκλησης των επτά Οικουμενικών Συνόδων (325-787).

Από τη λατινική Δύση η συμμετοχή στις Οικουμενικές Συνόδους, εκτός από τη Β' (381) και την Ε' (553), ήταν περιορισμένη. Στα οικουμενικά πιστεύω και τα δόγματα στα οποία κατέληξαν ήταν καθαρά βυζαντινά δημιουργήματα.

Οι ιδέες της βυζαντινής θεολογίας επέζησαν αμετάβλητες και έτυχαν γενικής υποστήριξης. Ακόμα μπορεί να λογισθεί μέσα στα δημιουργήματα του ανθρώπινου νου και ως εκ τούτου έχει ενδιαφέρον να μελετηθεί από ανθρώπους άλλων θρησκειών.

Τα βυζαντινά επιτεύγματα γενικά είναι πάμπολλα. Μεταξύ αυτών σημαντικά είναι αυτά που έπραξαν οι Βυζαντινοί για την κοινωνική πρόνοια και αλληλεγγύη. Το ζήτημα της υγείας και νοσοκομειακής περίθαλψης το ανέλαβαν κυρίως τα μοναστηριακά ιδρύματα. Οι Βυζαντινοί λοιπόν πρωτοπορούν και στην ίδρυση νοσοκομείων-ξενώνων οργανωμένα σύμφωνα με τις αρχές και κανόνες των σημερι-

ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΝΑΠΝΙΩΤΗ
Αρχιτέκτονα -
Ερευνητή

νών νοσοκομειακών ιδρυμάτων. Αυτό το γνωρίζουμε από το διασωθέν «τυπικό» της περιώνυμης αυτοκρατορικής Μονής Παντοκράτορος Χριστού του 9ου-12ου αιώνα (σημ. Zeyrek Camii).

Σύμφωνα μ' αυτό η Μονή διέθετε ιδιαίτερο νοσοκομείο για τους μοναχούς και ιδιαίτερο για τους έξωθεν πάσχοντες. Ομοίως είχε και αντί-

στοιχα γηροκομεία. Το σπουδαιότερο είναι ότι περιελάμβανε και εξωτερικά ιατρεία όπου εξετάζονταν όλοι οι κάτοικοι της Πόλης δωρεάν. Το σημαντικό επίσης είναι ότι και αυτά ήταν οργανωμένα σύμφωνα με τις σύγχρονες προδιαγραφές. Υπήρχαν διάφορα τμήματα κυρίως των οποίων ήταν το παθολογικό, το οφθαλμολογικό και το χειρουργικό. Υπήρχε και ιδιαίτερο γυναικολογικό τμήμα, καθώς και ιδιαίτερο οργανωμένο φαρμακείο. Ακόμα υπήρχαν και πολλά άλλα παραρτήματα, όπως π.χ. εργαστήρια, φούρνοι, λουτρά και βιβλιοθήκη.

Τελικά η οργάνωση και οι εγκαταστάσεις ήταν τόσες πολλές και σύγχρονες που δεν μπορεί κάποιος σήμερα να μην τις θαυμάζει. Προπόντων οι σημερινοί γιατροί, Ρωμιοί και Έλληνες, είτε το γνωρίζουν είτε το μαθαίνουν τώρα πρέπει να αισθάνονται θαυμασμό για τους συναδέλφους, τους Βυζαντινούς προγόνους τους! Και πώς να μην είναι εξάλλου υπερήφανοι όταν μέσα στα παραρτήματα της Μονής Παντοκράτορος, υπήρχε ιδιαίτερο τμήμα για την εκπαίδευση-επιμόρφωση των ιατρών! (Ο γράφων τη Μονή Παντοκράτορος την περιγράφει στο κεφάλαιο «Κοινωνική Πρόνοια, Θεσμοί Υγείας» και έχει πλήρη σχεδιαστική αναπαράσταση στα υπ' αριθ. 73, 74, 75 σχέδια που περιλαμβάνονται στο υπό έκδοση βιβλίο του *Αναζητώντας την Βυζαντινή Κωνσταντινούπολη*, εκδ. Τσουκάτου).

7. Η Τεχνολογία στο Βυζάντιο

Στο Βυζάντιο και ειδικά στην Κωνσταντινούπολη η Τεχνολογία, μαζί με άλλους παράγοντες, έπαιξε σπουδαίο ρόλο στη μακραίωνη ύπαρξη της Αυτοκρατορίας. Και αυτό το ζήτημα ο γράφων το ερευνά και το μελετά ιδιαίτερα για πρώτη φορά διότι στο διάστημα της μακρόχρονης ενασχόλησης με ζητήματα που έχουν άμεση σχέση με την Αστεροδομία, διαπίστωσε ότι μέσα στις αναφορές και τις περιγραφές γενικά των Βυζαντινών ιστορικών και χρονογράφων γίνεται λόγος για κάποιες ειδικές κατασκευές που σφάεστατα καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται για μηχανισμούς πολύ προηγμένους για τα δεδομένα της εποχής.

Πάντως και αυτό το θέμα όπως και πολλά άλλα ακόμη, οι ιστορικοί ή τα αγνοούν ή αδυνατούν να τα προσεγγίσουν ευρύτερα.

Συνεχίζεται

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ, ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βυζαντινός Πολιτισμός του Steven Runsiman, εκδ. Γαλαξίας 2000.

Ιστορία του Βυζαντίου του C. Mango, εκδ. Νεφέλη 2006.

Τι είναι το Βυζάντιο, της J. Herrin, εκδ. Ωκεανίδα 2008.

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών, τόμ. Ζ', 1978.

Κοσμική Μεσαιωνική Αρχιτεκτονική στα Βαλκάνια 1300-1500, Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας Ευρώπης, Θεσσαλονίκη 1997.

Βυζαντινή Υψηλή Στρατηγική του Χαράλ. Παπασωτηρίου, εκδ. Ποιότητα, Αθήνα 2000.

μουσειοδιαδρομές

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΡΗΓΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

«Ο Ρήγας εστάθη ο μέγας ευεργέτης της φυλής μας».

Γέρος του Μοριά

ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΥ
Φιλολόγος - Ιστορικός

Στο ταπεινό τυπογραφείο των Μαρκιδών θα γίνουν οι ιδέες πράξη. Τα εργαλεία της τυπογραφίας θα προετοιμάσουν τον Αγώνα της Εθνεγερσίας που οραματίστηκε ο Ρήγας προσφέροντας σ' αυτόν γενναϊόδωρα τη ζωή του.

Εδώ, θα τυπωθεί ο περίφημος «Αγαθάγγελος» – συντάχθηκε το 1750 – αγαπημένο ανάγνωσμα στα χρόνια της σκλαβιάς που κλώθει τους λαϊκούς μύθους για την Ανάσταση του Γένους. Αλλά και ο «Ηθικός Τρίπους», στον οποίο ο Ρήγας περιέλαβε τρεις μεταφράσεις, «Τα Ολύμπια» του Μεταστάσιου, «Τη Βοσκοπούλα των Άλπεων» του Marmontel και «Τον πρώτο ναύτη» του Gesner, μεταφρασμένο από τον Αντ. Κορωνιό. Έργα που βλέπουμε στην έκθεση.

Το επαναστατικό έργο

Το τυπογραφείο αποτελεί το κέντρο δράσης της επαναστατικής συντροφιάς και οι θαρραλέοι Σιατιστινοί τυπογράφοι, ταυτισμένοι ιδεολογικά και ηθικά με το Ρήγα, αποφασίζουν να τυπώσουν τα επαναστατικά κείμενά του.

Επαναστατικό μανιφέστο

Το πυκνογραμμένο μεγάλο σχήματος τετρασέλιδο που άρχισε με το πανανθρώπινο σύνθημα της Γαλλικής Επανάστασης, «Ελευθερία – Ισοτιμία – Αδελφότης», θα τυπωθεί κρυφά μέσα σε δύο νύχτες σε 3.000 αντίτυπα. Ο ίδιος ο Ρήγας επιβλέπει το τύπωμα που πραγματοποιείται με πενιχρά μέσα και κάτω από άκρα μυστικότητα καθώς το τυπογραφείο βρίσκεται υπό το άγρυπνο βλέμμα της αυστριακής αστυνομίας.

Το μανιφέστο που μοιράστηκε σε πολύ λίγους, διότι ο κύριος όγκος του προοριζόταν για τους σκλαβωμένους αδελφούς, έγινε δεκτό με ενθουσιασμό. Περιελάμβανε :

Τη «Δημοκρατική Προκήρυξη», ένα φλογερό επαναστατικό κείμενο.

Το Σύνταγμα με τίτλο «Νέα Πολιτική Διοίκηση των κατοίκων της Ρούμελης, της Μικράς Ασίας, των Μεσογείων νήσων και της Βλαχιοπογδανίας». Ο Ρήγας, ως ρεαλιστής ηγέτης, φροντίζει για το πολιτικό σύστημα που θα εφαρμοζόταν μετά την κατάλυση της τυραννίας. Συντάσσει σχέδιο Συντάγματος, κατά το πρότυπο του γαλλικού Συντάγματος

του 1793, με βασικό άξονα τη σύσταση δημοκρατικής πολιτείας, τη διεξαγωγή εκλογών και την αναλογική αντιπροσώπευση βουλευτών (αρθ. 20 και 22). Πρωτοπορεί προτείνοντας την υποχρεωτική εκπαίδευση αγοριών και κοριτσιών, την οικονομική ενίσχυση από την πολιτεία των αδυνάτων, την αναγνώριση δικαιωμάτων τόσο των ατόμων όσο και των κοινωνικών ομάδων. Αξιοσημείωτο είναι ότι προωθεί την ενεργή συμμετοχή των πολιτών στα κοινά καθώς και την ανάγκη υπεράσπισης των δημοκρατικών θεσμών «ως το πλέον ιερών από όλα τα χρέη τους».

Τα «Δίκαια του Ανθρώπου» που συντάσσονται προκειμένου να εφαρμοσθεί και να λειτουργήσει αποτελεσματικά η νέα τάξη πραγμάτων. Τα «Άρθρα» του, μεταξύ άλλων, καθορίζουν: Άρθ. 2. τα Φυσικά Δίκαια του Ανθρώπου, δηλ. την ισότητα, ελευθερία, ασφάλεια, ιδιοκτησία: «Πρώτον, το να είμεθα όλοι ίσοι και όχι ο ένας κατώτερος του άλλου. Δεύτερον, να είμεθα ελεύθεροι και όχι ο ένας σκλάβος του άλλου ...».

Άρθ. 3. την αντικειμενικότητα του Νόμου: «Όταν ππαίσει τινάς (κάποιος), οποιασδήποτε καταστάσεως, ο Νόμος είναι ο αυτός δια το ππαίσμα και αμετάβλητος ...».

Άρθ.5. την λαϊκή βάση της εξουσίας και την αξιοκρατία ως θεμέλιο της εξουσίας: «Όλοι οι συμπολίται ημπορούν να έμβουν εις αξίας (τιμητικές θέσεις). Τα ελεύθερα έθνη δεν γνωρίζουν καμίαν αξίαν προτιμήσεως εις τας εκλογάς των, παρά την φρόνησιν και την προκοπήν ...».

Άρθ. 6. τον ορισμό (αρτιότατο) της Ελευθερίας: «Η Ελευθερία είναι εκείνη η δύναμις οπου έχει ο άνθρωπος εις το να κάμει όλον εκείνο, όπου δεν βλάπτει εις τα δίκαια των γειτόνων του. Αυτή έχει ως θεμέλιον την φύσιν..., έχει ως κανόνα την δικαιοσύνην..., έχει ως φύλακα τον Νόμον...».

Άρθ. 7. την ελευθεροτυπία και την ανεξιθρησκεία: «Το δίκαιον του να φανερώνομεν την γνώμην μας και τους συλλογισμούς μας, τόσον με την τυπογραφίαν..., το δίκαιον του να συναθροίζόμεθα ειρηνικώς, την ελευθερία κάθε είδους θρησκείας...».

Άρθ. 35. το δικαίωμα της επαναστατικής πάλης: «Όταν η Διοίκησης βιάζει, αθετεί, καταφρονεί τα δίκαια του λαού, το να κάμει τότε ο λαός επανάσταση και να τιμωρήσει τους τυράννους του, είναι το πλέον ιερό από όλα τα δίκαια του και το πλέον απαραίτητο από όλα τα χρέη του».

Ο Ρήγας με τρόπο και λόγο περιεκτικό, λιτό και ακριβή διαγράφει τις γενικές αρχές της

εποχής του καθώς και το εθνικοαπελευθερωτικό του σχέδιο – όραμα για τους λαούς της Βαλκανικής.

Στρατιωτικό Εγκόλπιο

Ο Ρήγας πιστεύει ότι η επανάσταση θα έπρεπε να ξεκινήσει από τις περιοχές που διέθεταν ετοιμοπόλεμους πληθυσμούς, τη Μάνη και την Ήπειρο. Και προκειμένου να προετοιμάσει τους σκλαβωμένους στην πολεμική τέχνη σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες της εποχής, μεταφράζει ένα γερμανικό(;) στρατιωτικό εγχειρίδιο και εκδίδει το «Στρατιωτικό Εγκόλπιο», συλλογή από στρατιωτικούς κανονισμούς, σχετικούς με την οργάνωση και διοίκηση στρατιωτικών μονάδων και την τακτική στο πεδίο της μάχης.

Ο θρυλικός Θούριος

Πολεμικό εμβατήριο, επαναστατικός παιάνας, εθνεγερτήριο πατριωτικό τραγούδι ο «Θούριος, Ήτοι Ορμητικός Πατριωτικός Ύμνος πρώτος, εις τον ήχον, Μ'ΙΑ ΠΡΟΣΤΑΓΗ ΜΕΓΑΛΗ» όπως αναγράφεται στην πρώτη σελίδα του, ήταν το τραγούδι που συγκίνησε και συγκίνη τον Ελληνισμό όπου γης. Στεκόμαστε σιωπηλοί μπροστά στον πίνακα που απεικονίζει τη σκηνή-τελετουργία με το Ρήγα να τον ψάλλει με συνοδεία λαούτου και τους αγωνιστές να ακούν κατανυκτικά τον εξεγερτικό στίχο.

“ Πώς οι προπάτορες μας
ορμούσαν σαν θηριά,
για την Ελευθερία
πηδούσαν στη φωτιά;
έτσι κι εμείς, αδέλφια,
ν’ αρπάξωμεν γιά μιά
τ’ άρματα και να βγούμε
απ’ την πικρή σκλαβιά. ”

Ο Ύμνος διαδόθηκε ταχύτατα στην προεπαναστατική αλλά και την μετεπαναστατική Ελλάδα, όπως και παντού όπου υπήρχαν Έλληνες. Ο Πουκεβίλ αναφέρει πως οι Σουλιώτες τον τραγουδούσαν στις μάχες. Ο δε Γ. Τερτσέτης τον χαρακτηρίζει «το ιερότερο άσμα της φυλής μας». Ο Ύμνος τραγουδιόταν σαν δημοτικό τραγούδι και άλλοτε ντυνόταν με ευρωπαϊκές μελωδίες για τις ανάγκες όσων ζούσαν σε ευρωπαϊκές ή βαλκανικές χώρες. Τον τραγουδούσαν Γάλλοι, Ρουμάνοι, Ιταλοί. Τον τραγουδούσε κι ο Γκαριμπάλντι που τον αγαπούσε ιδιαίτερα.

Το όραμα που προδόθηκε

Η ελαιογραφία του Χ. Παχή «Ο Ρήγας δεσμώ-

της» μας μεταφέρει στον κρύο χειμώνα του 1797. Αρχές Δεκέμβρη και ο Ρήγας αφού έχει κλείσει τα επαναστατικά έντυπα σε τρία μεγάλα κιβώτια, εγκαταλείπει τη Βιέννη. Το εμπορικό κατάστημα των Αργέντη φροντίζει την αποστολή των κιβωτίων μαζί με άλλα εμπορεύματα στην Τεργέστη στο όνομα του εμπόρου Αντώνη Νιώτη. Παραλήπτης του πολύτιμου εμπορεύματος ήταν ο έμπιστος Αντώνιος Κορωνιός. Αυτός, όμως, είχε φύγει για επαγγελματικές υποθέσεις στη Δαλματία και το συνοδευτικό γράμμα πέφτει στα χέρια του συνεταίρου του Δημήτριου Οικονόμου που το ανοίγει και παίρνει τον δρόμο για το πραιτώριο: «Εγώ ο Δ. Οι καταγγέλλω ότι ...». Τεργέστη, 19η Δεκεμβρίου. Ο ανύποπτος Ρήγας συλλαμβάνεται, βασανίζεται και μαζί με τους επτά συντρόφους του παραδίδεται στους Τούρκους τον Απρίλιο του 1798. Κλείνονται στον φρικτό πύργο Νεμπότσα του Βελιγραδίου όπου στραγγαλίζονται την 24η Ιουνίου. Οι δήμιοι θα πετάξουν τα νεκρά σώματά τους στα νερά του ποταμού Σάβου.

Ο Ρήγας εμπνέει

Ο Ρήγας εντάσσεται στην πινακοθήκη των πολιτικών, κοινωνικών, απελευθερωτικών αγώνων της σύγχρονης Ελλάδας. Το όνομά του θα δανειστούν πολιτικές κινήσεις και σύλλογοι, εφημερίδες, έντυπα, Έλληνες εθελοντές στον ισπανικό εμφύλιο, οργανώσεις νεολαίας, στρατιωτικά σώματα του ΕΛΑΣ. Θα εμπνεύσει εικαστικούς, ποιητές και μουσικούς. Θα τροφοδοτήσει επιστημονικές μελέτες, συνέδρια κι εκδόσεις.

Οι ενδιαφέρουσες αυτές πτυχές της ιστορίας μας περιμένουν τον επισκέπτη σ' ένα μοναδικό πανόραμα στο Περιστέλι της Βουλής των Ελλήνων.

πολιτισμός

ΑΜΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

“*Ισαρίθμους γάρ τη ψάμμω ὁδᾶς, ἂν προσφέρωμέν Σοι, Βασιλεῦ ἅγιε...*”
(*Κ' οἶκος Ακαθίστου Ὑμνου*)

ΥΠΟ ΓΕΡΟΝΤΟΣ **ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**

Ὡς γνωστόν, ἡ βιομηχανία διὰ τὴν παραγωγὴν ποικίλων ἀγαθῶν ἔχειν ἀνάγκην πρώτων ὑλῶν καὶ ἐνεργείας, τῶν ὁποίων ἡ ποσότης διαρκῶς μειοῦται, τοῦθ' ὅπερ ὁδηγεῖ τοὺς ἐπιστήμονας καὶ βιομηχάνους εἰς τὴν ἐφευρεσιν νέων ἐναλλακτικῶν καὶ “ἁστερευτών”, συμβαλοῦσης ἱκανῶς καὶ τῆς βιονικῆς!

Μία λοιπὸν λίαν σημαντικὴ ἐκ τούτων εἶναι ἡ ἄμμος, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ χαλίκια. Ἄμμος ὀνομάζεται γενικῶς κάθε συσσωρεύμα μικρῶν κόκκων πετρωμάτων ἢ ὀρυκτῶν, οἱ ὅποιοι παραμένουν ἀσύνδετοι μετὰ τῶν. Διακρίνεται εἰς χονδρὴν, μετρίως λεπτὴν, λεπτὴν καὶ λεπτοτάτην. Ἐπίσης δύναται νὰ εἶναι χαλαζιακὴ, γλαυκοφαντικὴ, μαρμαρυγιακὴ, γρανιτοφόρος, ἀστριοῦχος καὶ λιγνιτοῦχος. Χρωματικῶς ὑπάρχει ἡ μαύρη, ὀλόλευκη, μῶβ, γκριζα, κόκκινη, πορτοκαλιὰ καὶ κίτρινη.

Αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σκυροδέματος (μπετόν), τοῦ ἄμμοκονιάματος (τσιμέντου), τῆς ἀσφάλτου, οἰκιῶν, γεφυρῶν, ὁδῶν κ.ἄ. Ἡ ἄμμος τοῦ χαλαζίου (Quartz), ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν ὑάλου, συρμάτων ἐξ ἰνῶν ὑάλου, περιστροφέων συστημάτων, αἰολικῆς ἐνεργείας κλπ. Ἄνευ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαγομμένων ὀρυκτῶν δὲν θὰ ὑπῆρχον ὑπολογισταί, αὐτόματα μηχαναὶ ἀναλήψεως χρημάτων, τηλέφωνα χειρὸς (Smart), ἄμμοβολαι κ.ἄ.

Μεγάλαι ποσότητες αὐτῆς ἐξάγονται ἐκ τῆς Σιγκαπούρης, Αὐστραλίας καὶ Καμπότζης διὰ τὰς τεχνητὰς νήσους τοῦ Ντουμπάι εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἀραβικὰ Ἐμιράτα (517 ἑκατομ. τόνοι εἰς 20 ἔτη), τῆς Ἰνδίας, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ τῆς Γερμανίας.

Οὕτω, εἰς ὀρισμένας περιοχὰς ἡ ἄμμος ἐλαττοῦται σημαντικῶς. Τοῦτο ὑψώνει τὰς τιμὰς τῆς, καὶ ὁδηγεῖ εἰς παρανόμους ἐξαγωγὰς. Τόσον δὲ ἐπικερδὲς εἶναι τὸ ἐμπόριον αὐτῆς, λόγῳ τῆς μεγάλης ζητήσεως, οὕτως ὥστε οἱ ὑπάρχοντες ἀπαγορευτικοὶ κρατικοὶ νόμοι εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσιν. Ἄλλωστε αἱ κρατικαὶ ἀρχαὶ οὐχὶ σπανίως συνεργάζονται μὲ τὴν μαφίαν, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ ποικιλοτρόπως τοὺς ἀντιφρονούντας λαϊκοὺς, δημοσιογράφους κ.ἄ.

Βεβαίως εἰς τὰς ἐρήμους πλεονάζει ἡ ἄμμος, ὅπου ταξιδεύουν τὰ “πλοῖα τῆς ἐρήμου” (κάμηλοι). Ὅμως αὕτη εἶναι ἀκατάλληλος πρὸς χρῆσιν, διότι στιλβώνεται σφαιρικῶς ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ὅπως καὶ τῆς θαλάσσης λόγῳ τοῦ ἁλατος, τὸ ὁποῖον διαβιβρώσκει τὰς σιδηρὰς ἐνισχύσεις τῶν μπετῶν ἐὰν δὲν ἔχει πλυθεῖ καλῶς καὶ ἀποξηρανθεῖ, ὅπερ σὺνηθες. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἄμμος τῶν ποταμῶν καὶ τῶν δελτῶν τῶν.

Ἐξ ἐτέρας πλευρᾶς ὁλέθρια εἶναι αἱ συνέπειαι τῆς ἐξορύξεως ἄμμου, ὅπως ὁ ἀποδεδειγμένος τῆς χλωρίδος, τῆς πανίδος καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου. Οὕτω, εἰς τὸν κόλπον τῆς Βομβάης (Mumbai) οἱ δυστυχεῖς ἐργάται ἐξάγουν αὐτὴν ἐκ τοῦ βυθοῦ εἰς βάθος 15 μέτρων, ἑκατοντάδες δὲ ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἀπωλέσει εἰς τὸν “πόλεμον τῆς ἄμμου” τὴν ζωὴν τῶν. Εἰς τὰ παράλια τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐδάφους κατέρχεται καὶ τοῦ ὕδατος κατέρχεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ οὕτω τὸ θαλάσσιον ὕδωρ εἰσχωρεῖ καὶ “ἁλατίζει” τὸ πόσιμον, τοὺς ἀγροὺς καὶ τὸ ἔδαφος. Συχνάκις εἶναι ἡ αἰτία τῆς διαβρώσεως τῶν ὀχθῶν καὶ παραλιῶν, αἱ ὁποῖαι γίνονται περισσώτερον εὐάλωτοι εἰς τὰς πλημμύρας, τὰς τρικυμίας καὶ τὰ παλινροιακὰ κύματα (τσουνάμι).

Ἀλλὰ παρόμοια προβλήματα παρουσιάζονται καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν (Elbe, Main), ὅπου δένδρα καὶ λιμνίσκοι ἀποξηραίνονται ἐκ τῆς μανίας, πρὸς ἀπόκτησιν γαιῶν καὶ οἰκοδομῶν εἰς αὐτὰς ὡς εἰς τὸ Ντουμπάι¹. Πάντως αἱ ἐπιχρωματώσεις ἡμποροῦν νὰ δημιουργήσουν καὶ στατικὰ προβλήματα διὰ τοὺς νέους οἰκισμοὺς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ λαϊκὴ μοῦσα ᾄδει: “Εἶναι κακὸ στὴν ἄμμο νὰ χτίζεις παλάτια, Ὁ βορριάς θὰ στὰ κάνει συντρίμμα, κομμάτια”. Αἱ δὲ ἀντιδράσεις τῶν πολιτῶν διὰ νομικῶν, συχνάκις δὲν ἐπιτυγχάνουν λόγῳ οἰκονομικῆς δυσπραγίας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὁ G. Dust φαίνεται νὰ ἐβοήθησε εἰς τὸ πρόβλημα, κτίζων οἰκίας διὰ τῆς ἀναμείξεως τῆς ἄμμου τῆς ἐρήμου μετὰ τεχνητῆς ρητίνης (Polymerbeton), μὲ τὴν ὁποίαν κατασκευάζονται οἱ ἔσθθεν κενοὶ πλίνθοι. Αἱ κατασκευαὶ εἶναι ἐλαφραῖ, σταθεραὶ καὶ ἀνθεκτικαὶ εἰς τὸ ὕδωρ. Ἰδεώδης δὲ διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν πτωχῶν περιοχῶν κατόπιν φυσικῶν καταστροφῶν, παρ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις τῶν ἐχόντων ἕτερα συμφέροντα μὲ σκηνὰς εὐθυνωτέρας, ἀλλὰ λίαν ψυχρὰς κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ εὐκόλως καταστρεφομένας. Καλὸν ἐπίσης νὰ ἀποφεύγονται αἱ μεγάλαι κατοικίαι, καὶ τὸ recicelt beton διὰ μείωσιν τῆς χρήσεως ἄμμου καὶ χαλικίων. Ἄρα τὸ ὅλον θέμα δὲν εἶναι μόνον ἐμπορικόν, βιομηχανικόν, οἰκιστικόν ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον, οἰκολογικόν, ἀπαιτοῦν σύνεσιν πολλήν καὶ ἀγάπην πρὸς ἅπασαν τὴν πανέμορφον Δημιουργίαν, δώρημα τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς.

Κριτική Θεάτρου

ΤΟΥ **ΣΤΕΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ**

«Καλννύχτα μπτέρα» 'night, Mother

της Μάρσα Νόρμαν

Ἡ Μάρσα Νόρμαν (1947) εἶναι Ἀμερικανίδα συγγραφέας θεατρικῶν ἔργων, σεναρίων καὶ μυθιστορημάτων. ΓΙΑ τὸ ἔργο τῆς «Καλννύχτα Μπτέρα» ἔχει βραβευτεῖ με τὸ Pulitzer Prize for Drama 1983, τὸ ὁποῖο εἶχε προταθεῖ καὶ γιὰ Tony Award for Best Play. Ἐχει ἐπίσης βραβευτεῖ με διάφορα βραβεῖα γιὰ ἄλλα τῆς ἔργα. Ἐχει διδάξει σὲ σχολεῖα γιὰ παιδιὰ καὶ εφήβους με πνευματικὴ υστέρηση, κάτι ποὺ τὴν ἐπηρέασε σημαντικά. Ἡ πρώτη παρουσίαση τοῦ ἔργου ἐγένετο στὴ Μασαχουσέτη, στὴ συνέχεια στὸ Broadway, μετὰ στὸ Λονδίνο καὶ σὲ πολλές ἄλλες χώρες τοῦ κόσμου. Ἡ συγγραφέας ἔγραψε τὸ σενάριο τῆς ομόνυμης ταινίας με πρωταγωνίστρια τὴν μεγάλη Ann Bancroft. Οἱ κριτικές γιὰ τὴν ταινία, στὴν ὁποία εἶχαν προστεθεῖ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς δύο χαρακτήρες τῆς θεατρικῆς γραφῆς, ἦταν διχασμένες.

ΤΟ ΕΡΓΟ: Εἶναι ἀλήθεια πως οἱ ψυχικὲς ἀντοχές διαφέρουν ἀπὸ ἄνθρωπο σὲ ἄνθρωπο. Ὅποιες ὅμως καὶ ἀν εἶναι οἱ διαφορές ὅταν ὅλα στὴ ζωὴ σου ἔχουν πάει στραβά –μάλιστα πολὺ στραβά– δὲν εἶναι ἀπίθανο νὰ φτάσεις στὰ ὅρια σου. Ἡ Τζέσυ (Ἀναστασία Παπαστάθῃ) βρίσκεται στὰ ἐσχάτα ὅρια τῆς ἀντοχῆς τῆς, ζώντας τὸ τέλος μίας ἀπόλυτα δυστυχημένης ζωῆς ποὺ τὴν ἔκανε νὰ αἰσθάνεται ἀπογοητευμένη, πληγωμένη, κουρασμένη. Δὲν θέλει νὰ συνεχίσει, ἐπιθυμεῖ νὰ σταματήσει νὰ ζεῖ ἔχοντας τὴν ικανοποίηση τῆς ἐπιλογῆς γιὰ τὸ τέλος τῆς. Εὐληπτικὰ με πολλές κρίσεις σὲ ὅλη τῆς τὴ ζωὴ, ἀνεργη, ἀνεπάγγελτη, χωρὶς χρήματα καὶ κάποια ἐξειδίκευση εἶναι ἀναγκασμένη νὰ ζεῖ με τὴ μπτέρα τῆς, με τὴν ὁποία δὲν ἔχει ἰδιαίτερα καλὲς γέφυρες ἐπικοινωνίας. Εἰγκαταλειμμένη ἀπὸ τὸν σύζυγό τῆς, τὸν ὁποῖο ἀγαποῦσε καὶ συνεχίζει νὰ ἀγαπᾷ, με ἓναν γιο κυριολεκτικὰ ρεμάλι ποὺ μπαίνοβγαίνει στὴ φυλακὴ, ψάχνει νὰ βρεῖ τὸ υπηρεσιακὸ πιστόλι τοῦ νεκροῦ πατέρα τῆς γιὰ νὰ αυτοκτονήσει. Ἀνακοινώνει με μεγάλη νρεμία στὴ μπτέρα τῆς Θέλμα (Μαρία Σκούντζου) τὴν ἀμετάκλητη ἀπόφασή τῆς γιὰ αὐτὸ ποὺ θέλει νὰ κάνει τὸ ἴδιο βράδυ. Στὴν ἀρχὴ ἡ μπτέρα τῆς δὲν κατανοεῖ τὴ σοβαρότητα τῆς κατάστασης, ἀλλὰ ὅσο περνάει ἡ ὥρα καὶ οἱ δείκτες τοῦ μεγάλου ἐπιτοίχιου ρολογιοῦ ἀλλάζουν θέση καταλαβαίνει ὅτι ἡ κόρη τῆς ἔχει πάρει τὴν ἀπόφαση. Κάτι ποὺ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὶς τελευταῖες ὁδηγίες ποὺ τῆς ἀφήνει. Ἡ Θέλμα εἶναι μίᾶ ἀπλὴ γυναίκα τῆς ἐπαρχίας ποὺ ζεῖ παίρνοντας τὰ πράγματα ὅπως ἐρθοῦν, χρησιμοποιώντας κατὰ περιόδους καὶ μερικὰ πολὺ σοβαρὰ κατὰ συνθήκη ψεῦδη. Χωρὶς νὰ διαθέτει κάποια μὀρφωση τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ χρησιμοποιεῖ δὲν εἶναι καθόλου πειστικά γιὰ νὰ ἀλλάξουν τὴν ἀπόφαση τῆς χρόνια βαριά καταθλιπτικῆς κόρης τῆς (κάνει ἐντύπωση ὅτι δὲν ἀναφέρεται κάποιο εἶδος ψυχιατρικῆς ἀντιμετώπισης καὶ μάλιστα σὲ μίᾶ χώρα καὶ ἐποχὴ ποὺ οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὸ παραμικρὸ ζητοῦσαν ψυχιατρικὴ βοήθεια καὶ υποστήριξη). Λέγονται πολλὰ ποὺ δὲν εἶχαν εἰπωθεῖ χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀλλάζει τὰ πράγματα, πόσο μάλλον τὸ καραμελωμένο μῆλο καὶ ἡ ζεστὴ σοκολάτα. Τὸ μοιραῖο μοιάζει νὰ εἶναι ἀναπόφευκτο καὶ τὸ δράμα φτάνει στὸ τέλος τοῦ με τὸ ἀκουσμα τοῦ πυροβολισμοῦ πίσω ἀπὸ μίᾶ κλειστὴ πόρτα. Τὸ ἔργο ἔχει παρόμοιο θέμα με τὸ πολὺ καλὸ ἔργο «Ὅλα αὐτὰ τὰ υπέροχα πράγματα» τοῦ Ντάνκαν Μακ Μίλαν, γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχω γράψει κριτικὴ μόνον ποὺ ἐκεῖ συμβαίνει τὸ ἀντίθετο: Ἡ κόρη χρησιμοποιώντας με ἰδιαίτερα πρωτότυπο τρόπο πολὺ ἐξυπνα ἐπιχειρήματα προσπαθεῖ νὰ πείσει τὴ μπτέρα τῆς νὰ μὴν αυτοκτονήσει. Πρέπει νὰ ομολογήσω πως, χωρὶς νὰ λέω ὅτι δὲν μου ἄρεσε, περὶμένα πολὺ περισσότερα. Μπορὼ μάλιστα νὰ πω ὅτι, χωρὶς σὲ καμία περίπτωση νὰ φταίει τὸ ἀνέβασμα, σὲ κάποια σημεία ἔκανε «κοιλιά», παράξενο γιὰ βραβευμένο ἀμερικανικὸ ἔργο. Ὡστόσο στὸ κείμενο ὑπάρχουν πολὺ δυνατὲς φράσεις ὅπως το: «ὅλοι θέλουμε νὰ σκοτώσουμε κάποιον ἀλλὰ δὲν τὸ κάνουμε», ἡ παρομοίωση γιὰ τὴν ἀπόφαση νὰ κατεβεῖ κανεὶς ἀπὸ ἓνα λεωφορεῖο στὸ ὁποῖο τὸ περιβάλλον εἶναι ἀφόρητα δυσάρεστο καὶ κάποιες ἄλλες.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Στὴ μετάφραση, τὴ σκηνοθεσίᾳ καὶ τοὺς φωτισμοὺς τῆς Ἀναστασίας Παπαστάθῃ δὲν ὑπάρχει ψόγος, τουναντίον μάλιστα ἓνα μεγάλο μπράβο ποὺ τὰ κατάφερε τόσο καλὰ σὲ ὅλα. Ἡ σκηνογραφία καὶ οἱ ἐνδυματολογικὲς ἐπιλογές τῆς Κυριακῆς Πανούτσου ἐξαιρετικές. Ἡ μουσικὴ τοῦ Πάνου Φορτοῦνα δὲν ξέρω ἀν ἀποτελεῖ ἀντιγραφή τῆς μουσικῆς, ποὺ χρησιμοποιήθηκε στὶς παραστάσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ γνωστὸ τραγοῦδι δὲν ἔχει δραματικὴ ἐννοια, ἀπλὰ λέει πως ὅτι εἶναι νὰ γίνῃ θὰ γίνῃ ἀλλὰ με διαφορετικὴ, αἰσιόδοξη διάθεση.

ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ: Οἱ ἐρμηνεῖες καὶ τῶν δύο ἡθοποιῶν εἶναι ἐξαιρετικές. Ἡ παλιὰ πολὺ καλὴ ἡθοποιὸς Μαρία Σκούντζου ἀσογῇ (με ἴσως λίγο ἐντονὴ φωνὴ καὶ ἐρμηνεία). Ἡ Ἀναστασία Παπαστάθῃ καταπληκτικὴ, ἐκφράζει ἀπόλυτα σωστὰ τὴν ψυχολογικὴ κατάσταση τῆς γυναίκας ποὺ ἔχει ζήσει μέσα σὲ τόσο μεγάλῃ δυστυχίᾳ καὶ γιὰ τόσο πολὺ χρόνο ποὺ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξει τὴν ἀπόφασή τῆς γιὰ αυτοκτερίᾳ.

Διάρκεια: 90 λεπτά χωρὶς διάλειμμα.

1. Z. Cerman - W. Barthlott - J. Nieder, Erfindungen der Natur. Bionik - Was wir von Pflanzen und Tieren lernen können., Ἀμβούργο 2011.

2. B. Tambour, Der Kampf um den Sand, Publik Forum ἀρ. 5 (2018) 12-16, Hunderte Menschen in Sandkriegen getötet, ἐνθ. ἀνωτ. 7.

βιβλιοφάγος

www.tsoukatou.gr

ΤΟ ΘΕΩΡΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΡΛΗ

Ισως από τα ελάχιστα αξιόλογα βιβλία που κυκλοφορούν στη χώρα μας, με τόσο άριστη δομημένη πλοκή και πλούσιο από θεματικές ενότητες, που στο σύνολό τους συνθέτουν αυτό το αστυνομικό μυθιστόρημα.

Ψυχομετρία, αρχαιοκαπηλία, κυνηγητό και μαθηματικές «εξισώσεις» αναζήτησης... είναι τα στοιχεία που δίνουν μια έντονη δυναμική σε αυτό το πόνημα του Περικλή Μπέλλα.

Ο συγγραφέας, κάνοντας χρήση του «ισορροπημένου» γραπτού λόγου, γεμίζει το «είναι» των ηρώων του, σε τέτοιο βαθμό που σου είναι απίστευτα δύσκολο να μισήσεις ή να συμπαθήσεις κάποιον!

Οι εναλλαγές γρήγορες και αποτελεσματικές. Η υπόθεση όπως προείπα, δεν σου επιτρέπει να χαλαρώσεις και καθώς η αναζήτησης της «χρυσής τομής» σε βάζει σε άλλους κόσμους, δύσκολα θα το αποχωριστείς... όσες φορές και αν θες να το διαβάσεις...

Παύλος Ανδριάς

Büyükdalı Vahriç'in anıları (Αναμνήσεις του Πριγκηπιανού Vahriç)

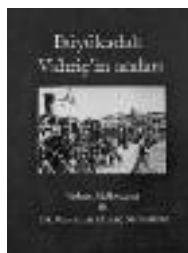
Autoren/Verlag -2018

Τον Ιούνιο του 2019 έλαβα από τον Αρμένιο συμπατριώτη και φίλο μου Vahriç Melkonyan ένα βιβλίο 257 σελίδων με τον τίτλο στα ελληνικά «Αναμνήσεις του Πριγκηπιανού Vahriç, στο οποίο καταγράφεται λεπτομερώς η αυτοβιογραφία του στα τουρκικά. Ο υπερήλικας Vahriç ζει εδώ και πολλά χρόνια στο Münster της Γερμανίας και γνωρίζει τα ελληνικά το ίδιο καλά με τα τουρκικά. Το μόνο του πρόβλημα είναι ότι δεν γνωρίζει την ελληνική γραφή και για αυτό έγραψε τη βιογραφία του στα τουρκικά βοηθούμενος από τον γιο του Harutyun. Στην Πρίγκηπο, από νεαρή ηλικία, ασχολήθηκε με το ποδόσφαιρο και την πυγμαχία στην οποία αγωνίστηκε με τα τότε μεγάλα ονόματα του αθλήματος στην Τουρκία. Στη συνέχεια έφυγε μετανάστης στη Γερμανία όπου δούλεψε σε κάποιες επιχειρήσεις και μάλιστα έκανε τον μεταφραστή σε Έλληνες και Τούρκους εργάτες. Στη Γερμανία γνωρίστηκε με τη σύζυγό του Helga και απέκτησαν δύο παιδιά, την Talin και τον Harutyun.

Στο βιβλίο, με απλά και κατανοητά τουρκικά και πολλές μαυρόασπρες φωτογραφίες καταγράφει, σε μικρά κεφάλαια, την ιστορία της οικογένειάς του, τη ζωή του στην Πρίγκηπο και την Κωνσταντινούπολη από παιδί ως τη νεαρή του ηλικία, την ασχολία του με το ποδόσφαιρο και την πυγμαχία, το επάγγελμά του ως επισκευαστής αυτοκινήτων, τη φυγή του στη Γερμανία και την εκεί ζωή του από τη δεκαετία του '50 μέχρι τη συνταξιοδότησή του, ενώ τελειώνει με την επιστροφή του τα τελευταία καλοκαίρια στην Πρίγκηπο, πάντα μαζί με την οικογένειά του, για τις καλοκαιρινές τους διακοπές.

Εύχομαι το βιβλίο του να είναι καλοτάξιδο.

Στάθης Αρβανίτης

Büyükdada – Yılmaz Kaini

(Φωτογραφικό λεύκωμα της Πριγκήπου του Ιωάννη Καΐνη) Adalar Kültür Derneği

Από την Πριγκηπιανή φίλη Ήβη Δερμαντζή έλαβα ένα αξιόλογο άλμπουμ ασπρόμαυρων φωτογραφιών της Πριγκήπου, που η λήψη τους πραγματοποιήθηκε μεταξύ 1970-1987 από τον αείμνηστο Ρωμίο καλλιτέχνη φωτογράφο Ιωάννη Καΐνη, τότε καθηγητή στο Τμήμα Φωτογραφίας του Πανεπιστημίου Καλών Τεχνών Κωνσταντινούπολης Mimar Sinan. Το άλμπουμ με φωτογραφίες κτιρίων, τοποθεσιών, ατόμων αποκλειστικά από την Πρίγκηπο, κυκλοφόρησε το 2018 από τις Εκδόσεις του Πολιτιστικού Συλλόγου Πριγκηποννήσων. Είναι γραμμένο στην τουρκική και αγγλική γλώσσα.

Ο Ιωάννης Καΐνης γεννήθηκε το 1932 στην Κωνσταντινούπολη και μετά τη φοίτησή του στο Ζωγράφειο Λύκειο, συνέχισε στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Κωνσταντινούπολης, όπου από το 1953 άρχισε να εργάζεται ως ερευνητής. Το 1980 δηλώνοντας παραίτηση στο πανεπιστήμιο ασχολήθηκε επαγγελματικά με τη διαφημιστική φωτογραφία, μια τέχνη που από νεαρή ηλικία είχε αγαπήσει και είχε ασχοληθεί παράλληλα με την επιστήμη του. Από το 1981 άρχισε να διδάσκει στο Τμήμα Φωτογραφίας του Πανεπιστημίου Καλών Τεχνών Κωνσταντινούπολης Mimar Sinan. Από μικρός, πάρα τα μεγάλα κινητικά προβλήματα, προκειμένου να εργασθεί στα τουρκικά Δημόσια Πανεπιστήμια, είχε αλλάξει το όνομά του και από Ιωάννης σε Yılmaz. Η ζωή του πέρασε μεταξύ Κωνσταντινούπολης και Πριγκήπου όπου ζούσε κοντά στα Μπαξεδάκια της Πλατείας Πλατάνου. Απεβίωσε το 1987 στα Γερμανικά Νοσοκομεία και είναι θαμμένος στο Ελληνορθόδοξο Νεκροταφείο του Σισλή. Σημειώνουμε ότι ήταν φίλος του κ. Ακύλα Μήλλα, ο οποίος μας έδωσε αρκετές πληροφορίες.

Στάθης Αρβανίτης

ΤΟ ΘΑΥΜΑ - ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ένα διαχρονικό βιβλίο για τις απάνθρωπες πολιτικές της Τουρκίας

Το βιβλίο του Λεωνίδα Κουμάκη *Το Θαύμα-Μια πραγματική ιστορία* αποτελεί μια συγκλονιστική καταγραφή. Ξετυλίζονται τα προσωπικά βιώματα του συγγραφέα, της πολιτικής αφελληνισμού της Κωνσταντινούπολης και της καθ' ημάς Ανατολής, της μακροπρόθεσμης, επεκτατικής στρατηγικής της Τουρκίας σε βάρος της Ελλάδος –και όχι μόνο– την οποία ακολούθησαν μεθοδικά όλες ανεξαιρέτως οι τουρκικές κυβερνήσεις, μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάννης στις 24 Ιουλίου 1923. Το βιβλίο εκδόθηκε μεταξύ 1993 και 1996 σε πέντε συνεχόμενες εκδόσεις (3 στα ελληνικά, 2 στα αγγλικά). Τα περισσότερα από τα 20.000 αντίτυπα προσφέρθηκαν από τον συγγραφέα σε χιλιάδες παραλήπτες μεταξύ των οποίων: 6.000 σχολικές βιβλιοθήκες στην Ελλάδα, 1.200 Έλληνες δημοσιογράφους, όλα τα τότε μέλη του Ελληνικού κοινοβουλίου, όλα τα μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, τους Μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος, τους ανά τον κόσμο Έλληνες Πρεσβευτές και Προξένους, επιλεγμένες μονάδες Πολεμικής Αεροπορίας, σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής πνευματικής και κοινωνικής ζωής, 626 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 439 μέλη του Αμερικανικού Κογκρέσου, 100 μέλη της Αμερικανικής Γερουσίας, 653 μέλη του Βρετανικού Κοινοβουλίου, 575 μέλη του Γαλλικού Κοινοβουλίου, 591 μέλη του Ομοσπονδιακού Κοινοβουλίου του Καναδά, 223 Μέλη του Ομοσπονδιακού Κοινοβουλίου της Αυστραλίας κ.ά. Το 2008, δεκαπέντε χρόνια μετά την πρώτη έκδοση, επανακυκλοφόρησε με Εισαγωγικό Σημείωμα του Ελληνοαμερικανού Βυζαντινολόγου και ιστορικού, Καθηγητή Σπύρου Βρυώνη Jr. και παράρτημα με σχόλια από τις προηγούμενες εκδόσεις. Το 2019 επανακυκλοφορεί στην αγγλική έκδοση *The Miracle-A True Story* από την πλατφόρμα του Amazon (Kindle Direct Publishing).

Η διάθεση στην αγγλική γλώσσα ενός βιβλίου που αφορά την τουρκική πολιτική απέναντι στον Ελληνισμό, δίνει την ευκαιρία σε πολιτικούς, διπλωμάτες, δημοσιογράφους, ιστορικούς, φοιτητές, μελετητές, απλούς αναγνώστες να μάθουν την αλήθεια «από πρώτο χέρι», με αυθεντική καταγραφή σημαντικών γεγονότων της περιόδου 1955-1964. Αποτελεί «ένα μοναδικό ιστορικό ντοκουμέντο, απαραίτητο σε κάθε ελληνικό σπίτι σαν δείγμα εθνικής κληρονομιάς» (Βασίλης Πορτοκάλης, Δημοσιογράφος, Σικάγο, ΗΠΑ, 1995) αλλά και μια συγκλονιστική, εξαιρετικά χρήσιμη μαρτυρία για όλους τους ξένους που ενδιαφέρονται για τα Ελληνοτουρκικά θέματα. Η εξαιρετικά κρίσιμη, τρέχουσα συγκυρία στα Ελληνοτουρκικά καθιστά το βιβλίο εξαιρετικά επίκαιρο – και ας έχει γραφτεί πριν από 25 χρόνια! Το βιβλίο κυκλοφορεί και στα ελληνικά.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΙΩΛΗ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΣ

Μαρίας Βαλκόνσκαγια

ΟΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑ

ΝΕΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΝΕΟ

ΣΤΑΘΗΣ ΚΕΦΑΛΟΥΡΟΣ

Ο ΑΔΑΜ
ΟΝΟΜΑΤΙΖΕΙ ΤΑ ΖΩΑ

αφορισμοί

επικαιρότητα

95 Χρόνια Απογευματινή

ΘΕΣΕΙΣ

Με το σημερινό της φύλλο (12/7/19) η Απογευματινή μπαίνει στο 95ο έτος της ζωής της.

Ενενήντα τέσσερα χρόνια που σημαίνουν τριάντα τέσσερις χιλιάδες πέντε τεύχη καθημερινής εφημερίδας, η οποία φθάνει στα χέρια (ή στο «email» τα τελευταία χρόνια) του αναγνώστη, γεμάτη με ειδήσεις και σχόλια σχετικά με τις κυριότερες εξελίξεις, στο διεθνή χώρο και το εσωτερικό.

Οι ειδήσεις σχετικά με την Ομογένεια και το Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι ένας άλλος, σημαντικός για τον αναγνώστη τομέας, ο οποίος καλύπτεται.

Όλα αυτά με τους κόπους και την φροντίδα δύο απόμων –τα τελευταία χρόνια– και ελάχιστων εκτάκτων συνεργατών δημοσιογράφων, οι οποίοι μέσα στις δικές τους υποχρεώσεις έχουν εντάξει και την εθελοντική προσφορά τους στην «Α».

Δεν θα αναφερθώ στο παρελθόν μια και η προσφορά –και οι όποιες αμαρτίες– ενενήντα πέντε ετών είναι αδύνατον να αποδοθούν με λίγες λέξεις.

Το παρόν το βλέπει ήδη και το αξιολογεί ο αναγνώστης. Όσο για το μέλλον...

Αυτό το επωμίστηκε πλέον ο νέος καπετάνιος, ο οποίος θα πρέπει να οδηγήσει το σκάφος που λέγεται Απογευματινή μέσα από συμπληγάδες!

Ο νέος καπετάνιος, ο οποίος δεν δίστασε να αδράξει το πηδάλιο, παρόλο που βρέθηκε αναπάντεχα και όχι όπως προγραμματιζόταν, στη θέση του πλοηγού...

Ο παλιός καπετάνιος θα βρίσκεται αρωγός κοντά του όσο ο χρόνος και οι δυνάμεις το επιτρέπουν.

Η ανάγκη όμως μετάγγισης νέου αίματος, ανθρώπου που θα αφοσιωθεί επαγγελματικά και ολοκληρωτικά στην «Α», είναι επιτακτική...

Μι. Β.

Ο Πολίτης και οι συνεργάτες του εύχονται στην Απογευματινή πάντα επιτυχίες!

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΟΚΑΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΟΠΑΔΟΥ ΤΟΥ ΑΚΡ: «Παραδώσαμε την Κωνσταντινούπολη στους Έλληνες»

Πολλές ήταν οι εκφράσεις που ακούστηκαν στα τηλεοπτικά κανάλια τηλεόρασης από οπαδούς του κυβερνώντος κόμματος ΑΚΡ μετά τη νίκη του υποψήφιου δήμαρχου του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης κ. Εκρέμ Ιμάμογλου στις δημοτικές εκλογές που διεξήχθησαν στην Τουρκία. Την είδηση «αλιεύσαμε» από την ιστοσελίδα Indigo, 27/6/2019.

Σκληρές ήταν οι αντιδράσεις των Τούρκων πολιτών από τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης για τις δηλώσεις οπαδού του κυβερνώντος κόμματος ΑΚΡ που είπε: «Την Κωνσταντινούπολη, που ήταν η παρακαταθήκη του Πορθητή, την παραδώσαμε στους Έλληνες». Μετά και τη δεύτερη νίκη στις επαναληπτικές εκλογές του υποψήφιου κ. Εκρέμ Ιμάμογλου για τον Μητροπολιτικό Δήμο Κωνσταντινούπολης (ΙΒΒ), πραγματοποιήθηκαν πάρα πολλά τηλεοπτικά ρεπορτάζ στους δρόμους της Κωνσταντινούπολης, όπου κάποιοι οπαδοί του ΑΚΡ έκαναν δηλώσεις λέγοντας: «Παραδώσαμε την Κωνσταντινούπολη στους Έλληνες».

Ο κ. Εκρέμ Ιμάμογλου ψηφίστηκε στις επαναληπτικές εκλογές για Δήμαρχος του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης (ΙΒΒ) με 800.000 ψήφους περισσότερους από τον δεύτερο υποψήφιο κ. Μπιναλί Γιλντιρίμ, που υποστηρίζονταν από το ΑΚΡ. Ο Δήμαρχος μάλιστα της περιοχής Εσενλέρ κ. Mehmet Tevfik Göksu, που ανήκει στο ΑΚΡ, αποκάλεσε κατά την προεκλογική περίοδο στις 23 Ιουνίου 2019 τον κ. Εκρέμ Ιμάμογλου και τους

συmpατριώτες του από την Τραπεζούντα χαρακτηρίζοντάς τους ως «Έλληνες του Πόντου».

Αμέσως μετά τις εκλογές και τη νίκη του κ. Ιμάμογλου σε συνεντεύξεις που πάρθηκαν από τα τηλεοπτικά συνεργεία στους δρόμους, οπαδός του ΑΚΡ δήλωσε ότι με τη νίκη του συγκεκριμένου Δημάρχου η Κωνσταντινούπολη παραδόθηκε στους Έλληνες. Επίσης επέκρινε τη μη καλή οργάνωση των εκλογών από το επιτελείο του κυβερνώντος κόμματος και συνέστησε στον Πρόεδρο της Τουρκίας κ. Recep Tayyip Erdoğan, ότι πρέπει να αλλάξει την ομάδα του επιτελείου εκλογών.

«Δεν υπάρχει χειρότερη διαχωριστική δραστηριότητα από αυτή»

Μετά το ρεπορτάζ και τη δήλωση στα ΜΜΕ του οπαδού του ΑΚΡ που είπε «Παραδώσαμε την Κωνσταντινούπολη στους Έλληνες», ο φιλελεύθερος συγγραφέας κ. Mustafa Akyol και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ομάδας Θρήσκων (Akabe) κ. Mustafa İslamoğlu αντέδρασαν κάνοντας πολύ σκληρές δηλώσεις.

Μερικά από αυτά τα tweet αναφέρουν:

- «Ναι κυρία μου εμείς τα καλοκαίρια ανήκουμε στο κόμμα της Μυκόνου».
- «Την κυρία αυτή πρέπει να τη βαπτίσουν οι υπεύθυνοι της δημαρχίας στα νερά του Βοσπόρου με το επώνυμο Θεοδωράκη».
- «Η δήλωση αυτή δείχνει το τι έχει επιβάλει το κυβερνών κόμμα στην κοινωνία».
- «Ένα από τα πιο συγκεκριμένα παραδείγματα είναι ότι το κόμμα αυτό τώρα καταστρέφει την κοινωνική ενότητα κάνοντας να τους βλέπουν όλους, εκτός από τους εαυτούς τους, ως εχθρούς».
- Δείχνει τι έχει επιβάλει το Κόμμα ΑΚΡ στην κοινωνία.

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ 11 ΓΝΩΣΤΕΣ ΠΛΑΖ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΗΣ

Πολλές είναι οι πλαζ στην Προποντίδα στην περιοχή της Κωνσταντινούπολης που, μετά από ανάλυση δειγμάτων του θαλασσινού νερού, αποδείχτηκαν ακατάλληλες για κολύμπι. Την είδηση δημοσίευσαν (3/7/2019) πολλές εφημερίδες και ιστοσελίδες, και το ειδησεογραφικό πρακτορείο *Ihlas haber ajansi*.

Το τουρκικό Υπουργείο Υγείας που πραγματοποιεί έρευνες στα νερά των τουρκικών θαλασσών και κατέγραψε σε ειδικούς πίνακες παρακολούθησης των θαλάσσιων υδάτων κολύμβησης τα αποτελέσματα των μετρήσεων.

Με τα δεδομένα της βαθμολόγησης 11 πλαζ της Κωνσταντινούπολης, μεταξύ αυτών των νήσων Πρώτης και Πριγκήπου, κρίθηκαν ακατάλληλες για κολύμβηση. Επίσης βαθμολόγησε 10 πλαζ ως καταπληκτικές και 60 πλαζ απλά κατάλληλες.

Η Γενική Διεύθυνση Υγείας του Υπουργείου Υγείας της Τουρκίας συνεχίζει σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού να αναλύει τα θαλάσσια νερά των πλαζ που είναι ανοικτά για τον λαό. Από τα ημερολόγια ελέγχων της Διεύθυνσης Υγείας έγινε γνωστό ότι την καλοκαιρινή περίοδο λαμβάνονται δείγματα κάθε 15 ημέρες που αποστέλλονται στα Εργαστήρια

Υγείας του Λαού. Από τα αποτελέσματα που λαμβάνουν, αξιολογούν τη στάθμη κινδύνου στην οποία εκτίθενται οι κολυμβητές, όπως επίσης ταξινομούν τα νερά προσδιορίζοντας τη ρύπανση. Τέλος λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα. Μετά από αυτήν την εργασία, τα κατατάσσουν σε «καταπληκτικά», «κατάλληλα» και «ακατάλληλα». Στα βαθμολογημένα ως ακατάλληλα απαγορεύουν την κολύμβηση στους πολίτες, αναρτώντας τα δεδομένα στην ιστοσελίδα (yuzme.saglik.gov.tr).

Τα αποτελέσματα από τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν φαίνονται στις 81 πλαζ της Κωνσταντινούπολης. Βάσει των αποτελεσμάτων αυτών 11 πλαζ είναι ακατάλληλες για κολύμβηση, 10 είναι καταπληκτικές, ενώ 60 είναι απλά κατάλληλες για κολύμβηση.

Οι 10 πλαζ που βαθμολογήθηκαν ως «καταπληκτικές»

Καταπληκτικές είναι οι παραλίες Σηλυβρίας, Τσεκμετζέ, Τούζλων και Χηλής.

Οι 11 πλαζ που βαθμολογήθηκαν ως «ακατάλληλες»

Ακατάλληλες βρέθηκαν οι παραλίες Μπεϊλίντουζου, Αγίου Στεφάνου, Μακροχωρίου και Μπέικοζ.

Επίσης ως ακατάλληλες σημειώθηκαν πλαζ στα Πριγκήπου, τις οποίες προτιμούν συχνά οι πολίτες. Ακατάλληλες είναι οι πλαζ μπροστά στον Ναυτικό Όμιλο Πρώτης και στη βαπορόσκαλα της. Στην Πρίγκηπο ακατάλληλες είναι οι πλαζ που βρίσκονται στον Γεωργούλη, Άγιο Νικόλαο, Αμμουδιά μπροστά στον Ναυτικό Όμιλο, Παλιάμπελο και στην Αντιρόβυθο.

Ahmet Faruk Sarıkoç

ἀποψη

> Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Η ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΠΕΡΙ
«Μνήμης Θυμάτων του Πόντου»*

Τα 4 Α της καταστροφής της ανθρωπότητας: Αμάθεια, Αντιζηλία, Απληστία, Αλαζονεία

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ελλάδα του 21ου αι.

Η 7η Γενική Συνέλευση του Διεθνούς Οργανισμού Ακαδημαϊκών της Μελέτης Γενοκτονίας (International Association of Genocide Scholars, IAGS) στο Σαράγιεβο της Βοσνίας στις 9-13 Ιουλίου 2007 αναγνωρίζει τις γενοκτονίες που υπέστησαν «Έλληνες, Ασσύριοι και Χριστιανικοί Λαοί της Ανατολίας» και θέτει υπό μελέτη την εν λόγω περίοδο στους Ακαδημαϊκούς που μελετούν τις γενοκτόνες πράξεις ανά την οικουμένη, με στόχο την πρόληψη μελλοντικών απάνθρωπων πράξεων. Έκτοτε οι μελέτες εστιάζονται κυρίως στις πράξεις απόπεισης ευθυνών και άρνησης των γεγονότων (denial). Έτσι έχοντας ως αφετηρία το Ολοκαύτωμα, πολλά κράτη μέλη του ΟΗΕ θα ποινικοποιήσουν τις δηλώσεις άρνησης των αναγνωρισμένων γενοκτονιών και θα διώκουν ποινικά τους αρνητές (για την Ελλάδα Ν.4285 - ΦΕΚ Α' 191-10/9/2014, άρθ. 2). Η απόπειση/άρνηση της ενοχής, μπορεί να εμφανιστεί:

- Με απευθείας άρνηση,
- Με παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και κοινές στρεβλώσεις,
- Με αλγεβρική πράξη απαλοιφής γεγονότων,
- Με κατάχρηση γεγονότων.

Η άρνηση, παραμόρφωση, ισοσκέλιση και κατάχρηση αποδεδειγμένων γενοκτονιών, θέτουν υπό αμφισβήτηση την κατανόηση της ιστορίας. Η διεθνής πρακτική αποδεικνύει ότι όποιοι συστηματικά επιδιώκουν την απόπειση/άρνηση της ενοχής θα επαναλάβουν τις απάνθρωπες πράξεις.

Στην Ελλάδα, στη μετά Σαράγιεβο εποχή κάποιες ομάδες στηρίζουν τη θέση ότι «γενοκτονία έχει τελεστεί μόνο στον Πόντο και κατά των Ποντίων».

Η εν λόγω θέση εκτός του ότι είναι ποινικά κολάσιμη ως άρνηση «της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος» (Ν.2645 - ΦΕΚ Α' 234-13/10/1998), επιφέρει επιπλέον δύο μεγάλους κινδύνους:

- Την απόκρουση των επιχειρημάτων από την ΤΔ. Άρα δεν υπήρξαν γενοκτόνες πράξεις κατά των Ελλήνων...
- Την ανεπανόρθωτη πλαστογράφηση της Ιστορίας του Ελληνισμού σε παγκόσμια κλίμακα, επιφέροντας μεγάλα και ίσως άλυτα προβλήματα σε Ελλάδα και Ελληνισμό...

Ας εξετάσουμε αναλυτικά και τις δύο περιπτώσεις.

Η επιχειρηματολογία της ΤΔ

Παρακάτω θα αναφερθούμε σε συγγράμματα, των οποίων οι συγγραφείς είναι αποδεκτοί και από Ελληνικούς Ποντιακούς θεσμούς:

- Ι) Σε οποιαδήποτε εκδήλωση μνήμης περι

γενοκτονίας που υπέστησαν οι Πόντιοι, όλοι οι εκ ΤΔ καλεσμένοι διανοούμενοι θα αναφερθούν και στις Ποντιακές αντάρτικες ομάδες, που αναφέρονται και από πολλούς εν Ελλάδι Ποντιακούς θεσμούς. Η δράση των Ποντίων «πολιτοφυλάκων» σε συνδυασμό με την επικοινωνία που είχαν ο Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης¹⁹ και ο Μητροπολίτης Χρύσανθος με «ξένες δυνάμεις», αποδεικνύουν τις φυγόκεντρες από ΟσΚ τάσεις των Ποντίων.²⁰ Άρα το ΟσΚ είχε κάθε δικαίωμα να διαφυλάξει την ακεραιότητα της χώρας.

II) Την περίοδο της Οκτωβριανής Επανάστασης, μέλη της συμμορίας του Topal Osman μετέφεραν αμφίδρομα «ένοπλες Χριστιανικές ομάδες», μεταξύ Ρωσίας και ΟσΚ. Άρα υπήρχαν ενδείξεις συγκροτημένων ένοπλων ομάδων, που η δράση τους ήταν κατά του ΟσΚ.

III) Η Ελλαδική επιχειρηματολογία στηρίζεται στη δράση του Topal Osman (1883 Κερασούντα-1923 Άγκυρα). Πριν αναφερθούμε στα συμπεράσματα που ανάγονται από τη μελέτη της δράσης του, ας δούμε χρονολογικά τη δραστηριότητά του:

Το 1912 ως αρχηγός εθελοντικής ομάδας θα λάβει μέρος στους Βαλκανικούς πολέμους. Στην επιστροφή του θα στρατολογηθεί από το Te kilâti Mahsusa και με τη συμμορία του (100 άτομα από Κερασούντα και 150 άτομα από τις φυλακές της Τραπεζούντας), θα δραστηριοποιηθεί κατά των Αρμενίων στα Λίβανα (Artvin). Για τη δράση του αυτή καταδικάζεται από τις Οσμανικές αρχές.²¹

Στον Ρώσο-Οσμανικό πόλεμο (1915-1918) επ' ονόματι του Teşkilâtı Mahsusa αναλαμβάνει τη σύλληψη και «τιμωρία» των φυγάδων. Μετά τη διάλυση του Te kilâti Mahsusa αναζητείται ως «αρχιλήσταρχος-δολοφόνος».

Μετά τις διασκέψεις Ardahan(7-9/1/1919) και Kars (17-18/1/1919) οι Λαζοί (δηλαδή οι Μουσουλμάνοι Πόντιοι), θα αποφασίσουν να αντισταθούν κατά των κατακτητών. Στις 12/2/1919 στην Τραπεζούντα θα ιδρυθεί η αντιστασιακή ομάδα Trabzon Muhafaza-i Hukuk-u Milliye (Σύλλογος με στόχο τη διατήρηση της καθεστηκυίας τάξης της περιφέρειας Τραπεζούντας). Τη διοίκηση του διαμερίσματος Κερασούντας αναλαμβάνει ο Topal Osman, ο οποίος ξεκινά εκβιασμούς και ληστείες κατά του Χριστιανικού πληθυσμού.²²

Ο Mustafa Kemal την περίοδο 25/5-12/6/1919 θα παραμείνει στην Κάβζα (Havza),²³ όπου στις 29/5/1919 θα συναντηθεί με τον Topal Osman, ο οποίος δηλώνει «πίστη» στον Mustafa Kemal.²⁴

Στις 8/7/1919 θα αμνηστευτεί από τον Σουλτάνο, ημερομηνία που «συμπίπτει» με την απαλλαγή καθηκόντων του Mustafa Ke-

mal... Άμεσα θα επιστρέψει στην Κερασούντα και η συμμορία του θα «εκδιώξει» όλους του προύχοντες και θα στρογγυλοκαθήσει στη θέση του δημάρχου.²⁵

Στις 30/7/1919 ο Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης απευθυνόμενος στη διοίκηση της Κωνσταντινούπολης θα καταγγείλει τις παρανομίες του δημάρχου. Στις 10/10/1921 τα «Δικαστήρια Απελευθέρωσης» (İstiklâl Mahkemeleri) της Άγκυρας, θα καταδικάσουν ερήμην τον Κωνσταντινίδη σε απαγχονισμό και δήμευση της περιουσίας του...

Εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, μέχρι και τη δεκαετία του 1960 οι Κουρδικές επαναστάσεις χαρακτηρίζονται από φυλετικές ή δογματικές θέσεις και όχι από εθνικοαπελευθερωτικές. Στην Κωνσταντινούπολη τέλη του 19ου αι. πολλοί Κούρδοι διανοούμενοι εκτός του ότι θα κερδίσουν την εύνοια των Οσμανών, επηρεασμένοι από τις ιδέες της Γαλλικής επανάστασης, θα αρχίσουν να σχεδιάζουν εθνικοαπελευθερωτικές κινήσεις. Πρωτοπόροι είναι διανοούμενοι των φυλών Bedirhan, Baban, κ.ά. Όταν ο Mustafa Kemal από τη Havza καλεί και Κούρδους φύλαρχους στη συνδιάσκεψη της Θεοδοσιούπολης, οι Bedirhan μάταια προσπαθούν να έλθουν σ' επαφή με τον Βενιζέλο μέσω του ύπατου αρμοστή Ε. Κανελλόπουλου.

Η πρώτη κλήση της Θεοδοσιούπολης του Mustafa Kemal, έχει περισσότερο θρησκευτική χροιά. Στόχος ήταν «να σωθεί ο Σουλτάνος, που είναι όμηρος στα χέρια των άπιστων».²⁶ Αν και ανταποκρίνονται πολλοί Σουνίτες Κούρδοι φύλαρχοι, η προσέγγιση αυτή θα βρει αντίθετους τους Αλεβίτες Κούρδους. Έτσι εκμεταλλευόμενοι τις εθνικοαπελευθερωτικές προετοιμασίες των Κούρδων της Κωνσταντινούπολης, τον Ιούλιο του 1920 στασιάζουν τα κλαν της Αλεβίτικης φυλής του Kocgiri.

Μετά από αλληπάλληλα τηλεγραφήματα μεταξύ Άγκυρας και Topal Osman, στις

20/7/1920 ο Topal Osman ξεκινώντας από την Κερασούντα ξεκληρίζοντας στο πέρασμά του τους στασιαστές Κούρδους Αλεβίτες, μαζί και τους χριστιανούς που βρέθηκαν στην πορεία της συμμορίας του, στις 10/11/1920 θα έλθει στην Άγκυρα.²⁷ Από την μία αναλαμβάνει τη φρούρηση του Mustafa Kemal, από την άλλη μεταφέρονται τα «ζωντανά» (αρνιά, βόδια, κ.ά.) των θυμάτων στην Κερασούντα, όπου με εντολή δημάρχου, που ήταν ο ίδιος, θα κλείσουν όλα τα κρεοπωλεία. Έτσι ο μοναδικός προμηθευτής κρεάτων στην ευρεία περιοχή θα είναι η συμμορία του Topal Osman.²⁸ Η δεύτερη απόπειρα των κλαν του Kocgiri που θα ξεκινήσει στις 6/3/1921 θα αντιμετωπιστεί από τη συμμορία του Topal Osman με μεγαλύτερες βιαιοπραγίες...

Από τον Αύγουστο του 1920 αρχίζουν στη Βουλή της Άγκυρας να καταφθάνουν τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας για τη δράση της συμμορίας του Topal Osman:

- Από τον διοικητή της 3ης Ταξιαρχίας, Rüşti Bey,
- Από τον διευθυντή του Μονοπωλίου του Δήμου Κερασούντας, Rükneddin Bey,
- Από αποσταλμένο της Βουλής της Άγκυρας, σε έκθεσή του περί δολοφονίας 900 ατόμων σε σπηλιά στη Σαμψούντα.²⁹

Στις 28-29/1/1921 μέλη της συμμορίας θα δολοφονήσουν τα ηγετικά στελέχη του Κομμουνιστικού Κόμματος του ΟσΚ (14 άτομα) και θα πετάξουν τις σορούς στη θάλασσα.

Ο Topal Osman στις 27/3/1923 θα δολοφονήσει το ηγετικό στέλεχος της δεύτερης ομάδας (ήταν η αντιπολιτευόμενη ομάδα κατά της ομάδας του Mustafa Kemal, που αποκαλείται ως πρώτη ομάδα), βουλευτή της Τραπεζούντας, Ali Şükrü. Κατόπιν της «πολιτικής δολοφονίας», στις 1-2/4/1923 ο Topal Osman με εντολή του Mustafa Kemal θα δολοφονηθεί από τη στρατιωτική χωροφυλακή στην προσπάθεια σύλληψής του.

Συνεχίζεται

Σημειώσεις

* Η παρουσίαση των γεγονότων γίνεται βάσει της θεωρίας των φάσεων της γενοκτονίας του Gregory H. Stanton. Για αναλυτική πληροφόρηση κοίτα Β. Κυρατζόπουλος, Η Άγραφη Γενοκτονία Κωνσταντινούπολη 1955, εκδ. οικ. Τσουκάτου, Αθήνα 2006. ή <http://genocidewatch.net/genocide-2/8-stages-of-genocide/> 19. Κοίτα άρθρο μελέτη Özhan Öztürk <http://ozhanozturk.com/2017/12/12/topal-osman-cetesi/> Όπως στο βιβλίο του Pontus, Antik Çağdan Günümüze Karadeniz'in Etnik ve Siyasi Tarihi, εκδ. οικ. Nika, Άγκυρα 2016. 20. Το γεγονός επιβεβαιώνεται και από Ελληνικής πλευράς. Κοίτα Κωνσταντίνος Φωτιάδης, Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, εκδ. Ίδρυμα Βουλής των Ελλήνων, Αθήνα 2004, σελ. 280-283.

21. Κοίτα άρθρο-μελέτη Ayşe Hür, «Çağımızın Bir Başka (Kahramanı) Topal Osman», περ. Birikim, 31/1/2006 και εφημ. Radikal 23/1/2006. 22. όπ. Özhan Öztürk. 23. Κοίτα Μ.Κ. Atatürk, Nutuk, από εκδ. οικ. Örgün, Κων/πολη 1980, σελ. 34. 24. Κοίτα Hasan İzzettin Dinamo, Kutsal İsyân, εκδ. οικ. TEKN, τόμ. 2, σελ. 113-133. 25. Κοίτα Mahmut Göloğlu, Erzurum Kongresi, εκδ. Türkiye İş Bankası, Κων/πολη 2008, σελ. 159-165. 26. Κοίτα, Kocgiri Halk Hareketi, εκδ. Komal, Άγκυρα 1975, σελ. 37. 27. Κοίτα Cemal Şener, Topal Osman Olayı, εκδ. οικ. Cumhuriyet, Κων/πολη 2001. 28. όπ. Ayşe Hür. 29. όπ. Ayşe Hür.

τέχνη του λόγου

ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΗΣ
ΖΩΗΣ
ΤΑΤΑΚΗ-
ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ

Όσο επαναλάμβανε το μήνυμα προσευχής, τόσο περισσότερο τραγική ακουγόταν. Πετάχτηκε από το κρεβάτι της, άνοιξε την κουρτίνα και κοίταξε έξω. Ο δρόμος ήταν ήσυχος και το φθινοπωρινό μούχρωμα σκέπαζε τον ορίζοντα πέρα από τη θάλασσα. Ένωσε να τη διαπερνά η υγρασία και φόρεσε τη ζεστή της ρόμπα. Ο Γιάγκος μόλις είχε ετοιμάσει τον πρώτο του καφέ και καθόταν στο τραπέζι, έτοιμος να πάρει το πρωινό του.

«Μαρίτσα τι έπαθες και ξύπνησες απ' τα χαράματα;» τη ρώτησε με περιέργεια.

«Τον Μουεζζίνι δεν τον άκουσες; Με τη φωνή του ξύπνησα. Τέτοιο δραματικό κάλεσμα, ποτέ δεν έχω ξανακούσει όσο βρισκόμαστε στο Νιχώρι. Δεν ξεύρω πώς να σου το εξηγήσω, ανησύχησα», ψέλλισε και περίμενε την αντίδρασή του.

«Σου φάνηκε Μαρίτσα μου, μην στενοχωριέσαι» την παρηγόρησε και την έβαλε να καθίσει απέναντί του. «Θα σου φτιάξω ένα καφεδάκι να μου κάνεις παρέα. Η σημερινή σου πρωινή παρουσία είναι ένα δώρο για μένα».

Γύρισε η Μαρίτσα και τον κοίταξε στα μάτια με ένα βλέμμα θωπευτικό και του χαμογέλασε. Ύστερα ακούμπησε το χέρι της πάνω στο δικό του και επωφελούμενη εκείνη την τρυφερή στιγμή του μίλησε:

«Γιάγκο μου, σήμερα είναι τέλος Οκτωβρίου και κλείσαν εννέα μήνες από τότε που έχουμε να λάβουμε κάποια είδηση από την Οδησό. Θα σε παρακαλέσω να μου επιτρέψεις να επισκεφτώ και πάλι τον Σταθμό του Σίρκετζι, μήπως μάθω κάτι για τα παιδιά μας. Λέγεται πως έρχονται καθημερινά κάποιοι που λαθραία έφυγαν απ' τη Ρωσία. Δεν μπορώ να βρίσκομαι συνεχώς στην αδράνεια».

Πρόσεξε την αποφασιστικότητά της ο Γιάγκος, τη λυπήθηκε και με κρύα καρδιά: «Αν αυτό θα σε βοηθήσει, δεν θα σου φέρω αντίρρηση, πήγαινε», της απάντησε, προσπαθώντας να ξεπεράσει τις αναστολές του. Αφού ήξευρε το πόσο πόνο την προκαλούσε αυτή η άσκοπη αναζήτηση και προσπαθούσε πάντα να την αποτρέψει.

Εκείνη, χωρίς να χάσει χρόνο, σηκώθηκε απότομα από τη θέση της, έδωσε ένα πεταχτό φιλί στον Γιάγκο και έτρεξε επάνω για να ετοιμαστεί. Δεν χρειαζόταν να δώσει καμία

οδηγία στην Ερασμία, αφού εκείνη όταν απουσίαζε η κυρά της ήξευρε να κουμαντάρει το σπίτι και τον μικρό Αντρέα, που περισσότερο από τους γονείς του υπολόγιζε εκείνη. Τη «γιαγιά» του όπως την αποκαλούσε.

Μπήκε στο βαποράκι η Μαρίτσα και στρώθηκε στα αναπαυτικά καθίσματα. Δίπλα της ήδη βρισκόταν καθισμένες δύο Οθωμανές, ντυμένες με τα χαρακτηριστικά γιασμάκια που έκρυβαν το μισό τους πρόσωπο. Έδειχναν ιδιαίτερα αναστατωμένες. Πότε ψιθυριστά και πότε λίγο πιο υψηλόφωνα, με μια έντονη απόγνωση στις φωνή τους, προσπαθούσαν να εκφράσουν την αγωνία τους. Η γνώση της Μαρίτσας στην τουρκική γλώσσα δεν ήταν αρκετή. Όπως εξάλλου όλες οι Ρωμίες, που αρνιόντουσαν να τη μιλήσουν. Ενώ καθόλου δεν υστερούσαν στις άλλες ξένες γλώσσες.* Ωστόσο κατά έναν περιέργο τρόπο, οι κουβέντες τους είχαν κεντρίσει το ενδιαφέρον της και καθώς οι αισθήσεις της ήταν σε υπέρτατη διέγερση, προσπάθησε να παρακολουθήσει και να μεταφράσει τα λεγόμενά τους.

Εάν είχε καταλάβει καλά, αναφερόντουσαν σε κάποια πολεμικά πλοία ξένων δυνάμεων που είχαν κάνει την εμφάνισή τους στον Κεράτιο Κόλπο. Απ' ό,τι γνώριζε ένα τέτοιο ενδεχόμενο δεν ήταν αναμενόμενο. Άλλωστε, η συνθήκη είχε υπογραφεί και οι πάντες θεωρούσαν ότι είχε γίνει ανακωχή και είχε επικρατήσει ηρεμία. Εκείνες οι κουβέντες που αντάλλασσαν οι δύο Οθωμανές της προξενούσαν κατάπληξη. Δεν ήταν εύκολο να το πιστέψει. Συνδιάζοντας όμως το πρωινό ξύπνημά της από την τραγική, γεμάτη απόγνωση φωνή του Μουεζζίνι, αντιλαμβανόταν πως κάτι σοβαρό πρέπει να είχε συμβεί που αναστάτωνε και γεννούσε πανικό στους Οθωμανούς της Πόλης.

Σαν έφτασε το βαπόρι στον Γαλατά η πρώτη σκέψη που έκανε ήταν να επισκεφτεί τον Γιάγκο στο γραφείο του. Πολύ κοντά στην αποβάθρα ήταν το χάνι όπου στεγάζονταν όλα τα ναυτιλιακά και δικηγορικά γραφεία. Έτρεξε κι ανέβηκε ασθμαίνοντας τα σκαλιά για να φτάσει στον τρίτο όροφο. Χίλια

ερωτηματικά ήταν αποτυπωμένα στο πρόσωπό της, όταν χτύπησε την πόρτα. Στο άνοιγμά της εμφανίστηκε ο Δημήτρης Ονταρός δικηγόρος, βοηθός του Γιάγκου εδώ και αρκετό καιρό, από τότε που είχε μεταφέρει τις δραστη-

ριότητές του σε εκείνο το χάνι. Τα μάτια του ήταν πελώρια ανοιγμένα και, μόλις ψέλλισε ένα «καλημέρα» στη Μαρίτσα, έτρεξε να πάρει τη θέση του εμπρός στο παράθυρο, δίπλα στον Γιάγκο. Πλησίασε η Μαρίτσα και της έκαναν χώρο να σταθεί ανάμεσά τους. Ο Γιάγκος αναστατωμένος καθώς ήταν, έδειξε εκεί μακριά στον ορίζοντα τα βαπόρια.

«Είναι πολλά πολεμικά και κατευθύνονται στον Βόσπορο, από ότι διακρίνω φέρουν σημαίες, εγγλέζικες, γαλλικές, ιταλικές και ελληνικές».

Η Μαρίτσα απορημένη παρατηρούσε και δεν ήθελε να το πιστέψει. Ήταν ολοφάνερο πως η συμμαχία είχε σκοπό να καταλάβει την Πόλη. Ανάμικτα συναισθήματα φόβου και συγκρατημένης αισιοδοξίας αιωρούνταν στον αέρα. Δεν τολμούσαν να οραματιστούν μια τέτοια εκδοχή. Μια μυστήρια αλλαγή, ένας παράξενος χειρισμός από μέρους των νικητών, μόλις την επαύριο του πολέμου, δημιουργούσε έκπληξη και δυσκόλευε στο να βγάλουν σίγουρα συμπεράσματα.

Η Μαρίτσα μετά από εκείνα που συνέβαιναν εμπρός στα μάτια τους, με συναισθήματα ανάμικτα φόβου και απορίας προτίμησε να υπακούσει στην υπόδειξη του Γιάγκου και να γυρίσει πίσω στην ασφάλεια του σπιτιού τους με μια άγρια ψύχρα στην ψυχή. Αφού πάλι θα θρυμματιζόνταν οι λίγες ελπίδες που είχε ώστε να ακούσει, να μάθει κάποιο νέο για τους δικούς της ανθρώπους, για τα παιδιά της.

Όταν επιτέλους μπήκε στο σπίτι της η Μαρίτσα, βρήκε να την περιμένουν με ιδιαίτερη αγωνία η φίλη της η Αντιγόνη μαζί με την Ερασμία, έτοιμες να ακούσουν τα δικά της νέα. Αφού όσα λεγόntonταν εκεί στο γύρο τους είχαν πάρει απίθανες διαστάσεις και δεν μπορούσαν να τα εκτιμήσουν. Η επιβεβαίωση, που ήλθε από την ίδια τη Μαρίτσα, τις άφηνε άφωνες.

Σε λίγο εμφανίστηκε η Λεϊλα, η κοπέλα που είχε αναλάβει το νοικοκυριό της Αντιγόνης. Τα μάτια της ήταν βουρκωμένα και ο φόβος είχε αποτυπωθεί στο πάντα γελαστό πρόσωπό της.

«Χάνουμε την Πόλη, θα γίνουμε σκλάβοι και για όλα φταίει ο Παντισαχ, μας πούλησε», ακούστηκε να λέει.

Οι δυο γυναίκες προσπαθούσαν να την καθησυχάσουν, όμως εκείνη ξέσπασε: «Εσείς οι Ρωμιοί δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτε, αφού υπάρχουν Έλληνες μέσα στις ξένες δυνάμεις».

Ήταν αρκετά ευφυής η Λεϊλα για να καταλάβει πως η χώρα της κατέρρεε και γι' αυτό την είχε συνεπάρει μια τόσο μεγάλη απογοήτευση.

Η Πόλη κάτω από τις χλιαρές ακτίνες του ήλιου, που την κάλυπτε ο Βόσπορος με την ομίχλη του και την καταχνιά του, οι κραυγές των πεινασμένων γλάρων, της απέναντι όχθης τα μελαγχολικά γιαλί** δημιουργούσαν μια εσωστρέφεια στις καρδιές των κατοίκων τις επόμενες που θα ακολουθούσαν. Οι μειονότητες των Ρωμιών, των Αρμενίων, των Λεβαντίνων, Εβραίων και όλων των ξένων είχαν αναθαρρύνει, χωρίς να θέλουν να πιστέψουν ακόμη πως μπορεί και να ανέτειλε μια καινούργια μέρα. Ο πόλεμος, η επανάσταση που μαίνονταν στη Ρωσία, η ήττα της Τουρκίας και της Γερμανίας σίγουρα διαμόρφωναν ένα άλλο τοπίο μέσα στο γίνεσθαι εκείνης της εποχής, εκείνου του κόσμου.

Οι υποψίες του Παρασκευά

Η παρατήρηση του καινούργιου κόσμου σ' αυτόν που είχε εισέλθει η Παρασκευή της έδινε την ευκαιρία να οξύνει τη φαντασία της και να ερμηνεύει τα φαινόμενα γύρω της. Μορφωμένη γυναίκα καθώς ήταν, δεν άργησε να προσαρμοστεί στον τρόπο ζωής της Πόλης, που εξέπεμπε έναν κοσμοπολιτικό αέρα.

Συνεχίζεται

* Σαν αντιστάθμισμα οι Οθωμανοί μικροπωλητές είχαν αναγκαστεί να μάθουν λίγα Ελληνικά ώστε να μπορούν να συναλλάσσονται με τις πελάτισσές τους.

** Γιαλί = Παραθαλάσσια αρχοντικά θέρετρα.

Αλκυόνες
Μουσικό Μεζεδοπωλείο
πολιτική κουζίνα
Ζησιμοπούλου 5, Π. Φάληρο
Τηλ.: 210 94 28 489 www.alkiones.gr

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ
ΣΥΠΡΙΣ ΚΩΦΙΔΟΥ
Μετάφραση
Δημήτρης Ντάσκας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΧΡ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Ιωνικές Μνήμες
ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

εκδηλώσεις

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΚΥΜΑ ΜΕ ΤΗ «ΡΩΜΙΩΝ ΠΡΑΞΕΙΣ»

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Το κάλεσμα για αυτό το πρωτό-τυπο γλέντι έγινε με την αποστολή μιας απλής και καλο-γραμμένης επιστολής που εστάλη με email. Το email που έφτασε στους υπο-λογιστές μας, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι θα ήταν σημαντική η παρουσία αυ-τών που βοήθησαν στην κοινή δράση και τις ανάλογες πολιτιστικές εκδηλώ-σεις, να παραστούν στη συνάντηση που διοργάνωνε η ομάδα «Ρωμιών Πράξεις», ώστε όλοι μαζί να εορτάσουμε τις μέχρι τώρα επιτυχημένες εκδηλώσεις, που είχαν φέ-ρει σε πέρας οι εθελοντές και όσοι βοήθησαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Η διασκέδαση της παρέας, το βράδυ της 20ης Ιουνίου 2019, θα γινόταν στο πολύ γοητευτικό και φιλόξενο «Μικρό Λιμανάκι των Αλιέων» στο Καλαμάκι, έναν χώρο δίπλα στο κύμα.

Μόλις σκοτεινίασε άρχισε να μαζεύεται ο κόσμος. Η οικοδέσποινα, η υπεύθυνη της ομάδας των «Ρωμιών Πράξεις» κ. Έλλη Κόβη περιτριγυρισμένη από τις συμπαθέστατες εθελόντριες φρόντιζαν να περιποιηθούν τους καλεσμένους που κατέφθαναν. Τα πάντα στον χώρο ήταν απλά, από τα τραπέζια μέχρι τα σερβίτσια, ενώ στην κονσόλα ο DJ έβαζε στην αρχή απαλή μουσική, που σιγά-σιγά την άλλαζε για να ανταποκριθεί στο κέφι και τα γούστα των παρευρισκόμενων. Το μενού απλό και άψογο, συνοδευόμενο από ποτά και αναψυκτικά. Για το τέλος μάλιστα προέβλε-ψαν τα απαραίτητα φρούτα και γλυκά.

Μετά τους ολιγόλεπτους χαιρετισμούς που απηύθυναν η κ. Έλλη Κόβη, ο κ. Γιώργος Εξαρχό-πουλος, ο εκδότης και δημοσιογράφος κ. Αλέκος Παπαδόπουλος και ο Αντιδήμαρχος Αλίου κ. Στέφανος Διαμαντής, ακολούθησε ξέφρενος χορός με τη συμμετοχή όλων, σε ένα ρεπερτόριο από ελληνικά και ξένα τραγούδια.

Εκπληξη ήταν η συμμετοχή του καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Αγγέλου Συρίγου μετά της συζύγου του. Με συνεχή ενθουσιασμό και κέφι συνεχίσαμε το γλέντι μέχρι τις μικρές ώρες, γυρίζοντας στα σπίτια μας ευχαριστημένοι από την όμορφη βραδιά.

Και του χρόνου παιδιά να είμαστε καλά και να το επαναλάβουμε.

Μια ιδιωτική επίσκεψη

Αν και δεν το συνηθίζω, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε μία ιδιωτική επίσκεψη που πραγματοποίησα, μαζί με τον συνεργάτη και φίλο Στάθη Αρβανίτη, στις τυπογραφικές εγκαταστάσεις της Pressious Arvanitidis. Ήθελα πολύ να επισκεφθώ το τυπογραφείο, ήμουν περίεργη πως δείχνει ένα τυπογραφείο με συνεχή ροή δουλειάς –τρεις βάρδιες το 24ωρο– και η γνωριμία και οικειότητα με τον κ. Διαμαντή Αρβαντίδη, μου έδωσαν το θάρρος να το ζητήσω.

Έτσι ένα πρωί ξε-κινήσαμε για το Ύψατο Βοιωτίας όπου βρίσκονται οι εγ-καταστάσεις της Pressi-ous Arvanitidis. Ένα με-γάλο, μοντέρνο κτήριο, με καθαρές γραμμές δόμησης, ένας περιποι-ημένος κήπος με χώ-ρους για παρκάρισμα αυτοκινήτων, τόσο του προσωπικού όσο και των επισκεπτών, ήταν η πρώτη εντύπωση.

Οι χώροι των γραφείων μεγάλοι, άνετοι βρίσκονται στον πρώτο όροφο του κτη-ρίου, ενώ στο ισόγειο στεγάζεται όλη η εργασιακή δραστηριότητα. Στα γραφεία δεν υπάρχουν πολλοί υπάλληλοι, αφού η δεύτερη γενιά της οικογένειας Αρβανι-τίδη χρησιμοποιεί ως γραφεία έναν όροφο στη λεωφ. Κηφισίας, για ευκολότερη πρόσβαση και πιο κοντά στο κέντρο και τους πελάτες τους. Οι χώροι όμως υπάρ-χουν πανέτοιμοι να δεχτούν τόσο υπαλλήλους όσο και τους επικεφαλής, να δε-χτούν πελάτες όσο και επισκέπτες.

Δεν ξέρω αν έχετε επισκεφτεί τυπογραφεία. Χώροι που στη διάρκεια της κα-θημερινής λειτουργίας τους είναι συνήθως ακατάστατοι, με χαρτιά, σκόνη, μελά-νια, φασαρία. Το τυπογραφείο αυτό διαφέρει! Αν και είναι τεράστιο, αν και διαθέτει μηχανές τελευταίας τεχνολογίας, πολλές μεγάλες και άλλες μικρότερες, αν και εργάζονται συγχρόνως πολλοί φιλμαδόροι, τυπογράφοι, βιβλιοδέτες, μεταφορείς, είναι υπόδειγμα καθαριότητας. Και αυτό συντηρείται από το προσωπικό. Ο καθέ-νας στο πόστο του «πονάει» την επιχείρηση σαν να είναι δική του και καθαρίζει τον χώρο του, τον πάγκο του.

Επειδή η Pressious Arvanitidis ξεκινάει από τον σχεδιασμό εντύπων και προ-χωρεί στο τύπωμα μέχρι τη βιβλιοδεσία, καταλαβαίνετε ότι υπάρχουν πολλοί ερ-γαζόμενοι συγχρόνως, σε διαφορετικούς εργασιακούς τομείς, που ο ένας σέβεται και προσέχει τον κόπο και τη δουλειά του συναδέλφου του. Μου προξένησε εξαι-ρετική εντύπωση η σχέση των εργαζόμενων με τον κ. Διαμαντή Αρβαντίδη που μας συνόδευε, η φιλική σχέση που έχει με το προσωπικό, η χαρά που αισθάνθηκαν και έδειξαν όλοι με την άφιξη και την επίσκεψή του. Σαν μια οικογένεια που δέχθηκε έναν μεγαλύτερο, σεβαστό και αγαπητό συγγενή.

Ειλικρινά ήταν μια επίσκεψη που τη χάρηκα πολύ. Αν ήταν πλησιέστερα στην Αθήνα, νομίζω ότι θα τους επισκεπτόμουν συχνά, απλά και μόνο για να «μυρίσω» το χαρτί, τα μελάνια και να ξαναδώ τον τρόπο δουλειάς αυτού του «μελισσιού»!

Ευχαριστώ, αν και καθυστερημένα, τόσο για την πρόσκληση όσο και για την ξενάγηση.

Π. Τσουκάτου

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΦΙΛΟΜΗΛΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Η Μαρία-Φιλομήλα Φιλιππίδου από την όμορφη Θάσο μετείχε στον διαγωνισμό του 9ου Παγκόσμιου Λογοτεχνικού Διαγωνισμού του Ελληνικού Πολιτιστικού Ομίλου Κυπρίων Ελλάδας με το ποίημα «Ελλάδα» και απέσπασε Έπαινο Ποίησης Ελευθέρου Στίχου. Την επιτροπή αποτελούσαν άνθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών, μεταξύ των οποίων και η αντιπρόεδρος του ΔΣ του ΕΠΟΚ κ. Τζούλια Πουλημενάκου, η οποία επίδωσε τον έπαινο στον ταμία της Ένωσης Λογοτεχνών Β. Ελλάδος κ. Λευτέρη Μουφτόγλου, μιας και η ποιήτρια, σπουδάστρια, Μαρία Φιλομήλα Φιλιππίδου δεν μπόρεσε να παρευρεθεί, λόγω εξεταστικής περιόδου.

Η Μαρία Φιλομήλα αφιέρωσε το ποίημά της σε όλους τους νέους ανθρώπους, τους σπουδα-στές, τους εργαζόμενους, σε όλα τα νέα κύτταρα που με την εργασία, τα οράματα, τις αξίες, το κυνήγι των ονείρων τους, θα σηκώσουν την Ελλάδα ψηλότερα.

Είθε, τα νέα παιδιά να φέρουν το καινούργιο.

Συγχαρητήρια σε όλους όσοι δίνουν στους νέους θετικά ερεθίσματα για να απλώσουν τα φτερά τους και ιδιαίτερα στον πρόεδρο του ΕΠΟΚ κ. Ηρακλή Ζαχαριάδη για την πραγματικά ηράκλεια προσπάθεια που κάνει εδώ και χρόνια με τον πολιτισμό, τον οποίο υπηρετεί με όλη του την ψυχή.

Ανδρομάχη

ΝΕΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Η ΑΝΕΡΑΣΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣΚΥΡΙΑ ΕΡΑΣΜΙΑ

και άλλες ιστορίες γυναικών σε απόγνωση

διηγήματα

“Χωρίς την ύπαρξη της γυναίκας, η αρχή της ζωής μας θα ήταν αδύνατη, το μέσο στερημένο από ευχαρίστηση και ηδονή, το δε τέλος χωρίς παρηγοριά”

SCHOPENHAUER

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

αφιέρωμα

Ο «Παράδεισος» της Αντιγόνης

Απογευματινό ματινέ στον «Παράδεισο» ανάμεσα τους οι Αναστάσιος Τσολακίδης, Αντώνης Ξενάκης με τη σύζυγό του, Λάζαρος και η Λουκία Χρυσανθίδου και Λάκης Κύρος.

Υπάρχουν κάποιοι χώροι που μας ταξιδεύουν πίσω στον χρόνο. Ένας τέτοιος χώρος ήταν το κέντρο διασκέδασης, το «καζινάκι», ο «Παράδεισος». Βρισκόταν στην Αντιγόνη των Πριγκηπωννήσων, σε μια περιοχή γεμάτη καρυδιές, αχλαδιές, ελιές και πεύκα. Λειτουργούσε τα καλοκαίρια συγκεντρώνοντας για πάρα πολλά χρόνια Κωνσταντινουπολίτες από όλες τις περιοχές, που κατέφθαναν προκειμένου να απολαύσουν το μπάνιο, το αναψυκτικό, τα πεντανόστιμα φαγητά και τη χορευτική μουσική που πρόσφερε για τους νέους της εποχής. Ο «Παράδεισος» βρισκόταν δίπλα στη θάλασσα, στην πλευρά που έβλεπε προς την Πρώτη, σε κοντινή απόσταση από τη βαπορόσκαλα. Ιδιοκτησιακά ανήκε στο Μεγαλοσπηλαιώτικο μετόχι του Αγίου Γιώργη του Καρύπη και αρχικά το λειτούργησε ο πεθερός του παπά Κώστα Παϊκόπουλου, ο Παράδεισος Αθανασιάδης που του έδωσε και το όνομά του. Στη συνέχεια πέρασε στα χέρια της οικογένειας Λάγια. Σήμερα η κόρη τους κ. Λουκία Χρυσανθίδου ξεδίπλωσε την ιστορία του από το 1940, που οι γονείς της το διαχειρίζονταν, μέχρι και το 1973 που το εγκατέλειψαν.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Πότε ξεκίνησαν οι γονείς σας να λειτουργούν το καζινάκι αυτό στην Αντιγόνη;

Το καζινάκι το δημιούργησε ο Παράδεισος Αθανασιάδης, ο οποίος με τη σύζυγό του Όλγα ήρθαν από το νησί του Μαρμαρά για να είναι κοντά στην κόρη τους που παντρεύτηκε τον παπά Κώστα Παϊκόπουλο, ιερέα της Μονής Αγίου Γεωργίου του Καρύπη. Από το 1940, το μίσθωσαν και το λειτούργησαν οι αείμνηστοι γονείς μου Στέλιος και Ελένη Λάγια, που ήταν τότε αρραβωνιασμένοι. Δυστυχώς τον πατέρα μου τον ξαναπήραν μετά από λίγο για 2η φορά να υπηρετήσει στον στρατό στην περιοχή του Askale. Αυτός ήταν ο λόγος που το καζινάκι ήταν συμβολαιογρα-

Το ζεύγος Λάγια στο ξεκίνημά τους.

φικά γραμμένο στο όνομα της μητέρας μου. Αρχικά πρόσφεραν στους πελάτες μόνο γκαζόζες και γλυκό, στη συνέχεια επεκτάθηκαν και στο φαγητό. Η μητέρα μου ασχολείτο με τους λογαριασμούς και τη μαγειρική, ο πατέρας μου με τη διαχείριση του χώρου. Είχανε στη δούλεψή τους αρκετό προσωπικό που εργαζόταν στην κουζίνα και αρκετά γκαρσόνια που ήταν από την Ίμβρο. Κάποια στιγμή πρόσθεσαν μουσική, τις Τετάρτες και τα Σαββατοκύριακα. Μάλιστα, από ότι θυμάμαι, την Κυριακή υπήρχε και απογευματινό μουσικό πρόγραμμα το γνωστό «ματινέ», όπως το ονόμαζαν οι Πολίτες. Το καζινάκι δούλευε από την 1η Απριλίου μέχρι και το

Τζουμχουριγέτ Μπαϊράμι στις 29 Οκτωβρίου. Τον χειμώνα ο πατέρας μου συνέχιζε να εργάζεται στην Πόλη, στο γνωστό κατάστημα «Άρτεμις».

Θυμάστε ποιοι ήταν οι καλλιτέχνες που πέρασαν από την πίστα του κέντρου;

Ο άγνωστος τότε Cem Karaca, ο Τάκης Τσεβερίνης με ακορντεόν, οι Ανδρέας και Τζίμης Αμπάκος, ο Τάκης Ξενάκης, ο Δημήτρης Ορφανίδης, οι Μηνάς και Γιώργος Ιωακειμόπουλοι, ο Πάνος Νικολαΐδης, ο Πεπίνος Ελευθερόπουλος, ο μικρός Σταύρος Λογαρίδης με την κιθάρα του, ο Τέρης Ιερεμίας με το ακορντεόν, οι Γιώργος Νικολαΐδης και Βικές

αφιέρωμα

ο Χαλκινός με την ορχήστρα τους, οι Αρμένιοι Ucan Daireler (Ιπτάμενοι δίσκοι) και τέλος ο Στέφος με το παρατσούκλι Μπάτσας. Ο Cem Karaca τότε ήταν άγνωστος και εκτός από τα μακριά μαλλιά που είχε, έκανε και κάτι τρελές φιγούρες στις οποίες δεν ήταν συνηθισμένος ο κόσμος. Μαζί του ερχόταν η μητέρα του, η οποία παραπονιόταν στον πατέρα μου ότι ήταν απογοητευμένη με τα καμώματα του γιου της. Μετά από χρόνια έγινε όμως μεγάλος και τρανός.

Πώς ήταν γενικά διαμορφωμένος ο χώρος στον «Παράδεισο»;

Το μαγαζί ήταν κοντά στη θάλασσα, δεν είχε μεγάλες πολυτέλειες. Να φανταστείς τα Σαββατόβραδα, που είχε πολύ πλήθος και δεν έβρισκαν καρέκλες να καθίσουν, αναποδογύριζαν τις κάσες από τις μπίρες και καθόντουσαν. Τον καιρό εκείνο δεν υπήρξε Ρωμιός που να μην περάσει για να γλεντήσει σε εμάς. Κάθε άνοιξη μάλιστα έκαναν εκδρομή και τα σχολεία. Ο αδελφός μου Τάκης είχε μια εφημερίδα της εποχής με μια γελοιογραφία όπου ο Διευθυντής της Μεγάλης Σχολής αείμνηστος Ντικταμπάνης ρωτούσε: «Που θα πάμε εκδρομή τα παιδιά μας;» και οι γύρω απαντούσαν στον «Παράδεισο» και του έδειχναν κάτι κλειδιά. Είχαν δηλαδή μεγάλη εμπιστοσύνη οι διευθυντές των σχολείων στον πατέρα μου, ειδικά των παρθεναγωγείων, γιατί δεν άφηνε την αλητεία να έρθει στο μαγαζί. Επίσης οι Μουσικόφιλοι κάθε χρόνο με πρόεδρο τον αείμνηστο Κενάνογλου και γραμματέα τον Λογαρίδη έκαναν μια εκδρομή για να απολαύσουν αρνί στη σουβλα. Το καζινάκι ήταν υπαίθριο, με πίστα στη μέση, όπου τα ζευγάρια χόρευαν στους ρυθμούς της εποχής. Είχε ένα κλειστό οίκημα που ήταν η κουζίνα. Τα πρωινά πολλοί ερχόντουσαν και έκαναν το μπάνιο τους και στη συνέχεια έτρωγαν στο μαγαζί μας. Δίπλα ακριβώς υπήρχε το γήπεδο μπάσκετ, όπου έπαιζαν οι Γιάννης και Μιχάλης Αναστασιάδης, ο Γκιόσκάλ, ο Θωμαΐδης και άλλοι. Στο μαγαζί μας σύχναζαν και οι ποδοσφαιριστές Σοφινίδης, αδελφοί Σουρνόπουλοι και ο Kadri.

Τότε ποιοι κατοικούσαν στη γύρω περιοχή;

Δίπλα ακριβώς ήταν το Μοναστήρι του Αγίου Γιώργη του Καρύτη, με τον αείμνηστο παπά Κωσταντίνο Παϊκόπουλο, πατέρα του σημερινού άρχοντα πρωτοψάλτη κ. Δημοσθένη Παϊκόπουλου. Στα γύρω σπίτια και μέσα στη Μονή έμεναν 36 οικογένειες μεταξύ των οποίων του Λούδαρου, Γλυτού, Λογαρίδη, Χεντιεόγλου, Νικολαΐδη, Κούρτογλου, Τσαλίκη, Αδάμ, Κοσμίδη, Λαυρέντογλου, Μήτσα, Παρλιάρου, γυμνασιάρχη Καραγιάννη, Παγώνη, Πηλούρη, Μπέλλα, Ξενιάδη, Μαγιόγλου, Ξενάκη, Φουτούλογλου και πολλές άλλες.

Στα Σεπτεμβριανά του 1955 υπήρξε κάποιο πρόβλημα στο νησί με τους Ρωμιούς;

Όχι, ήταν το μοναδικό νησί που δεν υπήρξε πρόβλημα. Ο τότε αστυνομικός διευθυντής δεν άφησε κανέναν βάνδαλο να βγει από τα μοτόρια που τους μετέφεραν. Το μόνο που θυμάμαι σαν παιδί ήταν ότι άκουγα από τους

Γεύμα στο «Παράδεισο» μεταξύ αυτών ο παπα Κώστας Παϊκόπουλος, μαζί με την παπαδιά Αναστασία, ο Λάζαρος και Λουκία Χρυσανθίδου και η οικογένεια του Αντώνη Ξενάκη.

Η ορχήστρα «Ucan Daireler» μαζί με τη Λουκία Λάγια.

Η οικογένεια Λάγια με τον γαμπρό τους Λάζαρο Χρυσανθίδη.

Ο Σταμάτης Αθανασιάδης με τον Στέλιο Λάγια.

γνωστούς να μιλούν για τις καταστροφές των σπιτιών και των μαγαζιών τους στην Πόλη. Ακόμη ότι το μοναστήρι το φύλαγαν στρατιώτες και ο πατέρας τους πήγαινε νερά και άλλα για να τους περιποιηθεί. Θυμάμαι και την επίσκεψη του Μακαριστού Οικουμενικού Πατριάρχη Αθηναγόρα, που επισκέφθηκε τη Μονή, ερχόμενος με καϊκι.

Εκτός από τους Αντιγονιώτες ποιοι άλλοι ερχόντουσαν και τι μενού προσέφερε το μαγαζί;

Την ημέρα της εορτής του αποκεφαλισμού του Αγίου Ιωάννου, στις 29 Αυγούστου, η μητέρα μου έφτιαχνε ένα καζάνι νερόβραστη σούπα με ντομάτα και μικρές βραστές πατάτες για τους νησιώτες που ερχόντουσαν για το πανηγύρι. Επίσης σπεσιαλιτέ ήταν οι γιαλαντζί ντολμάδες, τα τρίγωνα μπουρεκάκια, η μελιτζανοσαλάτα, οι αγκινάρες, τα ψητά κρέατα, τα σουτζουκάκια και την άνοιξη τα περίφημα σαρμαδάκια.

Πότε εγκαταλείψατε το καζινάκι;

Το κρατήσαμε μέχρι το 1973. Παρά την όχι καλή κατάσταση, μέχρι τότε είχαμε κάθε Σαββατοκύριακο ορχήστρα με λαϊκά ελλη-

Το ζεύγος Λάγια κατά τη συνταξιοδότησή τους.

νικά τραγούδια. Είχαν ήδη αρχίσει τα προβλήματα με κάποιους, γιατί ακούγονταν ελληνικά τραγούδια, μεγαλύτερο μάλιστα πρόβλημα υπήρχε με τον Τούρκο διευθυντή του κοντινού σχολείου. Ο πατέρας μου φυσικά τα είχε καλά με όλους και επιπλέον κάθε εβδομάδα ταξίδευε στην Πρίγκηπο για να πάρει από την υπεύθυνη κρατική αρχή την απαραίτητη άδεια για την ορχήστρα, που έπαιζε τα Σαββατοκύριακα 21:00-24:00 και την Κυριακή το απόγευμα 16:00-21:00.

Σήμερα υπάρχει ο «Παράδεισος»; Τον έχετε επισκεφθεί;

Ναι υπάρχει, με το τουρκικό όνομα «Cennet»,

που έχει την ίδια έννοια. Όταν το επισκέφτηκα είπα σε αυτόν που το διαχειρίζεται ότι το καζινάκι το δούλεψε ο πατέρας μου για 33 χρόνια. Με ρώτησε το όνομά του και μου είπε ότι το είχε ακουστά. Μάλιστα όλοι του έλεγαν γιατί άλλαξε το όνομα και το μετέφρασε στα τουρκικά, γιατί δεν άφησε το όνομά του «Παράδεισος». Μου είπε: «Στο εσωτερικό, όπως βλέπετε, έχω γραμμένο πάνω από τον μπουφέ το όνομα “Παράδεισος” και αποφάσισα να το μεταφέρω και στο εξωτερικό μέρος». Το 1973 ένας Τούρκος έδινε στον πατέρα μου ένα σεβαστό ποσό για αέρα, για να το πάρει. Οι διαχειριστές της Μονής είχαν όμως αντίθετη γνώμη, επειδή ο μισθωτής δεν ήταν Ρωμιός. Τότε το δώσαμε στον Περικλή, που είχε το κέντρο «Facoli», ο οποίος έφερε και δύο Ελληνίδες τραγουδίστριες. Όμως ήταν άτυχος, γιατί δυο εβδομάδες μετά έγινε η απόβαση των τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο και το έκλεισε.

Κυρία Λουκία τελειώνοντας, μιλήστε μας για τον εαυτό σας.

Το 1973 μετά τον θάνατο του πατέρα μου ήρθαμε με τον σύζυγό μου Λάζαρο στην Αθήνα. Έχουμε δυο αγόρια, το ένα γεννήθηκε στην Πόλη και το άλλο στην Αθήνα. Ασχολήθηκα με τη μοδιστρική και ο σύζυγός μου ως τορναδόρος. Υπηρέτησα επί 28 χρόνια το Γηροκομείο Κωνσταντινουπολιτών ως εθελόντρια και κοσμητρία και στη συνέχεια, μετά την αείμνηστη Κοντοπούλου, πήραμε την αρχηγία μαζί με την κ. Φούλα Μπιλιαρτζόγλου. Εκτός από εθελόντρια, τα τελευταία 10 χρόνια είμαι μέλος και στο Δ.Σ. της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως.

Πραγματικά ήταν μεγάλη η χαρά κατά τη μετάβασή μου στη Νέα Μάκρη, μια ηλιόλουστη ημέρα του Μαρτίου, στο σπίτι του ζεύγους Χρυσανθίδη για να θυμηθούμε, να ζωντανέψουμε στη μνήμη μας ότι αφορούσε το ιστορικό καζινάκι «Παράδεισος» στην Αντιγόνη, που διατηρούσαν για 33 χρόνια οι γονείς της. Με τη ζεστή τους φιλοξενία και παρέα με το ντεμλίδικο τσάι μας καταγράψαμε αυτά τα ενδιαφέροντα ενθυμήματα που διαβάσατε. Ο «Πολίτης» και εγώ προσωπικά τους ευχαριστούμε για την υποδοχή, την άφοψη φιλοξενία και την παραχώρηση φωτογραφιών από το οικογενειακό τους άλμπουμ.

ειδήσεις

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟ ΔΗΜΑΡΧΟ κ. EKREM IMAMOGLU

Ο Πατριάρχης ευχήθηκε στον Δήμαρχο κ. Imamoğlu, εκ μέρους του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της περί αυτό Ομογενείας, κάθε επιτυχία στο πολυεύθυνο έργο του και να συμβάλει, κατά τη διάρκεια της θητείας του, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής στον αναπτυσσόμενο αστικό ιστό του Μητροπολιτικού Δήμου, με την εφαρμογή περισσότερων περιβαλλοντικών και κοινωνικών πολιτικών, προς όφελος όλων των κατοίκων της Πόλεως.

Κατά τη διάρκεια της εγκάρδιας συζητήσεώς τους, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος αναφέρθηκε ιδιαιτέρως στη σημασία και τη σπουδαιότητα του θεσμού του Οικουμενικού Πατριαρχείου που εδρεύει ανέκαθεν σε αυτή την ιστορική πόλη, αλλά και στις πρωτοβουλίες του Οικουμενικού Θρόνου για την ευαισθητοποίηση κάθε ανθρώπου καλής θελήσεως για την ανάγκη προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά και για την προώθηση του διαθρησκειακού και διαπολιτισμικού διαλόγου, με στόχο την αλληλοκατανόηση, τον σεβασμό στην ετερότητα και την ειρηνική συνύπαρξη ανθρώπων διαφορετικής προέλευσης και θρησκευτικής πίστης.

Μετά τη συνάντηση ο Οικουμενικός Πατριάρχης, δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι με την επίσκεψή του θελήσε να συγχαρεί τον νέο δήμαρχο για την εκλογή του. Χαρακτήρισε ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός ότι στην πολυπολιτισμική και πολυθρησκευτική Πόλη, εδρεύει το Οικουμενικό Πατριαρχείο, το οποίο αποτελεί το Κέντρο της Ορθοδοξίας, και επισήμανε ότι αυτό δεν είναι μόνον ένα θρησκευτικό καθίδρυμα, αλλά ένας θεσμός με σημαντικότερη διαχρονική πολιτισμική προσφορά. Εξέφρασε δε τη βεβαιότητα ότι ο νέος δήμαρχος, που είναι άνθρωπος με καλές προθέσεις, θα εργαστεί για όλους τους πολίτες χωρίς διακρίσεις. «Μεταφέρω τις προσευχές του Πατριαρχείου και της Ομογενείας για επιτυχία στο έργο σας», είπε ο Πατριάρχης.

Από την πλευρά του, ο Δήμαρχος κ. Imamoğlu, εξέφρασε τη χαρά του για την επίσκεψη του Πατριάρχου και τόνισε ότι θα δώσει μεγάλη σημασία στην πολιτισμική διάσταση της Πόλεως και ότι θα αναλάβει σύντομα πρωτοβουλίες για την υλοποίηση της δεσμεύσεως αυτής. Υπογράμμισε ότι είναι ιδιαίτερα πολύτιμο γεγονός ότι το Πατριαρχείο, ένας κορυφαίος θεσμός στον κόσμο, εδρεύει στην Πόλη, και ανήγγειλε ότι προτίθεται να δημιουργήσει ένα φορέα, ο οποίος θα ασχολείται και θα συνεργάζεται με όλες τις θρησκείες της Πόλεως.

Υπενθυμίζεται ότι τους προηγούμενους μήνες ο κ. Imamoğlu, συνοδευόμενος από συνεργάτες του, είχε επισκεφθεί δύο φορές, ιδιαίτερα τα περασμένα Χριστούγεννα, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, όπου έγινε δεκτός από τον Πατριάρχη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΥΝΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΑΠΑΝΩ ΜΑΧΑΛΑ

Ένα υπέροχο ταξίδι στη Σμύρνη μέσα από τα απομνημονεύματα του Ευάγγελου Δρακόπουλου

Η «Αφύλαχτη Διάβαση» φωτίζει ένα μοναδικό τεκμήριο για τη ζωή στη Σμύρνη πριν και μετά από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Πρόκειται για το ημερολόγιο του Ευάγγελου Δρακόπουλου, ο οποίος με γλαφυρό τρόπο ανασυσταίνει την καθημερινότητα στη Σμύρνη κατά τη διάρκεια των αρχών του περασμένου αιώνα, δίνοντας παράλληλα πολύτιμες πληροφορίες για την τοπογραφία της πόλης, το εκπαιδευτικό και πολιτισμικό της πλαίσιο, τις πολεμικές επιχειρήσεις στα τέλη της δεκαετίας του 1910 και, φυσικά, για τον μακρύ και πικρό δρόμο της προσφυγιάς για τους εκατοντάδες χιλιάδες ξεριζωμένους της Ιωνίας.

Το ραδιοφωνικό ντοκιμαντέρ μεταδόθηκε από το Πρώτο Πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας το Σάββατο 13 Ιουλίου 2019 και το Σάββατο 27 Ιουλίου 2019, σε δύο συνέχειες, 12.00-13.00, και σε επανάληψη από τη Φωνή της Ελλάδας την Κυριακή 14 Ιουλίου, 13.00-14.00. Πρόκειται για ένα ταξίδι στις μυρωδιές και στα αρώματα της Σμύρνης, από την Πούντα μέχρι τον Απάνω Μαχαλά, καθώς την περιδιαβαίνουν οι κάτοικοί της με τις διαφορετικές εθνικές και πολιτισμικές ταυ-

τότητες. Το ντοκιμαντέρ υλοποιήθηκε με τη συμβολή της εγγονής του Ευάγγελου Δρακόπουλου, Κατερίνας Τσάκωνα, του διευθυντή του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών και ιστορικού Σταύρου Ανεστίδη και της φιλόλογου Ευαγγελής Σταμούλη, που επιμελήθηκε και ταξινόμησε τα χειρόγραφα του ημερολογίου.

Κατά τη διάρκεια του ραδιοφωνικού ντοκιμαντέρ ακούστηκαν μοναδικά ηχητικά τεκμήρια από ηχογραφήσεις της δεκαετίας του 1920 με τραγούδια της Ιωνίας από το αρχείο Μέλπω και Οκτάβιου Μερλιέ.

Ο Ευάγγελος Δρακόπουλος μιλά για τις γιαγιάδες του Κωνσταντίνα και Μερσίνα, για τους παππούδες του Νικόλα και Παναγιώτη, για το πατρογονικό χωριό Σεβδίκιοι, για το μαγειρείο του πατέρα του, για τον Τούρκο γείτονα του πατέρα του, τον καπνοπώλη Ρουφάτ Εφέντη, για τον Επάνω Μαχαλά της Σμύρνης, για την Ευαγγελική Σχολή, για τους γυρολόγους που διαλαλούσαν την πραμάτεια τους, για τα μπάνια του Νισήμ στο Καρατάσι, για τον έρωτά του για τη Γεωργία, μαθήτριά της Γαλλίδες καλόγριες.

Έρευνα – τεκμηρίωση – παρουσίαση: Θωμάς Σίδηρης

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΚΟΣΜΟ!

Το ρούμι των Ρωμιών

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΚΑΚΗ

Πράγματι, στην περιοχή εγκαταστάθηκαν για πρώτη φορά Ευρωπαίοι το... 1768, όταν ο εκ Σκωτίας ιατρός δρ. Andrew Turnbull (1718-1792), ίδρυσε αποικία. Σε συνεργασία με τον sir William Duncan εξασφάλισε επιχορήγηση 40.000 στρεμμάτων (160 τ.χλμ.) γης στην ανατολική ακτή της χερσονήσου της Φλώριδας, με την απαίτηση της βρετανικής κυβέρνησης να εγκατασταθεί εντός 10 ετών, με αναλογία ενός ατόμου για κάθε 100 στρέμματα. Το 1765 έφθασε στον Άγιο Αυγουστίνο της Φλώριδα, πρωτεύουσα της επαρχίας. Εξασφάλισε τη χορηγία από τον κυβερνήτη James Grant. Τελικά η αποικία-επιχείρηση θα ήταν περίπου 101.400 στρέμματα (410 τ.χλμ.). Επέστρεψε στην Αγγλία, και εξασφάλισε χρηματοδότηση για την επικείμενη «επιχείρηση μεταφοράς ανθρώπων», από την κυβέρνηση και το βρετανικό Συμβούλιο Εμπορίου... Ήταν η μεγαλύτερη προσπάθεια βρετανικού αποικισμού λευκών στον Νέο Κόσμο!

Εν συνεχεία ταξίδεψε στη Μεσόγειο για να βρει άποικους «για μια αποικία στην Ανατολική Φλώριδα στην οποία θα μπορούσα να εγκαταστήσω μια μικρή αποικία από Έλληνες», γράφει σε επιστολή του ο δρ. Turnbull προς τον λόρδο Shelburne.

Ο δρ. Turnbull είχε χρηματίσει πρόξενος Βρετανίας στη Σμύρνη. Και ήξερε καλά την εργατικότητα των Ελλήνων. Άλλωστε νυμφεύθηκε τη θυγατέρα ενός Ελληνο-γάλλου εμπόρου στην Σμύρνη, του Jean Baptiste Robin, τη Μαρία Γρατσία du Robin, κι έτσι ονόμασε την πόλη προς τιμήν της γενέτειρας της συζύγου του και της πατρίδας του μελλοντικού εργατικού δυναμικού της αποικίας-επιχείρησής του, που ήταν Έλληνες! Κανείς δεν είχε προσπαθήσει προηγουμένως να εγκαταστήσει τόσους πολλούς λευκούς ανθρώπους ταυτόχρονα σε μια πόλη στη Βόρεια Αμερική! Μόνο κάποιοι Ισπανοί «ιεραπόστολοι» είχαν εγκατασταθεί κοντά στην περιοχή, τη δεκαετία του 1660. Έτσι, η Νέα Σμύρνη έγινε η δεύτερη παλαιότερη «ευρωπαϊκή» πόλη της Β. Αμερικής.

Είναι σημαντικό να τονισθεί πως γαλλικές, ιταλικές και τουρκικές Αρχές, δεν ήθελαν να εγκαταλείψουν οι Έλληνες τις περιοχές τους και έφεραν διάφορες δυσκολίες στον δρ. Turnbull. Οι Άγγλοι σκέφθηκαν ότι οι Τούρκοι δεν θα διαμαρτύρονταν εάν οι Άγγλοι προσέλκυαν Έλληνες για να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους, για μια νέα χώρα. Κι όμως υπήρχαν αντιδράσεις. Παρ' όλα αυτά, ο Turnbull κατάφερε και «στρατολόγησε» περίπου 1.400 ανθρώπους (έφτασαν τελικά στη Φλώριδα 1.255) για να εργασθούν κυρίως ως καλλιεργητές και παραγωγοί ρουμιού.

Το ρούμι εκ των Ρωμιών

Το ποτό που πρόεκυψε από απόσταξη ζαχαροκάλαμου ονοματίστηκε, ίσως από την ελληνική λέξη σάκχαρο (> saccharum > roum > ρούμι), ή από τους Έλληνες, που τότε τους έλεγαν Ρωμηούς (> rum > ρούμι), επειδή τα πρώτα πνεύματα ζαχαροκάλαμου αποστάχθηκαν από Έλληνες στην ανατολική Μεσόγειο.

Περίπου 500 εξ αυτών προέρχονταν από την Ελλάδα! Το 1770, η Νέα Σμύρνη αποδυναμώθηκε κυρίως λόγω ασθενειών (από έντομα) και την κακομεταχείριση των επιστατών τους. Περίπου 600 κάτοικοί της έφυγαν για πιο βόρεια, στον Άγιο Αυγουστίνο, όπου ο κυβερνήτης Patrick Tonyn το 1777 τους προσέφερε μόνιμη εγκατάσταση και οι απόγονοί τους εξακολουθούν να ζουν μέχρι σήμερα.

Το παρεκκλήσι του Αγίου Φωτίου τιμά τους Έλληνες, μεταξύ άλλων εποίκων της Νέας Σμύρνης. Ήταν οι πρώτοι Έλληνες ορθόδοξοι που εγκαταστάθηκαν στη Βόρεια Αμερική! Η Ιστορική Έκθεση στο εκκλησάκι, αναφέρει την ιστορία της καταστροφής τους...

ΠΗΓΕΣ:

Beeson Kenneth Henry «Fromajadas and Indigo: The Minorcan Colony in Florida», εκδ. The History Press, 2006.

Μόσκοι (Peter C. και Charles C.) «Greek Americans: Struggle and Success», εκδ. Transaction Publishers, 27.11.2013.

Παναγόπουλος Επαμ. «The Background of the Greek Settlers in the New Smyrna Colony», Florida Historical Quarterly 35.2, 1956, στο JSTOR. Του ιδίου «New Smyrna: An Eighteenth Century Greek Odyssey», εκδ. University of Florida Press, 1966.

Λεκάκης Γ. «Σύγχρονης Ελλάδος περιήγησις».

θέατρο σκιών

Καραγκιόζης: Ο καμπούρης φιλόσοφος

Άσκημος, μονίμως πενασμένος και Ξυπόλητος. Καμπούρης με γελοία ή κωμική εμφάνιση. Πονηρός αλλά και έξυπνος. Ξεγελάει τους κακούς και το κυριότερο επιβιώνει σε όλες τις καταστάσεις. Ήρωας του Θεάτρου Σκιών, δημιούργησε μία παράδοση που μυθοποιήθηκε και απομυθοποιήθηκε, όμως δεν έσβησε και γι' αυτό δεν μπορούμε να την αγνοήσουμε. Ο λαϊκός φιλόσοφος Καραγκιόζης, με το πηγαίο του χιούμορ, συναντά την αρχαία κωμωδία του Αριστοφάνη, μέσα από τα λυρικά, πολύχρωμα δρώμενα, μπρος και πίσω από τον μπερντέ.

ΤΗΣ ΑΓΛΑΪΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ-ΚΛΟΥΚΙΝΑ

Αντικείμενα, Εργαλεία και τεχνάσματα ήχου για την παρουσίαση των δρώμενων

Για τη σκηνική απόδοση του έργου επι-στρατεύονται όλα τα μέσα. Οι κάθε λογής επινοήσεις του καραγκιοζοπαίκτη πρωταγωνιστούν για τη φαντασμαγορικότερη παρουσίαση των δρώμενων. Έτσι για την απόδοση των ήχων, που συνοδεύουν κάποιες στιγμές την παράσταση, χρησιμοποιούνται αντικείμενα που η χρήση τους είναι τελείως διαφορετική από αυτήν που γίνεται στο θέατρο σκιών, π.χ. με κατάλληλα χτυπήματα πάνω σ' έναν άδειο τενεκέ, ο καραγκιοζοπαίκτης μπορεί να μας πείσει ότι ακούμε τουφεκίες, κανονιές ακόμα και πυροβολισμούς πολύ πιο πειστικά απ' ό,τι αν έριχνε πίσω από τον μπερντέ αληθινές κουμπουριές, κάτι που γινόταν στα παλιότερα χρόνια και υπήρχε αφ' ενός κίνδυνος ατυχήματος και αφ' ετέρου ο φοβερός αυτός κρότος της κουμπούρας τρόμαζε πολλές φορές τον κόσμο.

Ο τενεκές είναι από τα βασικότερα εργαλεία του καραγκιοζοπαίκτη, όπως έλεγε και ο Γιώργος Χαρίδημος, και μάλιστα ο τενεκές του λαδιού μέσα στον οποίο ο καραγκιοζοπαίκτης βάζει βότσαλα, βίδες, πρόκες και κομμάτια γυαλιών κι όταν τον κατακυλά στο πάτωμα δημιουργείται ένας περιέργος, απροσδιόριστος αλλά και εκκωφαντικός θόρυβος, που συνοδεύει το κατακύλισμα του Καραγκιόζη στις σκάλες του σεραγιού ή όταν υποτίθεται ότι παρασύρει μαζί του τιςπραμάτειες της αγοράς απ' όπου περνά κυνηγημένος.

Συχνά στο Θέατρο Σκιών εμφανίζονται τέρατα, δράκοι και άλλα πλάσματα της φαντασίας, που θα έπρεπε να έχουν κάποιον ήχο όμοιο παράδοξο με τη θεία τους. Το εργαλείο που βγάζει αυτόν τον ήχο είναι το «καλάμι». Ένα κομμάτι χοντρό καλάμι, μήκους 15-20 εκατοστών, κλείνεται στο ένα άκρο του με ένα τσιγαρόχαρτο. Το άλλο άκρο εί-

ναι ανοικτό. Στη μέση του μήκους του προς την πλευρά με το τσιγαρόχαρτο, ο καραγκιοζοπαίκτης ανοίγει μία τρύπα 3 εκατοστών παράλληλη με το μήκος του καλαμιού. Στην τρύπα αυτή βάζει τα χείλη του ο χειριστής, παράγοντας έναν βόμβο με το στόμα, προκαλώντας παλμικές κινήσεις στο τσιγαρόχαρτο που αναπαράγει στη συνέχεια τον βόμβο ώστε το καλάμι να λειτουργεί σαν ηχείο πολλαπλασιάζοντας την έντασή του. Το αποτέλεσμα είναι εκπληκτικό. Ο παράδοξος αυτός ήχος είναι ο ιδανικότερος που θα μπορούσε να βγάλει το θηρίο που θα σκοτώσει ο Μεγαλέξανδρος.

Ένα άλλο ηχητικό εργαλείο που πρέπει να αποδοθεί στη σκηνή του Θεάτρου Σκιών είναι το σήμαντρο. Η χριστιανική πίστη και η ορθοδοξία μνημονεύονται σε αρκετά έργα του Θεάτρου Σκιών αλλά και στα ηρωικά έργα η υπόθεση διαδραματίζεται σε κάποιο μοναστήρι ή κάποιο ξωκλήσι. Εκεί για τη ρεαλιστικότερη απόδοση της σκηνής πρέπει να ακουστεί και η καμπάνα ή το σήμαντρο. Αρχικά ο ήχος της καμπάνας αποδίδονταν με ένα κομμάτι σίδερο που το κτυπούσαν πάνω στη λαβή της φηγούρας και έβγαине ο ήχος της καμπάνας ή του σήμαντρου. Αργότερα όμως, μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους, έρχεται στα παρασκήνια ο κάλυκας της οβίδας για να αποδώσει σαφώς καλύτερα τους ήχους αυτούς. Το χτύπημα στον κάλυκα γίνεται συνήθως με σφυρί. Χτύπημα στη βάση του κάλυκα μιμείται τον ήχο του σήμαντρου. Χτύπημα στον κορμό του κάλυκα τον ήχο της καμπάνας.

Ένα άλλο εργαλείο ήχου είναι η ροκάνα. Το θορυβώδες αυτό εργαλείο έχει δύο χρήσεις στο Θέατρο Σκιών. Η πρώτη είναι ο θόρυβος που γίνεται σε στιγμές πανηγυρισμού όπου παριστάνεται το αλαλάζον πλήθος, φωνάζοντας, σφυρίζοντας και περιστρέφοντας ροκάνες π.χ. σε «Δημαρχικές επιλογές» κάτω από το μπαλκόνι των υποψηφίων, κ.λπ.

Γιάννης Τσαρούχης:
«Ξαναγύρισα στον Καραγκιόζη που μ' άρεσε πολύ, όταν ήμουν παιδί αλλά που τον έβλεπα πολύ διαφορετικά, όταν μεγάλωσα. Από τον Καραγκιόζη μ' ενδιέφερε βέβαια η τέχνη του, αλλά και οι διαφημίσεις του παρά πολύ, όπως και οι θεατές του». «Οι φωνές του Καραγκιόζη, όπως οι φωνές των πλανόδιων μικροπωλητών, δυνατές, αγνές, μεσογειακές, με μια επισημότητα που σε κάνει να απορείς και να μην ξέρεις σε ποια μεγάλη αυλή μαθήτεψαν ή από ποια μεγάλη θρησκεία προέρχονται...».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Ο Καραγκιόζης. Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο, Κ. Η. Μπίρης.
Από τον Αριστοφάνη στον Καραγκιόζη, Τζούλιο Καϊμη.
Το Θέατρο Σκιών στην Ελλάδα και Τουρκία, Κατερίνα Μυστακίδου.
Το Θέατρο Σκιών, Μιχάλης Χατζάκης.
Πίσω από τον Μπερντέ, Μιχάλης Ιερωνυμίδης.

Η δεύτερη χρήση είναι ο ήχος του πολέμου που κάνει το πυροβόλο όπλο ή και το πολυβόλο. Για να παραχθεί αυτός ο ήχος δεν περιστρέφεται η ροκάνα αλλά κρατιέται με το αριστερό χέρι, ενώ με το δεξί στρίβεται ο άξονας αργά αναγκάζοντας το λυγισμένο ξύλο να χτυπάει αργά-αργά πάνω στον οδοντωτό τροχό. Φυσικά η ροκάνα αυτή είναι υπερμεγέθης, φθάνει περίπου το μισό μέτρο.

Ο ήχος της σφαλιάρας, που συνήθως στην παράσταση δίνει ο Καραγκιόζης στον Χατζηαβάτη ή ο ήχος από το ξυλοφόρτωμα του Καραγκιόζη απ' τον Βελή, είναι συνήθως ένα αντικείμενο σε σχήμα στενής ρακέτας, κρατώντας το από τη λαβή ο καραγκιοζοπαίκτης το χτυπά πάνω στην ανοιχτή του παλάμη ή τον μηρό του. Ο ήχος που παράγεται είναι βέβαια πολλαπλάσια μεγαλύτερος από τον ήχο της φυσικής σφαλιάρας, αλλά αυτό είναι και το ζητούμενο στο Θέατρο Σκιών.

Λαμαρίνες, ξύλα, χαρτόνια, κονσερβοκούτια, καπάκια αναψυκτικών, σφυρίγματα, τσουγκρίσματα, πλαταγίσματα της γλώσσας, παλαμάκια, στράκες, ροκάνες και αυτοσχέδια ηχητικά αντικείμενα επιστρατεύονται για να μιμηθούν τη βροχή, το ποδοβολητό, τη σφαλιάρα, τον αέρα, τα κύματα, το φίδι, τα θηρία και πίσω από το πανί ο καραγκιοζοπαίκτης φωνάζει, βογκάει, μιμείται την ξενική προφορά, την ηρωική ομιλία των βουνίσσιων, το κλάμα του μωρού, το τρυφερό ναούρισμα της παραμάνας, το τρίξιμο της κούνιας, κάνει γαργάρες με ένα ποτήρι νερό για να μιμηθεί τον ήχο ενός ανθρώπου που πνίγεται...

Κι όμως αυτή η «νοστιμάδα της ελληνικής φυλής, η εκφρασμένη με ήχους», όπως έγραψε ο Τσαρούχης, εξακολουθεί και συνεπαίρνει κάθε φορά που ξαναπιάνουμε το νήμα: «Ε, ρε γλέντια και ξεφαντώματα... Γεια σου μπαμπάκο... Γεια σου Ξυπόλητη οικογένεια... Ώπα! Ώπα... Γεια σου μαέστρο!»

αναμνήσεις

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΟΥ ΓΙΑ 242 ΧΡΟΝΙΑ, «ΓΛΥΚΑΙΝΕΙ» ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Hacı Bekir

Το δημοσίευμα της Hurriyet Seyahat (20/2/2019), όλο γλύκα και γεύση, μας γύρισε στην παιδική μας ηλικία!

Η φίρμα Ali Muhiddin Hacı Bekir η αρχαιότερη της Τουρκίας και από τις παλαιότερες του κόσμου, που για 2,5 αιώνες με την αναλλοίωτη γεύση των προϊόντων της γλυκαίνει τους πελάτες της.

Ο Hacı Bekir ήρθε από το Araz της Κασταμονής στο Bahçekar της Κωνσταντινούπολης το 1777 και άνοιξε μια μικρή καραμελοποιία. Είχε ήδη επισκεφθεί τη Μέκκα, το 1817-1820, από όπου πήρε το όνομα Hacı. Η εταιρία του για περίπου 2,5 αιώνες πρωτοστατεί στην τουρκική αγορά ζαχαρωτών. Το 1811 όταν ένας Γερμανός ερευνητής, ο Kirchhoff, χρησιμοποίησε αντί για αλεύρι κορνφλάουρ, ο Hacı Bekir μετά από αυτόν ανέμιξε κορνφλάουρ με ζάχαρη και άρχισε τη χειροποίητη παρασκευή των γνωστών λουκουμιών. Μετά από πολλές δοκιμές έφτασε να παράγει τα καταπληκτικά είδη λουκουμιών και τα γευστικά γλυκά του.

Τα διάσημα προϊόντα του Hacı Bekir, λουκούμια και ακιντέδες, προμηθεύονταν και τα παλάτια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Την εποχή του μοντερνιστή σουλτάνου Μαχμούτ Β', που όρισε υπεύθυνο ζαχαροπλαστικής του παλατιού τον Ali Osman, άρχισαν να προμηθεύονται τα γλυκά της αυλής από τα εργαστήρια του Hacı Bekir δίνοντάς του μάλιστα τον τίτλο του αρχιζαχαροπλάστη.

Τα γλυκά του αναφέρθηκαν ακόμα και σε μυθιστορήματα
Ως τμήμα της τούρκο-οθωμανικής κοινωνίας και της ιστορίας της, ο Hacı Bekir αναφέρεται σε έργα πολιτισμού και παράδοσης του τόπου, ειδικότερα σε μυθιστορήματα και γραπτά της εποχής που τεκμηριώνουν τον τρόπο ζωής. Τον 19ο και 20ο αιώνα ξένοι καλλιτέχνες και περιηγητές, που αποτελούσαν το μωσαϊκό της Κωνσταντινούπολης, είχαν συγγράψει πολλά από αυτά. Την ίδια περίοδο ασχολήθηκαν και πολλοί ζωγράφοι. Ο Amadeo Preziosi τον ζωγράφισε, μια ακουαρέλα διαστάσεων 43x58 cm που απεικονίζει τη ζωή του Hacı Bekir και βρίσκεται στο Λούβρο. Λιθογραφικό αντίγραφο εκτίθεται στο ανάκτορο του Τορκαρι με αριθμό 214.

Μετά τον θάνατο του Hacı Bekir τα βήματά του ακολούθησαν ο γιος του Mehmed Muhiddin και, μετά τον θάνατό του, ο εγγονός του ο Ali Muhiddin Hacı Bekir. Και οι δυο με την αγάπη, τον έρωτα που είχαν για τη δουλειά, προχώρησαν την επιχείρηση, κρατώντας μάλιστα τον τίτλο του αρχιζαχαροπλάστη, που πέρναγε από πατέρα σε γιο.

Το 1873 διοργανώθηκε έκθεση στη Βιέννη, υπό την αιγίδα του αυτοκράτορα της Αυστροουγγαρίας Franz Joseph, στην οποία ο Mehmed Muhiddin επέδειξε τα είδη ζαχαροπλαστικής, που του απέφεραν το αργυρό μετάλλιο της κριτικής επιτροπής. Ο Mehmed Muhiddin παρατήρησε ότι όλοι οι Δυτικοί συμμετέχοντες χρησιμοποιούσαν εμπορικό

σήμα. Όταν επέστρεψε με το μέταλλο, δημιούργησε εμπορικό σήμα, κάνοντας την εταιρία την πρώτη που διέθετε φίρμα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Τα τουρκικά λουκούμια

Ένας εξερευνητής από την Αγγλία, πελάτης του Hacı Bekir, αγόρασε για τους φίλους του λουκούμια, τα οποία ονόμασε «Τουρκικά Λουκούμια». Από τότε όσοι χρησιμοποιούν την αγγλική γλώσσα τα ονομάζουν «Turkish Delight», ενώ οι Γάλλοι και οι Βαλκάνιοι τα αποκαλούν απλά «Λουκούμια».

Ο Hacı Bekir εκτός από τα λουκούμια και τους ακιντέδες κατασκεύαζε και ζαχαρωτά αμυγδάλου σε ανακινούμενους λέβητες. Ξεφλουδίζουν τα βρασμένα αμύγδαλα, τα πολτοποιούν σε γουδιά, φτιάχνουν ζάχαρη και ζαχαρούχο υγρό, το ζυμώνουν και το διαμορφώνουν σε γλύκισμα κρέμας αμύγδαλου το «Badem ezmesi», που η φήμη του συνεχίζεται και στις ημέρες μας, από τα παλιά μέλη των οικογενειών στα νεώτερα.

Ο Hacı Bekir στην επιδίωξη της καινοτομίας

Η Leyla Celalyan –ανήκει στην 6η γενιά της οικογένειας– θύμιζε ότι η εταιρεία ιδρύθηκε το 1777 στο Eminönü. Ο παππούς της, ο Hacı Bekir, προκειμένου να κάνει γνωστό τον πολιτισμό των Οθωμανών ταξίδεψε σε χώρες της Ευρώπης επιδεικνύοντας τα διαφορετικά γλυκά από κορνφλάουρ και ραφιναρισμένη ζάχαρη. Από τότε δηλαδή είχε επιδίωξη την καινοτομία. Είπε ότι όταν επέστρεψε από τα ταξίδια του χρησιμοποίησε στη συνταγή των λουκουμιών αυτά που έμαθε, προσθέτοντας μελάσα και μέλι, κάτι που συνεχίζεται επί αιώνες. Μια καινοτομία που και τώρα ισχύει

για το λουκούμι. Είναι η μαλακή ελαστική και ευχάριστη απόλαυση σε μορφή κύβου. Μας πληροφόρησε ότι σήμερα παρασκευάζονται 30 ειδών λουκουμιών, 15 είδη ακιντέδων και πάνω από 100 είδη ζαχαρωτών και κρέμας αμυγδάλου. Το ότι η επιχείρηση είναι αιωνόβια, έχει πλεονεκτήματα, αλλά υπάρχουν τεράστιες ευθύνες, τόνισε.

Η Celalyan επισημαίνοντας ότι είναι η πιο παλιά οικογενειακή επιχείρηση της Τουρκίας, δήλωσε: «Χωρίς τεχνολογία οι παππούδες μας και τι δεν έκαναν. Μόνο που το σκεπτόμαστε, καταλαβαίνουμε ότι το φορτίο που σήκωναν ήταν μεγάλο. Είναι μια γλυκιά ευθύνη φυσικά... Όταν αυτό που κάνεις πετύχει, η χαρά είναι πολύ μεγαλύτερη και μας παρακινεί να συνεχίσουμε... Κάθε νέο μέλος της οικογένειάς μας δεν συναντά δυσκολία προσαρμογής στην εταιρεία. Επειδή εγώ και ο αδελφός μου από μικρή ηλικία ζούσαμε στην εταιρεία, ανακατευόμαστε με τα προϊόντα, βάλαμε στόχο να προσαρμόσουμε τα παγκόσμια τεκταινόμενα στην επιχείρηση, δημιουργώντας καλύτερες υπηρεσίες και γεύσεις. Και αυτό για να προχωρήσουμε παρά πέρα».

«Ποτέ δεν σκεφτήκαμε να πουλήσουμε την επιχείρηση»

Είπε ότι είχαν πολλές προτάσεις να πουλήσουν την εταιρεία, αλλά ούτε καν το σκέφτηκαν: «Η επιχείρηση είναι κάτι μεγαλύτερο από μια εμπορική εταιρεία. Είναι κομμάτι δικό μας, της οικογένειάς μας. Αυτό σκεφτήκαμε και αποφασίσαμε ότι πρέπει να μείνει σε εμάς. Πιστεύουμε και οι μελλοντικές γενιές της οικογένειας να έχουν τις ίδιες σκέψεις και συναισθήματα».

Τόνισε ότι γνωρίζοντας τα μυστικά ύπαρξης μιας αιωνόβιας εταιρείας, είναι σημαντικό να γνωρίζεις τα ποιοτικά στάνταρ και να μην αποκλίνεις καθόλου. Σχολίασε: «Φυσικά, οι απαιτήσεις των εποχών, οι μεταβαλλόμενες συνθήκες και τάσεις πρέπει να προσαρμόζονται με τα νέα δεδομένα, αλλά πάντα η ταυτότητα της εταιρείας να προστατεύεται αυστηρά. Οι επιχειρήσεις που επέζησαν μέχρι σήμερα πιθανώς επέζησαν με αυτόν τον τρόπο. Τα θεμέλιά τους κινούνται σε αυτό το πνεύμα. Είμαστε πολύ τυχεροί με τους υπαλλήλους μας. Παράδειγμα έχουμε τον μάστορα Seyfi 65 ετών. Νομίζω ότι εργάζεται σε μας από 14-15 ετών. Δουλεύει από τότε μέχρι σήμερα με την ίδια χαρά, όπως την πρώτη ημέρα. Ενδιαφέρεται για την εταιρεία περισσότερο από εμάς. Με την καλή σχέση μάστορα αφεντικού λοιπόν, από την εποχή του Hacı Bekir, η εταιρεία έφτασε σε αυτό το σημείο.

> Συνέχεια στη σελίδα 23

ελληνοτουρκικά

www.tsoukatou.gr

1

2

1. Μαριλένα Λεάνα Τασουλάρ: Εξελέγη Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Παν/μιο της Πόλης

Η ομογενής Μαριλένα Λεάνα Τασουλάρ εξελέγη πρόσφατα Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης των Ταλαντούχων Παιδιών του Πανεπιστημίου της Πόλης.

Η Μαριλένα Λεάνα Τασουλάρ ανήκει από το 2002 στο ακαδημαϊκό προσωπικό του Πανεπιστημίου της Πόλης. Διδάσκει στο τμήμα Ειδικής Αγωγής στον τομέα Εκπαίδευσης Χαρισματικών Παιδιών στην Παιδαγωγική Σχολή Χασάν Αλί Γιουτζέλ. Οι μεταπτυχιακές και διδακτορικές της σπουδές αφορούν στα παιδιά ανώτερης νοημοσύνης με εστίαση στην εκτελεστική λειτουργικότητα και δεξιότητες οργάνωσης των παιδιών αυτών. Οι μαθησιακές δυσκολίες, οι ανέλπιδες αποτυχίας μάθησης, η βιβλιοθεραπεία και η αυτοοργάνωση των χαρισματικών παιδιών αποτελούν τομείς στους οποίους έχει επικεντρωθεί και προβεί σε εργασίες. «Η Επίδραση της Βιβλιοθεραπείας στο Επίπεδο Αυτοεκτίμησης των Χαρισματικών και Ταλαντούχων Παιδιών» είναι ένα από τα σημαντικά της βιβλία. Το 2007 παρέμεινε για τέσσερις μήνες στις Ηνωμένες Πολιτείες και έκανε έρευνα για παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες. Όντας πάντα ακαδημαϊκό μέλος του Πανεπιστημίου της Πόλης τα έτη 2013 και 2014 συμμετείχε στη Γερμανία ως ερευνήτρια σε διεθνείς εργασίες υπό την επίβλεψη του καθηγητή Άλμπερτ Ζίγκλερ. Έχει πολλές παρουσιάσεις και ανακοινώσεις σε διεθνή συνέδρια παγκόσμιας εμβέλειας. Είναι συγγραφέας στο συλλογικό έργο «Η Ψυχολογία των Παιδιών με Ανώτερη Νοημοσύνη». Εκπροσωπεί την Τουρκία στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Χαρισματικών Παιδιών (The World Council for Gifted and Talented Children (WCGTC))

4

(Σημ.: Όλο το βιογραφικό είναι από τουρκικές πηγές!!! Τίποτα στα ελληνικά για βιογραφικά στοιχεία).

2. Παρουσίαση βιβλίου για την πυρκαγιά της 18ης Αυγούστου 1917 στη Θεσσαλονίκη

Τη μεγάλη πυρκαγιά της Θεσσαλονίκης του 1917 και τα αποτελέσματα που επέφερε στον οθωμανικό αστικό ιστό έχει ως θέμα το βιβλίο της Δρ. Νεβάλ Κονούκ Χαλάτσογλου (φωτό) με τίτλο «Επέτειος των 100 χρόνων της πυρκαγιάς της 18ης Αυγούστου 1917 της Θεσσαλονίκης, οι επιπτώσεις της στον οθωμανικό αστικό ιστό και την αρχιτεκτονική του», που παρουσιάστηκε πρόσφατα στη συμπρωτεύουσα σε εκδήλωση που οργανώθηκε από το Γενικό Προξενείο της Τουρκίας στη Θεσσαλονίκη.

Κατά τη διάρκεια της μεγάλης αυτής πυρκαγιάς καταστράφηκε μια έκταση πάνω από ενάμιση τετραγωνικό χιλιόμετρο ανάμεσα στους δρόμους Αγ. Δημητρίου, Αγ. Σοφίας, Εγνατία, Εθν. Αμύνης, λεωφ. Νίκης και βορειοδυτικά της Λ. Σοφού. Κάηκαν 9.500 κτίρια, 16 συναγωγές και η Αρχιεραβινία, 12 τζαμιά, 3 χριστιανικοί ναοί (ο Άγιος Δημήτριος, ο Άγιος Νικόλαος ο Τρανός και η Αγία Θεοδώρα), κάηκαν βιβλιοθήκες (ανάμεσά τους το κτίριο του Γηροκομείου με το αρχείο του Πέτρου Ν. Παπαγεωργίου), καφενεία, κινηματογράφοι, γραφεία, καταστήματα.

Σε τριάντα δύο ώρες έμειναν άστεγοι και χωρίς στον ήλιο μοίρα 72.500 άνθρωποι. Οι 50.000 από αυτούς ήταν εβραίοι. Λόγω της αργίας του Σαββάτου, όλα τα εβραϊκά μαγαζιά ήταν κλειστά. Λίγοι εβραίοι πρόλαβαν να τρέξουν, να περισώσουν ό,τι μπορούσαν.

«Τότε χτύπησε το πρώτο καμπανάκι κινδύνου για τους εβραίους. Αλλά ποιος μπορούσε να κοιτάξει τόσο μακριά στον χρόνο και να δει αυτά που θ' ακολουθούσαν τα επόμενα είκοσι πέντε χρόνια», έγραψε παλαιότερα σε εμπειρισταμένο κείμενό της η συγγραφέας Τέτη Σώλου με τίτλο *Η μεγάλη πυρκαγιά της Θεσσαλονίκης. Αύγουστος 1917*.

Για το βιβλίο μίλησαν ο Πρόξενος της Τουρκίας στη Θεσσαλονίκη Ορχάν Γιαλμάν Οκάν, ο τέως Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης, ο Δήμαρχος του Ατάκομ της Σάμσουν Τζεμίλ Ντεβετζί, ο Δαυίδ Σαλιέλι,

3

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Αντιπρόεδρος Παγκόσμιου Εβραϊκού Συνεδρίου, Πρόεδρος Κεντρικού Ισραηλτικού Συμβουλίου Ελλάδος και Πρόεδρος της Ισραηλτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, η Ολτζάι Γιανίκ Κινάι, Πρόεδρος Συλλόγου Ανταλλαγέντων της Σάμσουν και ο Σαλίχ Μερίτς, Γενικός Γραμματέας Ομοσπονδίας Συλλόγων Ρούμελης της Μαύρης Θάλασσας.

Η συγγραφέας Δρ. Neval Konuk Halaçoğlu, λέκτορας στο Πανεπιστήμιο Μάρμαρα, παρουσίασε πληροφορίες σχετικά με το βιβλίο της και εξέφρασε την ευχαρίστησή της για την διοργάνωση της εκδήλωσης παρουσίασης.

3. Τα Θεοτόκεια στο Νιχώρι του Βοσπόρου

Ξεκινάει στις 4 Αυγούστου το φετινό πρόγραμμα των εκδηλώσεων «Θεοτόκεια 2019», το δεύτερο κατά σειρά, το οποίο περιλαμβάνει σημαντικές βιβλιοπαρουσιάσεις και μουσικές παραστάσεις.

Πρόκειται για ετήσιες θερινές πολιτιστικές εκδηλώσεις της Κοινότητας Παναγίας Κουμαριωτίσσης στο Νιχώρι του Βοσπόρου προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου και του πανηγυρίζοντος τον μήνα Αύγουστο Ναού της Κουμαριώτισσας. Οι εκδηλώσεις γίνονται στον αύλειο χώρο του Ναού.

Όπως σχετικά αναφέρεται: «Οι τέχνες, τα γράμματα, η μουσική και ο πολιτισμός συναντούν τη χριστιανική ευσέβεια των πιστών και τη θρησκευτική κατάνυξη των ιερών ακολουθιών, αναπτύσσοντας έναν δημιουργικό διάλογο της «άνωθεν σοφίας» με τη «θύραθεν παιδεία» και εμβαθύνοντας παράλληλα τη διαλογική επικοινωνία με τους εξωκοινοτικούς συμπολίτες των Νιχωριτών, με γέφυρα τον ανθρώπινο πολιτισμό».

Οι εκδηλώσεις ξεκινούν στις 4 Αυγούστου με την παρουσίαση του βιβλίου του Ιωάννη Παπαχρήστου *Το Μαρμαρένιο Νησί. Περιηγήσεις στο Μαρμαρά της Προποντίδας* (εκδ. Μπαλτά), στη συνέχεια στις 22 Αυγούστου υπάρχει η συναυλία της χορωδίας του Ιστού με τραγούδια της Πόλης και, τρεις μέρες αργότερα, στις 25 του μήνα άλλη μια συναυλία, αυτή τη φορά του Νίκου Κουρκούλη.

5

Τα φετινά Θεοτόκεια κλείνουν την 1η Σεπτεμβρίου με τη βιβλιοπαρουσίαση του έργου του Σκαρλάτου Δ, του Βυζαντίου *Η Κωνσταντινούπολις: ή περιγραφή τοπογραφική, αρχαιολογική και ιστορική της περιωνύμου ταύτης μεγαλοπόλεως και των εκατέρωθεν του κόλπου και του Βοσπόρου προαστείων αυτής* με χρόνο έκδοσης 1851-1869.

Να σημειωθεί ότι το έργο του Σκαρλάτου είναι τρίτομο και διαρθρώνεται ως εξής (με την τότε γλώσσα):

Τόμος Α': Περιέχων την εντός και πέριξ τειχών Κωνσταντινούπολιν.

Τόμος Β': Περιέχων την επί του Κόλπου Περαιάν και τα εκατέρωθεν του Βοσπόρου.

Τόμος Γ': Περιέχων τα πάλοι και νυν ήθη και έθη των της Κωνσταντινουπόλεως κατοίκων.

4. Αντιπροσωπεία από το Πανεπιστήμιο Σαμπαντζί στο Αριστοτέλειο

Την Αντιπρύτανη Ακαδημαϊκών και Φοιτητικών Θεμάτων του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, καθηγήτρια Αριάδνη Στογιαννίδου, επισκέφτηκε πρόσφατα τριμελής αντιπροσωπεία από το Πανεπιστήμιο Σαμπαντζί της Πόλης αποτελούμενη από τον Πρόεδρο, καθηγητή Γιουσούφ Λεμπλεμπιτζί, τον Αντιπρόεδρο, αρμόδιο για θέματα Διεθνών Σχέσεων, καθηγητή Τζεμ Γκιουνερί και την Αρζού Ντινιτς διευθύντρια του Γραφείου του Προέδρου.

Συζητήθηκαν οι προοπτικές υπογραφής ενός Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ των δύο Πανεπιστημίων, καθώς τα δύο Ιδρύματα έχουν ήδη άτυπη συνεργασία – το Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών και το Τμήμα Μαθηματικών του ΑΠΘ.

5. Τα μακροοικονομικά στοιχεία της Τουρκίας για το 2018

Με βάση τα στοιχεία που παρείχε το Κρατικό Στατιστικό Ινστιτούτο της Τουρκίας (Türkiye İstatistik Kurumu) και αφορούν στο 2018, το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) είναι 9.632\$ (στην Ελλάδα ήταν 18.613,42 \$ το 2017). Το ονομαστικό ΑΕΠ ανέρχεται στα 787 δις \$. Η μεταβολή του ΑΕΠ 2.6%. Η ανεργία κατά μέσο όρο ήταν στο 11%, ενώ ο πληθωρισμός στο πολύ υψηλό ποσοστό του 20.30%. Αρνητικό πρόσημο έχει το Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης με -2% επί του ΑΕΠ, ενώ το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης στο 28.8% του ΑΕΠ. Οι εξαγωγές υστερούν σε σχέση με τις εισαγωγές. Οι πρώτες είναι στα 167.93 δις \$ και οι δεύτερες στα 223.04 δις \$.

τα σωματεία μας

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: Αμφιτρίτης 28, Π. Φάληρο, Τηλ.: 2109820901, 2109832243, Fax: 2109813456, <http://www.estiakon.org>, e-mail: estiakon@otenet.gr,
Τηλ. Γηροκομείου: 2291037816, 2291037819, 2291040826 Fax: 2291037817. Τα Γραφεία λειτουργούν καθημερινά Δευτέρα-Πέμπτη 8:30-12:30 -14:30-16:30 & Παρασκευή 9:00-15:00.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Περιλαμβάνονται οι προσφορές και τα γεύματα που έγιναν από 16/6/2019 έως 15/7/2019

Προσέφεραν οι παρακάτω φιλογενείς κυρίες και κύριοι:
Νικόλαος Κιουρκτσόγλου στη μνήμη της συζύγου του αντί μνημοσύνου **250 €**

200 €

Όμιλος Εκπαιδευτικών στη μνήμη Ελισάβετ (Έλσας) Καρασάββα, οικογ. Βασιλείου Καρούσου στη μνήμη του αδελφού και θείου τους Κωνσταντίνου Καρούσου, θανόντος εν Καναδά.

Οικογ. Νικολάου Ηλάσκου στη μνήμη των γονέων του **100 €**
Φοίβος Κουβαράς στη μνήμη Ιωάννη Χατζηδημητριάδη **70 €**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗ: Αναστάσιος Μπαχάρης **30 €**, Ρεγγίνα Νικολαΐδου **50 €**, Χρυσάνθη Δροσιάδου **25 €**, Χριστίνα Παπαδοπούλου **20 €**, Έλλη Χαριτωνίδου-Κόβη **30 €**, Παντελής Ηλιάδης **10 €**, Μορφωτικός Σύλλογος Μακροχωρίου Κων/λεως **50 €**, Αλέξανδρος Αγραφιάδης **30 €**, Δόμνα Σκαρβέλη-Σειζάν **20 €**, Ευαγγελία Αβραμίδη **10 €**, Σωτήρης Σπαγής **50 €**, οικογ. Νικολάου Ηλάσκου **30 €**, οικογ. Αικατερίνης Λιλίου **50 €**, οικογ. Ευσταθίου Παπαδόπουλου **100 €**, Κωνσταντίνος Ασίκης **50 €**, κος και κα Γεωργίου Ασίκη **20 €**, Χρήστος και Χριστίνα Γουμβρή **20 €**, Στάθης Παπαδόπουλος **20 €**, Εμμανουήλ Δεμερτζής **20 €**, Μαρίκα Στυλιανίδου **50 €**, Νίκη Λιλίου **50 €**, Κώστας Καραβασίλης **20 €**, Μάρθα Μαργαρίτη **20 €**

Στη μνήμη ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ: Γεράσιμος Κουρουπάς **10 €**, Δημήτριος Μουσούρης **10 €**, Κυριάκος Διλκίογλου **50 €**, Δανιήλ Ιακωβίδης **50 €**, οικογ. Χρήστου Μηνάογλου **50 €**

Στη μνήμη ΕΛΕΝΗΣ ΤΣΟΜΠΑΝΟΓΛΟΥ: Ελένη Χολιάδου **50 €**, Ευστάθιος Τσομπάνογλου **50 €**, Ρενέ Ζέλιτς **50 €**

ΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ

Παρέθεσαν γεύματα με την προσφορά ποσών:

450 € Ρούλα Ωραιοπούλου υπέρ υγείας της, την Τρίτη, 18/6/2019

500 € Αλίκη Υ. Τοπρακτσίογλου, στη μνήμη του συζύγου της Υακίνθου Τοπρακτσίογλου, την Τετάρτη, 3/7/2019

Σύνολο Εσπράξεων: 2.865 €

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

Οικογένεια Θεολόγου, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ποσότητα φαρμάκων.

Ο κος Μιχάλης Τζανακόπουλος, ποσότητα από είδη υγιεινής.

Ο κος Δημήτριος Αράπογλου, OSCAR A.B.E.E., μεγάλη ποσότητα από ζάχαρη, ηλιέλαιο και καραμέλες.

Η εταιρεία ALIBERTI A.B.E.E., ποσότητα από πριζοδιακόπτες και εξαρτητήρες.

**Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά
Οι γέροντες ευγνωμονούν
Εκ του Γραφείου Διοίκησης**

ΔΩΡΕΑ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΗΧΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

Φίλος του Γηροκομείου μας και προσωπικός μου φίλος που θέλει να διατηρήσει την ανωνυμία του έκανε δωρεά στην «Εστία Κωνσταντινουπόλεως» δύο συσκευές βελτίωσης του ήχου BEHRINGER FBQ-1000 και MIX-800. Εκ μέρους του Δ.Σ. τον ευχαριστώ θερμά για αυτή του τη χειρονομία. **ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ**

ΧΟΡΗΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ ΣΤΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Οι διαστάσεις των μπάνιων του γηροκομείου είναι ιδιαιτέρως μικρές, ενώ γενικώς η αρχιτεκτονική αυτών, δεν επιτρέπει την κανονική χρήση των, ιδιαίτερα το ντους το οποίο ευρίσκεται εντός εσοχής, σε ανεπαρκείς διαστάσεις. Το γεγονός αυτό, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στο λούσιμο και την καθαριότητα των φιλοξενούμενων, απαιτεί κατά μεγάλο ποσοστό, να γίνεται αποκλειστικά από τρίτους (εθελοντές και εργαζόμενους) σε ακατάλληλες συνθήκες, δυσχεραίνοντας το επιδιωκόμενο επίπεδο υγιεινής. Η κατασκευή του κτηρίου του γηροκομείου ολοκληρώθηκε το 1986. Τα 33 χρόνια λειτουργίας, έχουν δημιουργήσει σημαντική γήρανση στα δίκτυα ύδρευσης, αποχέτευσης με συχνές διαρροές και υγρασίες στους τοίχους που περιβάλλουν τα μπάνια. Με σκοπό τη ριζική αντιμετώπιση των προαναφερομένων –μέσα στα πλαίσια της υφιστάμενης κατάστασης– έγιναν διάφορες προσπάθειες χορηγίας, όπου ο κ. Αθανάσιος Μαρτίνος, Πρόεδρος του Ιδρύματος ΑΙΓΕΑΣ, ΑΜΚΕ με επιστολή του στον κ. Ι. Κεσκίνογλου ανέλαβε την πλήρη χρηματοδότηση της ανακαίνισης των 11 μπάνιων του ισόγειου, ενώ μέσω της Γενικής Διεύθυνσης του ΑΙΓΕΑΣ, ανέθεσε την ευθύνη οργάνωσης, επιλογής υλικών, συνεργειών και ολοκλήρωσης του έργου στον πρόεδρο της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως. Το έργο έχει ξεκινήσει και προχωράει ολοταχώς...

ΝΕΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΚΑΛΥΨΩ» (19.6.2019)

Την Τετάρτη 19 Ιουνίου 2019 οι φιλοξενούμενοί μας επανέλαβαν την επίσκεψη στο ξενοδοχείο «Καλυψώ» της Αναβύσσου και απόλαυσαν εκ νέου τη φιλοξενία των κ.κ. Δημήτρη, Δημήτρη και Σωτήρη Τζώνη, ιδιοκτητών του ξενοδοχείου. Σημειωτέον ότι οι φιλοξενήσαντες επαναλαμβάνουν τακτικά την προσφορά τους προς τους θαμνώνες του Ιδρύματος μας. Τους προσέφεραν καφέ, αναψυκτικά, ενώ αργότερα ούζο με διάφορα μεζεδάκια. Το Δ.Σ. της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως ευχαριστεί θερμά την οικογένεια Τζώνη, για το συνεχές ενδιαφέρον της προς τους φιλοξενούμενούς μας και την έμπρακτη στήριξη προς το γηροκομείο μας.

ΣΤΗ ΒΕΡΑΝΤΑ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ (13.7.2019)

Οι φιλοξενούμενοί μας απολαμβάνουν τη βεράντα περιμένοντας το καφεδάκι τους το Σάββατο 13 Ιουλίου, όπως βλέπετε στη φωτογραφία.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ για ΔΩΡΕΕΣ: Alpha Bank IBAN: GR 5501401920192002002003370

Με την κατάθεση των δωρεών παρακαλούνται οι δωρητές να δηλώνουν στην τράπεζα τα ακριβή στοιχεία τους και παράλληλα να ενημερώνουν τα γραφεία μας στο 210 9820901.

τα σωματεία μας

ΓΕΥΜΑ ΣΕ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ (26.6.2019)

Την Τετάρτη 26 Ιουνίου με πρωτοβουλία του Γ.Γ. κ. Γιάννη Καραγιαννόπουλου, στη μνήμη της αγαπημένης του μητέρας Αικατερίνης, οργανώθηκε εκδρομή των γηροκομωμένων σε παραλιακό εστιατόριο της περιοχής. Οι φιλοξενούμενοί μας απόλαυσαν περίπατο, εκλεκτό γεύμα και χορό σε μια ευχάριστη καλοκαιρινή ατμόσφαιρα. Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά τον κ. Καραγιαννόπουλο για την ευγενική προσφορά του.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΠΠΙΔΩΝ
Ε.Ι. 1937
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ζαππίδων πληροφορήθηκε με μεγάλη θλίψη την αποδημία της

Αρίστης Γαλανού

Η εκλιπούσα διετέλεσε επί σειρά ετών μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας με πολυσχιδή δράση και προσφορά. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ζαππίδων απεφάσισε όπως:

1. Να εκφράσει τα θερμά του συλλυπητήρια του προς τους οικείους της.
2. Να γίνει κατάθεση στεφάνου.
3. Να παραστεί στην εξόδιο ακολουθία.
4. Να δημοσιεύσει το παρόν διά του τύπου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ζαππίδων

ΔΩΡΕΕΣ

Εις μνήμην Ιφιγένειας Παπαβασιλείου ο σύζυγος της, Χρήστος Παπαβασιλείου προσέφερε **500 €**.

Εις μνήμην Αρίστης Γαλανού η Αικατερίνη Πολυγενίδου προσέφερε **100 €**.

Το Διοικητικό Συμβούλιο σας ευχαριστεί θερμά

Σύνδεσμος Κεντρικιάδων

Αγαπητά μας Μέλη, Φίλες και Φίλοι,
Σας ενημερώνουμε για τις προσεχείς εκδηλώσεις μας **16-19 Σεπτεμβρίου 2019**: Εκδρομή στη Σύρο.

Για τον σωστό προγραμματισμό των εκδηλώσεών μας, παρακαλούμε να επικοινωνείτε πολύ έγκαιρα μαζί μας στα τηλέφωνα: 210 8650109, 210 2512563, 6932652458.

Με πολλές καλές ευχές και θερμούς χαιρετισμούς,

Για το Δ.Σ.

Η Πρόεδρος
Όλγα Χάρτμαν

Η Γεν. Γραμματέας
Μαρία Περιορμένηζου

• ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ •

ΝΟΣΗΛΕΥΤΗΣ και ΝΟΣΗΛΕΥΤΡΙΑ με εμπειρία αναλαμβάνουν κάθε είδους νοσηλευτική πράξη (κατακεκλιμένους αρρώστους, κατάκλιση, καθετηριασμούς, ενέσεις). Τηλ.: 210 9841521, 6974 162678.

> Συνέχεια από τη σελίδα 20

Από αυτήν την άποψη είμαστε πολύ τυχεροί. Υπάρχουν άτομα από μία μόνο οικογένεια που εργάστηκαν όλα εδώ, απέδωσαν, έμαθαν τη δουλειά, έγιναν κομμάτι της κουλτούρας της πατρίδας μας όταν βρέθηκαν εκτός χώρας ή επέστρεψαν πάλι εδώ. Αυτοί και σε εμάς κάτι έμαθαν και πρόσφεραν στην εταιρία».

«Ξεκινήσαμε να παράγουμε ζαχαρώδη λουκούμια χωρίς γλυκαντική ουσία»

Η Celalyan λέει ότι οι πελάτες τους είναι κομμάτι της οικογένειας. Οι πελάτες που έρχονταν να ψωνίσουν, έφερναν τα παιδιά και τα εγγόνια τους. Αυτοί που έρχονταν παλαιότερα με τους παππούδες τους, σήμερα έρχονται με τα εγγόνια τους. Με αυτόν τον τρόπο οι πελάτες συνεχίζουν από γενιά σε γενιά. Δεν έχουν εκπλαγεί από την παράδοση, που προσαρμόζεται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες:

«Σήμερα οι μηχανές κατασκευάζουν τα προϊόντα που παράγονται στην εταιρία μας. Όμως δεν βασιζόμαστε σε αυτές, αντίθετα το προϊόν που θα βράσει αυτόματα σε 20 λεπτά, το ελέγχουμε με τους τεχνίτες μας, για να είμαστε βέβαιοι. Η πρώτη ύλη συνέχεια αλλάζει, οι θερμοκρασίες αλλάζουν, οι μηχανές δεν φτάνουν ποτέ σε πλήρη ρύθμιση. Για αυτό πάντα επεμβαίνουμε, ελέγχοντας τη συνταγή μας.

Όταν τελειώνει κάποιο προϊόν δεν το αντικαθιστούμε άμεσα με νέο από τα ταψιά που υπάρχουν, χωρίς να είναι ακόμα έτοιμο. Προστατεύουμε το προϊόν, ώστε να έχει την ίδια γεύση όπως την πρώτη ημέρα. Προσθέτουμε νέες γεύσεις. Π.χ. ένα από τα σημερινά σημαντικά θέματα είναι η ζάχαρη. Οι άνθρωποι μπορεί να αλλάζουν τρόπο ζωής στο φαγητό».

τό, αλλά μεταξύ τους υπάρχουν άτομα με διαβήτη. Για αυτούς αρχίσαμε να παράγουμε προϊόντα χωρίς ζάχαρη».

«Πάντα η γιορτινή περίοδος ξεκινά από εμάς νωρίτερα»

Εξήγησε για την παραγωγή νέων, διαφορετικών γεύσεων που απευθύνονται στους νέους. «Προωθούμε "προϊόντα με δύο γεύσεις", όπως μέντα και λεμόνι. Χρησιμοποιούμε αγνά υλικά, που δεν θα δημιουργήσουν πρόβλημα στους πελάτες. Προμηθευόμαστε το 99% των υλικών από την Τουρκία». Υπογράμμισε ότι η επιχείρηση το τελευταίο διάστημα βιώνει σημαντική αύξηση πωλήσεων μέσω διαδικτύου, υπάρχει αυξανόμενη ζήτηση από τους νέους.

Διευκρίνισε ότι τις εορτάσιμες ημέρες παρατηρείται μεγάλη αύξηση στην κίνηση των προϊόντων. «Είμαστε ευχαριστημένοι που κάθε γιορτινή περίοδος ξεκινά από εμάς έναν μήνα πρωτότερα. Την Πρωτοχρονιά πάντα αυ-

ξάνονται οι απαιτήσεις των πελατών μας. Τις εορτάσιμες ημέρες προσφέρουμε ειδικά προϊόντα, κάνοντας διαφημιστικές καμπάνιες».

«Οι τουρίστες από τη Μέση Ανατολή προτιμούν λουκούμια με καρύδι, ρόδι, φιστίκι, φουντούκια»

Ο κ. Mehmet, εργαζόμενος στον Haci Bekir, λέει: «Από το 2002 και μετά, μεγάλο ενδιαφέρον δείχνουν οι τουρίστες στα προϊόντα μας. Οι τουρίστες οπωσδήποτε θα επισκεφθούν το μαγαζί μας στο Eminönü. Οι προτιμήσεις τους αλλάζουν ανάλογα με την εθνικότητα. Τουρίστες από τη Μέση Ανατολή προτιμούν λουκούμια με καρύδι, ρόδι, φιστίκι, φουντούκια. Οι Γάλλοι και οι Άγγλοι αγοράζουν λουκούμια, που περιέχουν φρούτα. Οι ντόπιοι όλες τις γεύσεις. Το παλιότερο προϊόν μας, οι ακιντέδες, αυτήν τη στιγμή προσφέρεται σε 16-17 γεύσεις. Ο τουρκικός λαός είναι συνδεδεμένος με τις παραδόσεις του».

Δικηγόρος

OSMAN KURAY

γιος του αποθανόντος δικηγόρου

Ahmet Tefvik Kuray

Αναλαμβάνει υποθέσεις ακίνητης περιουσίας, κληρονομιάς Ρωμιών καταπατημένες ή μη.

Τηλ.: (0090) 212 223 99 06, κιν.: (0090) 532 264 22 81

İnönü Cad No 24/3 Gümüssuyu Taksim 34437

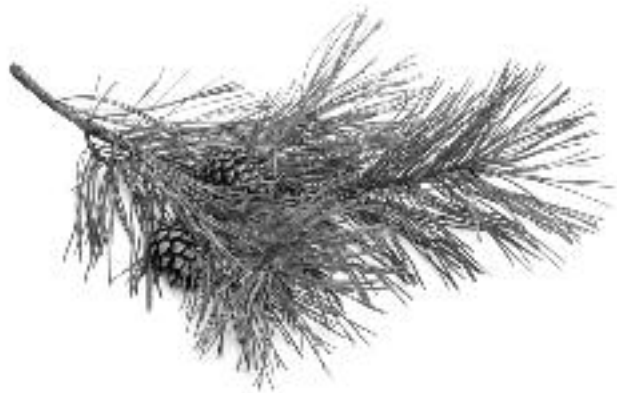
e-mail: osmankuray@gmail.com

web: www.kuray.av.tr

ΑΓΟΡΑΖΩ ΑΚΙΝΗΤΕΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
Καμπούρης Χρήστος
Τηλ. 6983510450

άποψη

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΥΡΑΡΑΚΗ

«Τα *πεύκα* φταίνει για όλα»

Οι Έλληνες έχουν μια ανεξήγητη λατρεία με τα πεύκα. Όταν μιλούν για δάσος εννοούν πεύκα και έλατα. Για τα άλλα δένδρα αδιαφορούν, οι περισσότεροι δεν ξέρουν ούτε πως τα λένε! Και ενώ ανεξέλεγκτα, ατιμώρητα κατακρεουργούν οτιδήποτε βρεθεί μπροστά τους για καυσόξυλα, τα πεύκα τα σέβονται.

Για να απαλλαγείς από ένα ενοχλητικό κλωνάρι πεύκου στη βεράντα σου, πρέπει να πάρεις άδεια. Όταν μπεις όμως στο γειτονικό δάσος με το αγροτικό και το φορτώσεις κουμαριές, δεν χρειάζεται να ρωτήσεις! Επιλεκτικά σου λέει, ότι αραίωσε το δάσος από τις ενοχλητικές κουμαριές... Αυτό δεν το εικάζω, το βλέπω κάθε χειμώνα στην επαρχιακή περιοχή που ζούμε.

Αλλά ας μιλήσουμε λίγο για τα πεύκα. Τα έχουμε ανάγκη γιατί παράγουν οξυγόνο ισχυρίζονται πολλοί και είναι όμορφα, θα πουν οι περισσότεροι. Όμως όλα τα δένδρα παράγουν οξυγόνο, περισσότερο τα πλατύφυλλα και τα φυλλοβόλα. Η εξ αποστάσεως ομορφιά του πεύκου είναι ολωσδιόλου απατηλή, όταν το κοιτάξεις από κάτω προς τα πάνω. Είναι δένδρο μονότονο, απελπιστικά ρυπογόνο, άκρως επικίνδυνο, δεν παράγει αξιοπρόσεκτα άνθη, δεν παράγει καρπό, εκτός από τα κουκουνάρια, που δεν μοιάζουν μόνο με χειροβομβίδες, αλλά κατά κάποιον τρόπο, είναι! Είναι απωθητικό, αφιλόξενο προς το άμεσο περιβάλλον του. Ακόμη και τα πουλιά το αποφεύγουν, φοβούμενα μην κολήσουν στο ρετσίνι, που εν αφθονία παράγει.

Κάτω από το πεύκο, είτε στην αυλή είτε στο δάσος, δεν αναπτύσσεται τίποτα, από τις βελόνες που πολλές φορές ξεπερνούν το πάχος πέντε εκατοστών. Εκτός από την ακραία επικινδυνότητα, είναι τόσο ρυπογόνο, που τίποτα δεν μπορεί να κρατηθεί καθαρό στην αυλή ή στο πάρκο από τις βελόνες και τα κουκουνάρια, που πέφτουν ολόκληρο τον χρόνο! Αρχίζοντας από τον Μάρτιο, που γεμίζουν οι δρόμοι και τα πεζοδρόμια με «αμαξοστοιχίες» από κάμπιες και κίτρινη σκόνη, συνεχίζει Απρίλιο-Μάιο με καφετί ξεραμένα ανθάρια που γεμίζουν οι βεράντες, άσπρη χολέρα που πολλές φορές βλέπουμε στους κορμούς, ενοχλητικό ρετσίνι στα τζάμια των αυτοκινήτων, συμπληρώνοντας το παζλ από το επιεικώς ανυπόφορο δένδρο, που η χώρα μας είναι κατάφυτη.

Ας μιλήσουμε για την επικινδυνότητά του: Δεν υπάρχει δένδρο πιο επικίνδυνο, ιδιαίτερα του ελληνικού χώρου. Δεν υπάρχει τίποτα που να μεταδίδει τη φωτιά με την ταχύτητα και τη βία που τη μεταδίδει το πεύκο, ιδιαίτερα με δυνατό άνεμο, που η χώρα μας – τους καλοκαιρινούς μήνες – συνταράσσεται. Οι εφιαλτικές φλόγες του πεύκου μοιάζουν με χολιγουντιανά special effects, ξεπερνούν

ακόμη και τις φλόγες του πετρελαίου, που έχω ζήσει από κοντά.

Δεν υπονωώ ότι οι πευκόφυτες περιοχές του ελλαδικού χώρου πρέπει να αποψιλωθούν, προτείνω όμως στις περιοχές που κηρύσσονται αναδασωτέες να μην ξαναφυτεύουν πεύκα. Να αντικατασταθούν από δένδρα που ενδείκνυνται για τη χώρα μας, όπως οι βελανιδιές της Τζια που επιβιώνουν από την αρχαιότητα κάτω από δυνατούς ανέμους και ξηρασία, η αγριοχαρουπιά που συναντούμε στην κατάξερη ανατολική πλευρά της Πελοποννήσου, η κουμαριά και τα σχίνα, που συναντούμε σχεδόν παντού.

Θα πρότεινα οι κατοικημένες περιοχές και τα πέριξ να αποψιλωθούν από πεύκα, να αντικατασταθούν από δένδρα που προανέφερα και άλλα που δεν είναι ευάλωτα από τη φωτιά. Απ' ό,τι η πείρα μας έχει διδάξει η αναδάσωση με πεύκα έναν μόνο σκοπό εξυτηρεί, να μεγαλώσουν για να ξανακαούν σε ανύποπτο χρόνο. Και ξανά αναδάσωση. Τα δένδρα που προτείνω ακόμη και αν καούν, ξαναζωντανεύουν με τα πρωτοβρόχια χωρίς να χρειαστεί αναδάσωση και αντιπλημμυρικά έργα. Πιο απλά οι αναδασώσεις των καμένων περιοχών με πεύκα είναι μάταιες, δαπανηρές, άσκοπες, ιστορικά καταδικασμένες.

Παράδειγμα πρώτο: Τον Αύγουστο του 1993 κάτω από μια λαμπερή πανσέληνο και έναν εφιαλτικό άνεμο κάηκε ο πανέμορφος νοτιοανατολικός λόφος της Σαρωνίδας από φωτιά που ξεκίνησε από κουζίνα στο γειτονικό Μαύρο Λιθάρι. Ξεκίνησε από κατοικημένη περιοχή με δρόμους, εύκολη πρόσβαση της πυροσβεστικής και πλήθος εθελοντών που έσπευσαν να βοηθήσουν. Παρόλο που ο άνεμος, 10 και πλέον μποφόρ, ήταν κάθετα αντίθετος με τη φωτιά τίποτα δεν τη σταμάτησε μέχρι να καεί ο λόφος. Το αναφέρω, επειδή πολλά έχουν ακουστεί ότι οι φωτιές δεν μπορούν να καταπολεμηθούν όπου δεν υπάρχουν διάδρομοι.

Παράδειγμα δεύτερο: Θα αναφερθώ στην από 10ετή και πλέον μεγάλη φωτιά στο νοτιοανατολικό Πήλιο, στη διασταύ-

ρωση Βόλου-Τσαγκαράδας και Νεοχωρίου. Η φωτιά ξεκίνησε από πευκόφυτη περιοχή του Νεοχωρίου και κατέκαψε τα πάντα. Όταν πέρασε στην περιοχή του Πηλίου που είναι απαλλαγμένη από πεύκα, έσβησε σχεδόν μόνη μέσα στις κουμαριές και τα πλατάνια. Το κομμάτι του Πηλίου που κάηκε, τον επόμενο χειμώνα ήταν καταπράσινο και δυο χρόνια αργότερα ήταν όπως και προγενέστερα της φωτιάς, χωρίς αναδάσωση!

Παράδειγμα τρίτο: Έχουμε δει γιγαντιαίες φωτιές στην Καλιφόρνια που, ενώ ξεκίνησαν από περιοχές με κωνοφόρα χωρίς να μπορούν να καταπολεμηθούν, όταν συνάντησαν περιοχές με βελανιδιές, άλλα αειθαλή και φυλλοβόλα, κατεστάλησαν μόνες ή με ελάχιστες προσπάθειες των μέσων πυρόσβεσης.

Τώρα που έχουν καταλαγιάσει όλα, οι φωτιές, οι απειλές, τα αναρίθμητα τηλεσόου, το ποιος φταίει και γιατί, τι κάνουμε; Θα περιμένουμε την επόμενη φωτιά για να ξανακούσουμε τις ίδιες στριγκλιές, να ξαναδούμε τις ίδιες μορφονιές με τα μικρόφωνα να περιγράφουν το μέγεθος της καταστροφής, αγωνιζόμενες ποια θα πει πρώτη τον μεγαλύτερο αριθμό νεκρών;

Ακούσαμε, διαβάσαμε σχόλια, προτάσεις, γνώμες, εισηγήσεις, ειδικών και μη, για το τι πήγε στραβά, τι δεν έγινε σωστά, τι πρέπει να γίνει την επόμενη φορά.

Δεν ακούσαμε όμως το παραμικρό, καμιά συνταγή, κανέναν τρόπο ή συμβουλή για το τι πρέπει να γίνει για να σταματήσουν ή να μειωθούν οι φωτιές που κατακαίουν τη χώρα. Ακούσαμε δειλά-δειλά τις πρώτες ώρες της συμφοράς, ότι υπάρχουν σοβαρές αποδείξεις, ότι κάποιος έβαλε φωτιά στην Πεντέλη για να κάψει ξερόκλαδα, ξέφυγε από τον έλεγχό του και σε λιγότερο από δύο ώρες, λόγω των καιρικών συνθηκών, προξένησε την καταστροφή στο Μάτι. Μια εκδοχή που όχι μόνο πιθανή ηχεί, αλλά το βλέπουμε κάθε μέρα ιδιαίτερα εμείς που ζούμε περισσότερο στην επαρχία. Και αναρωτιέμαι το σενάριο αυτό, γιατί αποσιωπήθηκε, γιατί δεν ερευνήθηκε;

Από τις συμπεριφορές ολόκληρου του πολιτικού συστήματος, αυτό που αβίαστα εξάγεται είναι ότι η εκάστοτε αντιπολίτευση περιμένει σαν ρόδο στο μαντήλι μια εθνική συμφορά για να την εκμεταλλευθεί ψηφοθηρικά. Για την ίδια τη συμφορά άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε, θα επουλωθεί από την εκάστοτε κυβέρνηση με αποζημιώσεις, παροχές, διορισμούς, επίσης για ψηφοθηρικούς λόγους. Οι δε πολίτες από τώρα προετοιμάζουν τις αιτήσεις για τις αποζημιώσεις από την επόμενη συμφορά...

Οι κλιματικές αλλαγές μας φταίνει! Για τις χιλιάδες φωτιές που ανάβουν για να κάψουν τα κλαδέματα, αλλά και για άλλους ανόητους λόγους δεν τολμά να μιλήσει κανείς, ενώ θα έπρεπε να αποτελεί ποινικό αδίκημα. Σε ποιο μέρος του κόσμου έχετε δει το μέγεθος της αυθαιρεσίας, της ασυδοσίας, της ατιμωρησίας που συναντούμε στην Ελλάδα; Είναι ή δεν είναι γεγονός ότι ο καθένας μπορεί αυθαίρετα να κατασκηνώνει, να κολυμπά, να ανάβει φωτιές όπου θέλει, όποτε θέλει;

Όλοι ξέρουμε πολύ καλά, πώς και από πού πηγάζουν οι φωτιές, αλλά κανένας δεν θέλει να το δει, κανένας δεν θέλει να το ξέρει. Είναι ο κυρίαρχος λαός, είναι τα μπάνια του λαού, οι παραλίες ανήκουν στον λαό και όλα μαζί, με τη μοναδική παγκοσμίως πρωτιά του παράνομου καπνίσματος, τα ονομάζουμε κλημένα του κυρίαρχου λαού!

Είναι απορίας άξιο ότι κανείς ποτέ δεν μίλησε ούτε ενδιαφέρθηκε σοβαρά για την πρόληψη των πυρκαγιών, που εκεί έπρεπε να εστιάζονται οι προσπάθειες. Είναι ηλίου φαεινότερο ότι αυτό είναι ακόμη μία από τις παθογένειές μας, τις οποίες κανείς από τους πολιτικούς αλλά και τους πολίτες δεν επιθυμεί να αγγίξει ούτε να αλλάξει!

Η εφιαλτική καταιγίδα που έπληξε το Μάτι Αττικής, που έσπειρε τον όλεθρο σε λιγότερο από δυο ώρες, δεν θα μπορούσε να καταπολεμηθεί από καμιά κυβέρνηση και κανένα μέσο πυρόσβεσης από αυτά που διαθέτουμε. Εάν υπήρχαν τρόποι, οδοί, περιθώρια για να σωθούν οι δυστυχείς κάτοικοι της περιοχής δεν θα το σχολιάσω, δεν είναι της ειδικότητάς μου. Ακράδαντα όμως πιστεύω ότι εάν στην πληγείσα περιοχή δεν υπήρχαν πεύκα, αλλά διαφορετικά δένδρα, όχι μόνο θύματα δεν θα είχαμε, αλλά ούτε η εκκένωση της περιοχής θα ήταν απαραίτητη. Η φωτιά ποτέ δεν θα έφθανε μέχρι τη θάλασσα!

α-Πολίτης

ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΤΑΞΙΔΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΣΤΑ ΠΑΤΡΙΑ...

«Ευτύχημα θα μπορούσε να θεωρηθεί η διάσωση του Κώδικα του Ζωγραφείου Γυμνασίου που φυλάσσεται στην Βιβλιοθήκη του Συνδέσμου Ζωγραφειωτών στην Αθήνα και του οποίου το περιεχόμενο συνεπικουρεί σημαντικά στην μελέτη αυτή...»¹

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Ο Ιστορικός Κώδικας του Ζωγραφείου (ΙΚΖ) που ταξίδεψε από την Πόλη στην Αθήνα το 1989 και παραδόθηκε στον Σύνδεσμο των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών (ΣΕΖ) επί προεδρίας Κωνσταντίνου Χασαπίδη, μετά από τριάντα χρόνια επέστρεψε στη γενέτειρά του και βρίσκεται στο Πατριαρχείο. Οι Ζωγραφειώτες αισθάνονται δικαίωση για τη θετική έκβαση του αιτήματος «ο ΙΚΖ ανήκει στο Ζωγράφειο και πρέπει να επιστραφεί», που διατύπωσαν απο το 2010 με αλληπάλληλες επιστολές τα ΔΣ του ΣΕΖ της περιόδου 2009-2019. Αισθάνονται μάλιστα διπλή δικαίωση γιατί αφενός υποχώρησαν οι απόψεις εκείνων που ήθελαν ο ΙΚΖ να παραμείνει στην Ελλάδα, αφετέρου το αίτημα της επιστροφής υποστήριξε και ευλόγησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος.

Ο ΙΚΖ γεννήθηκε σχεδόν ταυτόχρονα με την ίδρυση του Ζωγραφείου το 1893 στην Κωνσταντινούπολη. Ο ΙΚΖ αποτελείται από 612 χειρόγραφες σελίδες και ξεκινά με τη μετάφραση του αυτοκρατορικού φερμανίου «της εκ των βάθρων ανοικοδομήσεως της εν τω Πέραν Σχολής των αρρένων της Ελληνικής ορθοδόξου Κοινότητος».² Στις σελίδες του καταχωρούνται πατριαρχικό σιγίλιο,³ προσφωνήσεις, λόγοι, εκθέσεις, υπομνήματα, λογοδοσίες, πραγματείες και ονόματα διδασκόντων, εφόρων... μέχρι το 1911. Ο ΙΚΖ αποτελεί βασικό υλικό⁴ για τη μοναδική εργασία του Πολυβίου Στράντζαλη (Π.Σ.) «Η σχολή της Παναγίας και το Ζωγράφειο Γυμνάσιο Κωνσταντινουπόλεως» που εκδόθηκε το 2003. Στις 357 σελίδες του χωρίς να υπολογιστούν τα ονόματα διδασκάλων, αποφοίτων και φωτογραφιών που καλύπτουν τις υπόλοιπες 358-608 σελίδες εμπεριέχονται αυτούσια κείμενα απο τον ΙΚΖ στις σελίδες 329-357 και πολλές σελίδες διαφόρων παρapoμπών. Στον ΙΚΖ έχουν καταχωρηθεί προσφωνήσεις Πατριαρχών στις τελετές απονομής απολυτηρίων στους μαθητές.⁵ Το έργο του Π.Σ. εκδόθηκε απο την ΕΤΜΕΛΑΝ με χορηγία του Παντελή Βίγγα και αφιερώθηκε «στον οραματιστή μεγάλο δάσκαλο Δημήτριο Φραγκόπουλο».

Ο ΙΚΖ έχει συμπεριληφθεί επίσης στο Ανθέμιο (anthemion.phs.uoa.gr), που αποτελεί εργασία των Κ. Γαθρόγλου, Α. Βρυχέα, Α. Σπανάκη, Ε. Κάννερ, Μ. Πατινιώτη, που ξεκίνησε το 1995 με σκοπό την καταγραφή των ενοριακών αρχείων της Πόλης προσφέροντας ένα σημαντικό ηλεκτρονικό κειμήλιο ενός εκατομμυρίου σελίδων. Στην εργασία συνέβαλαν επίσης οι Δ. Φραγκόπουλος, Σ.Τσιλένης, Δ. Ανεστίδης, Γ. Σκαρλάτος.

Ο ΙΚΖ «απεστάλη απο τον κ.Φραγκόπουλο μέσω του κ.Ροϊδη στον Σύνδεσμο των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών(ΣΕΖ)»⁶. Ο ΣΕΖ την περίοδο προεδρίας του καθηγητή Κοσμά Κοτζαμάνογλου, 1989-1994, κατά την οποία έλαβε χώρα και ο εορτασμός των 100 ετών του Ζωγραφείου είχε την έδρα του στην Καλλιθέα επί της Δημοσθένους 117, φιλοξενούμενος στον Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών. Το ΔΣ του ΣΕΖ προβληματίστηκε για το πώς θα εξασφαλίσει αφενός τη φύλαξη του ΙΚΖ, αφετέρου πως θα μελετηθεί χωρίς

να υποστεί ζημιές. Ανατέθηκε με απόφαση του ΔΣ του ΣΕΖ στον Γ.Γ. Θεόφιλο Λυγκούρη να «φωτοτυπίσει» τον ΙΚΖ (απόφαση ΔΣ 18/5/1990). Από τα επτά αντίγραφα του ΙΚΖ βρέθηκε μόνο του Σ. Ροϊδη. Ο ΙΚΖ δόθηκε για μελέτη στον Σ. Ροϊδη στη συνεδρίαση του ΔΣ του ΣΕΖ 22/9/1992. Ο ΙΚΖ μελετήθηκε επίσης απο τον ιατρό-ιστορικό Ακύλα Μήλα και τον Πολύβιο Στράντζαλη. Ο Μίλτος Βίγκας υπεύθυνος του Δελτίου του ΣΕΖ ανέλαβε να δημοσιεύσει αποσπάσματα του ΙΚΖ στον Ζωγραφειώτη. Έγιναν συζητήσεις σχετικά με τη φύλαξη του ΙΚΖ «μετά τον αποκλεισμό προτάσεων-λύσεων (τραπεζική θυρίδα κ.λπ.) καταλήξαμε ως ΔΣ στην απόφαση να τοποθετηθεί στη βιβλιοθήκη του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών (ΣΚ) για προστασία-φύλαξη... Ο κώδικας απεστάλη συγκεκριμένα και σασφέστα στον Σύλλογο των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών και μάλιστα εν όψη και των εορταστικών εκδηλώσεων για την εκατονταετηρίδα του Ζωγραφείου».⁷ Επί προεδρίας Ιωάννη Παπαδιαμάντη 1994-2000 αποφασίστηκε η μετακόμιση της έδρας του ΣΕΖ στους Αμπελόκηπους, οδός Δ. Σούτσου 46 συστεγαζόμενος με την Ένωση Κωνσταντινουπολιτών (ΕΚ). Μέχρι την τακτοποίηση του ΣΕΖ στη νέα του έδρα αποφασίστηκε να παραμείνει για φύλαξη στον ΣΚ.

Ο ΙΚΖ συντηρήθηκε και συνεχίστηκε η φύλαξη του από τον ΣΚ. Πρέπει να σημειωθεί ότι υπήρξε διαταγμός και απροθυμία να επιστραφεί στον ΣΕΖ, παρά τα σχετικά γραπτά αιτήματα. Αποτελεί ιστορική στιγμή η επίσκεψη μελών του ΔΣ του ΣΕΖ στις 23/3/2016 μετά από σχετικό αίτημα στο ΣΚ έστω να δουν τον ΙΚΖ μια και ενώ παραδόθηκε στον ΣΕΖ δεν τον συνάντησαν ποτέ!

Από την πρώτη στιγμή που διαπιστώθηκε η οικειοποίηση του ΙΚΖ από τον ΣΚ ο Διευθυντής του Ζωγραφείου Γιάννης Δεμιρτζόγλου (Γ.Δ.) ανέλαβε στις πλάτες του σε συνεργασία με το ΔΣ του ΣΕΖ την προσπάθεια να επιστραφεί ο ΙΚΖ στο Ζωγράφειο. Ταυτόχρονα ο ΣΕΖ με συνεχείς υπομνήσεις του Προέδρου του, που αγνοήθηκαν συστηματικά, ζητούσε, όπως επέβαλε η δεοντολογία, να ενημερώνεται για τα τεκταινόμενα σχετικά με τον ΙΚΖ.

Στις 14 Μαρτίου 2017 κατά τη διάρκεια της απολογιστικής-εκλογικής ΓΣ τιμήθηκε ο Διευθυντής του Ζωγραφείου Γιάννης Δεμιρτζόγλου από τον πρόεδρο (υποφαινόμενο) του ΣΕΖ. Ο Διευθυντής ζήτησε με δημόσια έκκληση την επιστροφή του ΙΚΖ στο Ζωγράφειο. Είπε ότι αποτελεί μια τεράστια προβολή της ιστορίας του Σχολείου να συναντούν οι χιλιάδες επισκέπτες του στα Μαθητικά Συνέδρια, Εκδηλώσεις, Ομιλίες το κειμήλιο του ΙΚΖ. Ο πρόεδρος του ΣΚ Νικόλαος Βασιγιώργης πήρε τον λόγο και είπε ότι «αν ζητηθεί με επιστολή η επιστροφή του τότε θα επιστραφεί». Αυτή η άποψη επιβεβαιώθηκε και στον ιδρυτή του Ζωγραφείου Λάκη Βίγγα που επισκέφτηκε τον ΣΚ για να δει τον ΙΚΖ την επομένη της ΓΣ του ΣΕΖ.

Στις 19 Απριλίου 2017 η Μεγαλάνυμος Κοινότης Σταυροδρομίου και το Ζωγράφειο Λύκειο

έστειλε επιστολή προς τον ΣΚ κοινοποιημένη στον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο. Την επιστολή υπογράφουν οι Γ. Παπαλιάρης, Ι. Δεμιρτζόγλου και Π.-Α. Βίγκας και μεταξύ άλλων αναφέρουν: «Ως εκφραστές λοιπόν της ζωγραφειώτικης οικογένειας αλλά και της Μ.Κ. Σταυροδρομίου θα επιθυμούσαμε την επιστροφή του κώδικα στον τόπο όπου ανήκει, πιστεύοντας ότι υπάρχουν πλέον όλες οι απαραίτητες συνθήκες προστασίας, αξιοποίησης και ανάδειξής του». Προτείνουν μάλιστα ως ημέρα παράδοσης την Τρίτη 21/11/2017. Αξίζει για την ιστορία να επισημανθεί η απάντηση του ΣΚ στις 12/10/2017 στον ΣΕΖ στην οποία αναφέρεται ότι «το εν λόγω ζήτημα θα λυθεί κατόπιν ωρίμων αποφάσεων μεταξύ των άμεσα ενδιαφερομένων μερών με τα οποία υφίσταται σχετική αλληλογραφία σε εξέλιξη, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις δεοντολογικές παραμέτρους ...» ως απάντηση στην επιστολή 11/9/2017 του ΣΕΖ στην οποία επισημαίνονταν: «είμαστε απογοητευμένοι γιατί ως μέλη της ομογένειας δεν περιμέναμε τη συστηματική αγνόηση του ΣΕΖ», λαμβάνοντας υπόψη την αδικαιολόγητη καθυστέρηση απάντησης του ΣΚ στο αίτημα «επιστροφής του ΙΚΖ στο Ζωγράφειο» στους άμεσα ενδιαφερόμενους στο Ζωγράφειο, στην ΟΙΟΜΚΩ και στον ΣΕΖ. Ιδίαιτα μετά την υπογράμμιση από όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη για τον ρόλο του ΣΕΖ «με μέριμνα του αδελφού Συνδέσμου Ζωγραφειωτών».⁸ Αυτή την περίοδο πρόεδρος του ΣΚ έχει εκλεγεί ο Γιώργος Λεύκαρος, ταυτόχρονα ΓΓ του ΣΕΖ (2015-2019).

Στις 13 Δεκεμβρίου 2018 ο ΣΚ απέστειλε πρόσκληση στον Διευθυντή του Ζωγραφείου Γ.Δ. για να συμμετάσχει στις 27 Ιανουαρίου 2019 σε βράβεισή του (μαζί τους διευθυντές του Ζαπτείου και της Μεγάλης του Γένους Σχολής) αναγνωρίζοντας «το πολυσήμαντο και πολυσχιδές παιδευτικό έργο το οποίο επιτελείται επ' ωφελεία του Ελληνισμού της Κωνσταντινουπόλης...». Ο Διευθυντής Γ.Δ. επεσήμανε την αδικαιολόγητη εκκρεμότητα επιστροφής του ΙΚΖ στο Ζωγράφειο και ζήτησε έστω τη γραπτή επιβεβαίωση τήρησης της υπόσχεσης του ΣΚ της επιστροφής του ΙΚΖ στο Σχολείο. Δεν έλαβε ποτέ κάποια απάντηση. Αντιθέτως ο ΣΚ συμπεριφέρθηκε ως «ιδιοκτήτης» του ΙΚΖ αναγκάζοντας τον Γ.Δ. να αναθέσει στον μεγάλο δωρητή του Ζωγραφείου και επίτιμο μέλος του ΣΕΖ δικηγόρο κύριο Παπαϊωάννου να ενημερώσει τον πρόεδρο του ΣΚ για την υποχρέωση του ΣΚ να επιστρέψει τον ΙΚΖ γιατί διαφορετικά η στάση τους μπορεί να εκληφθεί ως υπεξαίρεση.

Η στάση του Διευθυντή του Ζωγραφείου να μην παραστεί στην τελετή ήταν η μόνη που του είχε απομείνει για να υποστηρίξει την τιμή του Ζωγραφείου απέναντι στην απαξιοτική συμπεριφορά ομογάλακτων που προσπάθονταν αντί να τιμήσουν να τον παγιδέψουν σε αλλότριες σκοπιμότητες.

Τέλος καλό όλα καλά, που λέει ο λαός μας. Επικράτησαν σώφρονες σκέψεις και έστω «διά της διπλωματικής οδού» ο ΙΚΖ επεστράφη στα

Πάτρια και ευρίσκεται στο Πατριαρχείο άρα ευρίσκεται διαθέσιμο να το θαυμάσει, μελετήσει, παρουσιάσει ο κάθε ενδιαφερόμενος που το επιθυμεί. Βέβαια ανακύπτουν ορισμένα ερωτήματα όπως «γιατί ο ΙΚΖ κρατήθηκε τόσο διάστημα παρά το αίτημα επιστροφής του, γιατί δεν παραδόθηκε απευθείας στην Διεύθυνση της Σχολής, μπορούν οι εναπομείναντες ομογενείς να είναι θεματοφύλακες των κειμηλίων του Γένους μας;»⁹

Όπως γράφτηκε πριν πολλά χρόνια και έφτασε μέχρι σήμερα στα χέρια μας με τον ΙΚΖ «Η ελληνική Ορθόδοξη Κοινότης Σταυροδρομίου αναλαμβάνει την ρητήν υποχρέωσιν της διατηρήσεως εις το διηνεκές της επωνυμίας «ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ» και της εσαεί λειτουργίας της Σχολής...». Όπως έγγραφα το 2011 στην «Αντιφωνισή» μου στην έκδοση του ΣΕΖ «Ζωγράφειο Λύκειο-Απόφοιτοι» το Ζωγράφειο δεν αποτελεί μονάχα την υπερηφάνεια του παρελθόντος, αλλά κυρίως του μέλλοντος... Προάγγελος του ταξιδιού του ΙΚΖ η δημοσίευση δίπλα ακριβώς στην Αντιφωνήση της «Ωδής εις Χρηστάκην Ζωγράφων» από τον Τάπη σελ. 49 του ΙΚΖ...

Ας μου επιτραπεί μία σημαντική παραδοχή, το μέλλον της Ρωμιοσύνης στην Πόλη μας απαιτεί να υποστέλλουμε τους εγωισμούς, ατομικούς και συλλογικούς εστιάζοντας εκείνα που μας ενώνουν που είναι τα περισσότερα. Το Πατριαρχείο με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, η Παιδεία με τα Σχολεία μας και η Ελληνορθόδοξη κοινότητα με τους πολίτες όλους χωρίς αποκλεισμούς. Το ερώτημα είναι μπορούμε να συντονιστούμε με μοναδικό στόχο την παλιννόστηση που αναφέρει επιτακτικά ο Πρόεδρος της ΟΙΟΜΚΩ καθ. Νίκος Ουζούνογλου; Η μάλλον σωστότερα, θέλουμε να συντονιστούμε; Θα μας κρίνουν οι μελλούμενες γενιές για τις επιλογές μας...

ΥΓ: Το 2017 μας αποχαιρέτησαν ο Δημήτρης Φραγκόπουλος και ο Στελιος Ροϊδης. Μας άφησαν παρακαταθήκη το έργο τους, ενώ ταυτόχρονα έχουν βάλει την σφραγίδα τους στο μακρύ ταξίδι του ΙΚΖ. Ένα αντίγραφο του ιστορικού κειμήλιου του Ζωγραφείου δόθηκε συμβολικά στον Διευθυντή Γιάννη Δεμιρτζόγλου με αφορμή τη γιορτή του Σχολείου 21 Νοεμβρίου του 2017 από τον πρόεδρο του ΣΕΖ, ως προάγγελο της επιστροφής του γνήσιου ΙΚΖ... Η επιστροφή του στα Πάτρια μετά απο 30 χρόνια αποτελεί σασφέστα ιδιαίτερη χαρά για όσους πίστευαν ότι ανήκει στους Κωνσταντινουπολίτες της Πόλης!

ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

1. Η σχολή της Παναγίας και το Ζωγράφειο Γυμνάσιο (ΣΠΖΛ) Πολύβιου Στράντζαλη, 2003, σελ. 40.
2. ΙΚΖ, σελ. 3.
3. ΙΚΖ «το εν τη εκθέσει του Ι. Σταμέλου μνημονευόμενον πατριαρχικόν σιγίλιον», σελ. 57.
4. Στις 6 Πηγές του ΣΠΖΛ του Π. Στράντζαλη η Δ αναφέρεται στη «Βιβλιοθήκη του Συνδέσμου Ζωγραφειωτών», σελ. 18.
5. ΣΠΖΛ του Π. Στράντζαλη, σελ. 249.
- 6,7. Επιστολές των προέδρων του ΣΕΖ Κ. Κοτζαμάνογλου, Ι. Παπαδιαμάντη, Σ. Παντζόπουλου, 23/3/2016.
8. Επιστολή Μεγαλάνυμου Κοινότητος Σταυροδρομίου και Ζωγραφείου Λυκείου, Τετάρτη 19 Απριλίου 2017 Πέραν, υπογράφουν Πρόεδρος Κοινότητος, Διότης Ζωγραφείου Λυκείου και εκπρόσωπος του ιδρυτή.
9. Δημοσιευμένη άποψη του εκδότη της Ανατολής Γρηγόρη Κεϊσιόγλου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΑ

Την πολυαγαπημένη μας
**ΜΑΡΙΑ ΡΕΑ
(ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ)
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**
(Θεία Ρέα Νηπιαγωγός
Ζαππείου Νηπιαγωγείου)
θανούσα εν Αμερική στις
11/7/19, κηδεύσαμε από
τον Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου
της Bethes da Maryland
και ενταφιάσαμε στο Κοι-
μητήριο Gate of Heaven.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

Ο σύζυγος Βασίλειος Μενέλαος Ασημακόπουλος.

Τα παιδιά Μελίνα και Steve Cohen, Ελιάννα,

Γιώργος και Michele

Τα εγγόνια Christopher, Maria, Lia και William

ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυαγαπημένο μας
σύζυγο, πατέρα, παππού
και συγγενή
ΣΤΥΛΙΑΝΟ ΒΑΤΚΑ
κηδεύσαμε την Πέμπτη 9
Ιουλίου 2019 από τον Ιερό
Ναό του Κοιμητηρίου Παλ.
Φαλήρου.

Η σύζυγος Ελένη

Τα παιδιά Ιωάννης και

Αννα, Βιβή

Τα εγγόνια Στέλιος,

Έλενα, Όλγα

Οι λοιποί συγγενείς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Προς όλους τους συγγενείς και φίλους που παραβρέ-
θηκαν στη νεκρώσιμη ακολουθία και τον ενταφιασμό, διέ-
θεσαν διάφορα ποσά στην Κιβωτό του Κόσμου, κατέθε-
σαν άνθη, μας συλλυπήθηκαν με τηλεφωνήματα και
όλους όσους με οποιονδήποτε τρόπο συμμετείχαν στο
πένθος μας για τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας
συζύγου, πατέρα και παππού

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΒΑΤΚΑ

απευθύνουμε τις θερμότερες ευχαριστίες μας.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το **Γραφείο Τελετών Ποιμενίδη**
για την άψογη διεξαγωγή της νεκρώσιμης ακολουθίας
και του ενταφιασμού.

Η οικογένεια

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στις 8 Σεπτεμβρίου 2019 ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30
θα τελεστεί το ετήσιο αρχιερατικό μνημόσυνο του Πρω-
τοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου

ΔΟΣΙΘΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμός της Θεοτόκου Νέας Ερυ-
θραίας. Όσοι τον θυμούνται και τον αγάπησαν ας συναν-
τηθούν την ημέρα αυτή.

Η αδερφή του Πρεσβυτέρα

Ευφροσύνη Αναγνωστοπούλου Γεωργιάδου

ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυαγαπημένο μας
σύζυγο, πατέρα, παππού,
αδελφό και θείο

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΑΡΧΙΓΕΝΗ

Κηδεύσαμε στις 24 Μαΐου
2019 από τον Ιερό Ναό
Αναστάσεως του Κυρίου
Θεσσαλονίκης.

Η σύζυγος Κάτια

Τα τέκνα Κωνσταντίνος,

Αλίκη-Απόστολος

Τα εγγόνια Νικόλαος,

Κατερίνα

Τα αδέρφια

Πόλα και Αλίκη

Τα ανίψια

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Προς όλους όσους παραβρέ-
θηκαν και μας συμπαράστα-
θηκαν απευθύνουμε τις θερ-
μότερες ευχαριστίες μας.

Η οικογένεια

ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυαγαπημένο μας
σύζυγο, πατέρα, θείο, ανό-
δοχο και συγγενή

ΦΩΤΗ ΚΑΡΑΝΔΡΕΑ

κηδεύσαμε το Σάββατο 20
Ιουλίου 2019 από τον Ι.Ν.
Παμμεγίστων Ταξιαρχών
του Νεκροταφείου Νέας
Σμύρνης.

Η σύζυγος Μάρθα

Τα παιδιά

Νίκος και Ιωάννα,

Κατερίνα και Στάθης

Τα ανίψια

Ανδρέας και Σοφία,

Δέσποινα

Οι λοιποί συγγενείς

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΕΛΕΝΗΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΜΟΠΟΥΛΟΥ

Αποχαιρετούμεν σήμερα μίαν εκ των
τελευταίων αρχοντισσών της Πό-
λεως. Κύπτομεν ευλαβώς το γόνυ
προ μιας δυναμικής γυναίκας, η οποία προ-
σέφερε τα μάλα εις τον εναπομείναντα ελλη-
νισμόν της καθ' ημάς Ανατολής. Μετά δα-
κρύων ασπάζομεθα την πεφιλημένην χείρα,
η οποία υπό αντιξόους όλως συνθήκας συ-
νεκράτησεν, ό,τι ήτο δυνατόν να περισωθεί
από τον ελληνισμόν της Πόλης.

Η μνήμη ακροβατεί εις την χθες. Διέρχεται
τον συμβατικόν ανθρώπινον χρόνον και επα-
νέρχεται εις τας παλαιάς περιόδους της
ζωής μας. Δεν ημπορεί να λησμονήση η σκέ-
ψις και η ανάμνησις στιγμάς τας οποίας διήλ-
θαμεν από κοινού, τότε εν έτει 1981, όποτε
και εγνώρισα, έτι περαιτέρω, την ευγενή φύ-
σιν και την σπανίαν καλλιέργιαν πνεύματος
της αειμνήστου πλέον αδελφής μας. Κοινοί
αγώνες μας συνήνωσαν, εδημιούργησαν την
αναγκαιούσαν εκείνην κοινωνίαν, η οποία
επεβάλλετο υπό των περιστάσεων επί σκοπι-
την διατήρησιν και επιβίωσιν της Ρωμηοσύ-
νης εν τη γενέτειρα μας. Εν τω προμνημι-
νευθέντι έτει 1981 η αοίδιμος πλέον αδελφή,

εκλεγείσα εις την Ελληνορθόδοξον κοινό-
τητα Αγίας Παρασκευής Βουγιούκδερε (Βα-
θυρρύακος) ως το πρώτον γυναικείον μέλος
της Εφοροεπιτροπής της κοινότητος, όπως
και εν τη Πόλει. Παραμείνασα περί το τέταρ-
τον αιώνας εν τη θέσει ταύτη, επεδείξατο
απαράμιλλον σθένος και αγωνιστικόν πνεύμα
υπό πάντων αξιολόγητον, όπερ ήγαγεν εις
την παρά της Ιεράς Μητροπόλεως Δέρκων
απονομήν εις αυτήν εν έτει 2000 του Χρυσού
Σταυρού αυτής.

Ακόμη ενθυμούμαι το οργανωτικόν αυτής
πνεύμα και τας διοικητικές της ικανότητας,
αι οποίαι ευθυγραμμίσθησαν προς τον ιερόν
μας σκοπόν. Ουκ όλίγα επετύχαμεν από κοι-
νού, ουκ όλίγα κατορθώσαμεν αγωνιζόμενοι.
Ουκ όλίγα προσεπαθήσαμεν χάριτι Κυρίου
να προσφέρωμεν.

Η προσφορά της εκδημησάσης αρχόντισ-
σας ήδη ενεγράφη εν τη καρδιά πάντων
ημών.

Είθε όπως ο Κύριος ο Θεός αναπάυση αυ-
τήν εν σκηναίς δικαίων.

**Ο Γέρων Νικαίας υπέρτιμος και έξαρχος
πάσης Βιθυνίας, Κωνσταντίνος**

Η Ν. Σμύρνη στη Φλώριδα πριν δημιουργηθούν οι ΗΠΑ!

Έλληνες (από Μάνη, Κορώνη, Κορσική, Σμύρνη, Μήλο, Σαντορίνη, Κρήτη), Ιταλοί και Ισπανοί
στην πρώτη μεγάλη εγκατάσταση λευκών μεταναστών στην Αμερική!

Στη Φλώριδα έχω πάει επτά, οκτώ φορές. Τις μισές στο Τάρπον Σπρινγκς, όπου είναι εγ-
κατεστημένοι πολλοί νησιώτες. Καλύμνιοι, Λεριοί, Συμιακοί... Να δεις μπάλους και συρτά
στις εκδηλώσεις τους, να τα χάσεις! Να νομίσεις ότι είσαι στην καρδιά του Αιγαίου...

Μέσ' στου Αιγαίου πρόβαλε να δεις / Αχ, μέσ' στου Αιγαίου τα νησιά, αγγέλοι φτερουγίζουν...

Τάμπα, Κλίαρ Γουότερ, Σαν Πίτερσμπουργκ, Μαϊάμι, Φορ Λότερντέιλ, Κόραλ Γκέμπλ, Σαν
Αγκοστίν, Νιού Σμύρνα... Πολλές φορές αισθανόμουν σαν ιχνηλάτης που αναζητά τις παπτασιές
των Ελλήνων... Το χωριουδάκι Νιου Σμύρνα, ευρίσκεται κοντά στο ακρωτήριο Κανάβεραλ... Ένα
παλιό ελληνικό σχολείο του 1793, το Σχολείο του Γιαννόπουλου στο Σαν Αγκοστίν, καθώς και
η εκκλησία των Μινορκέζων, σε κάνουν να γυρίσεις πίσω στα χρόνια, πριν ιδρυθούν ακόμα οι
Ηνωμένες Πολιτείες! Όταν καμιά χιλιάδα καταπιεσμένοι, από τον Τούρκο, Έλληνες έκαναν το
ριψοκίνδυνο ταξίδι να διασχίσουν τον Ατλαντικό και να φτάσουν σ' αυτήν τη γη, το 1767...

Ήταν η πρώτη μεγάλη εγκατάσταση λευκών μεταναστών στην Αμερική, και το Σαν Αγκοστίν
η πρώτη πόλη που δημιουργήθηκε στον Νέο Κόσμο. Είχαν εγκατασταθεί πρώτα σ' ένα χωρι-
ουδάκι, στη Νιού Σμύρνα, Μανιάτες από την Κορώνη, από την Κορσική των Γενοβέζων, το Λι-
βόρνο, Ιταλοί κι άλλοι Έλληνες από τη Σμύρνη, τη Μήλο, τη Σαντορίνη, την Κρήτη, τη Μινόρκα...

Χίλιες ψυχές με εφτά πλεούμενα ήρθαν κι εγκαταστάθηκαν εδώ...

Μοιάζει απίστευτο, σαν παραμύθι, σαν παινεψιά ενός καυχησιάρη, κι όμως λέγεται πως
είναι γεγονός...

Του ηθοποιού Νίκου Ξανθόπουλου

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

«ΠΙΣΤΩΦ»

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ - ΤΑΞΙΜ

τώρα και στο Φάληρο

Θα βρείτε σ' αυτό φροντίδα και ειλικρινή συμπαράσταση

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ 73Α, Π. ΦΑΛΗΡΟ

ΤΗΛ: 210.98.37.785 και για όλο το 24ωρο

210.98.38.801 - 210.98.28.070

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικογενειακός τάφος, μονός, υπε-
ρυψωμένος, Α' θέσης πολυτελείας στο Κοιμητήριο
Παλ. Φαλήρου. Τηλ. 6948581353.

E-MAIL & SITE: **ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ**
ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr, www.tsoukatou.gr

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Στα γραφεία μας (Μαυρομικάλη 84 & Καλλιδρομίου) Δευτέρα-
Τετάρτη-Σάββατο 9.00-15.00 και Τρίτη-Πέμπτη-Παρασκευή
9.00-20.00, με εισπράκτορα μετά από τηλεφωνική συνεννόη-
ση, με ταχυδρομική επιταγή, σε τράπεζα.

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54

**ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ**
ΑΠΟ ΤΟ 1982

Αγίου Αλεξάνδρου 50, Παλαιό Φάληρο
Τηλ.: 210 9828800, 210 9814891
Κιν.: 6944 143133, 6944 242570
www.poumenidi.gr

μνήμη

ΠΡΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
«ΕΤΣΙ ΜΑΣ ΕΔΙΩΞΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ!...»

Πώς και με ποια μέσα οι «φύλοι» μας οι Τούρκοι εφαρμόζουν το σχέδιο του ξεριζώματος των Ελλήνων και από το τελευταίο καταφύγιό των: Το Ιερόν Βυζάντιον. Αιφνιδιασμός-χάλκευσις ανυπάρκτων κατηγοριών. Βαρβαρότης και καταλήστευσις ομογενών.

Όπως τα είδε και τα έζησε μια Ηπειρώτισσα δημοσιογράφος, η δις Ελ. Αθανασιάδου

Η συμπατριώτις λογοτέχνις δις Αθανασιάδου, απελαθείσα εκ Κωνσταντινουπόλεως κατά τας τελευταίας ομαδικάς απελάσεις των Ελλήνων, συνεπεία της Κυπριακής περιπετειάς, αφίκετο προ ημερών εις την πόλιν μας κατευθυνόμενη εις την ιδιαιτέραν της πατρίδα, Ποντικές Πωγωνίου, είχε την ευκαιρίαν να μας περιγράψει ως εξής τον τρόπον με τον οποίον εξεδιώχθησαν οι Έλληνες της Κωνσταντινουπόλεως.

Εις συνέντευξίν μας η δις Αθανασιάδου, αναφερομένη εις την προσωπικήν της περίπτωσιν, κατοπτρίζει την όλην τραγωδίαν του ελληνισμού της Κωνσταντινουπόλεως.

Η δις Αθανασιάδου μας λέγει τα εξής:

Αι συνθήκαι υπό τας οποίας απηλάθην εκ Κων/πόλεως είναι γνωσταί. Είμεθα εγκατεστημένοι εις την Κων/πολιν από των προπατόρων μας. Διήγομεν όλοι ανεξαιρέτως οι Έλληνες βίον νομοταγή και σύμφωνα με την παράδοσιν των πατρών μας εθίμων. Παρά ταύτα, η από ετών γνωστή παγκοσμίως προγραμματισμένη πολιτική της Τουρκικής κυβερνήσεως εξοντώσεως του Ελληνικού στοιχείου, η οποία είχε ως επιδίωξιν και την οικονομικήν μας καταστροφή εύρε την ευκαιρίαν τώρα τελευταίως να προσάψη ψευδώς εις ένα έκαστον των απελαυνομένων και από μίαν ανάλογην κατηγορίαν. Εγώ π.χ. απηλάθην ως «κατάσκοπος».

Όσον αφορά την οικονομικήν μας καταστροφήν την είχαν προετοιμάσει από πέρις.

Συγκεκριμένως από της 16ης Νοεμβρίου 1963 αι Τουρκικαί Αρχαί είχαν αφαιρέσει από τους Έλληνας υπηκόους το προνόμιον αγοραπωλησίας επί των ακινήτων. Έκτοτε τα κτήματά μας εδεδεσμεύθησαν. Ως δε επληροφορήθην μετά την απέλασίν μου, κατεσχέθη η πατρική μου περιουσία η οποία ανήρχετο εις πολλά εκατομμύρια τουρκικών λιρών και αποτελείτο εξ ενός 5/φρου ξενοδοχείου, οικοπέδου και καταστημάτων.

Απάνθρωποι μέθοδοι

Την απέλασίν μας την επληροφορήθημεν ως εξής:

Από την «Λίστα». Κάθε εβδομάδα, και συγκεκριμένως κάθε Τετάρτη, εις τας τουρκικάς εφημερίδας εδημοσιεύοντο τα ονόματα των απελαθησομένων. Την επομένη όργανα της πολιτοφυλακής άνευ ουδεμιάς κοινοποιήσεως ή άλλης ειδοποιήσεως, παρουσιάζοντο αιφνιδίως εις τας οικίας μας, μας εξήτουν το Ελληνικό μας διαβατήριον και την ταυτότητά μας και άνευ άλλης διατυπώσεως και υπό την συνοδείαν των πορευόμεθα προς τον Γολγοθάν μας. Εις την Γενικήν Ασφάλειαν όπου οδηγούμεθα, ελαμβάνοντο τα δακτυλικά αποτυπώματά μας, αι φωτογραφίαι μας ωσάν να είμεθα κοινοί κακοποιοί. Εν τω μεταξύ με τις διατυπώσεις αυτάς εχάσαμεν μίαν πολύτιμον ημέραν και μαζί με αυτή τας ελπίδας διασώσεως έστω και ελαχίστων περιουσιακών μας στοιχείων. Διότι εις τα δάκτυλα της χειρός εμετρώντο ο αριθμός των ημερών, που καθωρίζετο ως προθεσμία διά την τακτοποίησιν και αυτών των πλέον ζωτικών μας ζητημάτων. Ούτω ηναγκάσθημεν να εκποιήσωμεν την κινητήν περιουσίαν μας εν βία και εις ευτελή τιμήματα. Αρκεί να αναφέρω ότι διά τα 46 και πλέον τεμάχια πολυτελών επίπλων μου και λοιπά χρειώδη εισέπραξα το γελοίον ποσόν των 9.000 δραχμών!

Αλλά και αυτά μοι κατεσχέθησαν, διότι δυστυχώς κατά την εξορίαν μου μού επετράπη να πάρω μαζί μου το ποσόν των 100 τουρκικών λιρών, ήτοι 240 δρχ. Εξ αυτών επλήρωσα 60 λίρας Τουρκίας ως πρόστιμον εις τας τουρκικάς αρχάς, διότι κατά την έξοδόν μου, δεν είχαν θεωρήσει το διαβατήριόν μου.

Εν συνεχεία εις το τελωνείον του Αγ. Στεφάνου Κων/πόλεως μου κατεκρατήθη η πνευματική εργασία μου την οποίαν έφερα ως μόνον θησαυρόν μαζί μου. Πρόκειται διά δύο μυθιστορήματα, έτοιμα προς έκδοσιν, 250 ποιήματα, 6 διηγήματα και 1.800 γνωμικά. Κατόπιν όλων αυτών έφθασα εις Αθήνας την 25/6/64 με τρεις βαλίτσας, αι οποίαι ζύγιζαν όλες μαζί ακριβώς 40 κιλά.

Εκδηλώσεις διαμαρτυρίας

Ήδη, εγώ προσωπικώς θα διαμαρτυρηθώ εις το Διεθνές Ινστιτούτο Γενεύης. Προς τούτοις προτίθεμαι να ζητήσω από τας αρχάς της γενέτειράς μου, της Ηπείρου, άδειαν διά την διοργάνωσιν Πανηπειρωτικού συλλαλητηρίου διαμαρτυρίας διά τας απελάσεις και άλλας βαρβαρότητας αι οποίαι γίνονται εις βάρος των Κων/πολιτών. Είμαι βεβαία ότι τα αισθήματά μου αυτά, συμμερίζεται η ολότης των συμπατριωτών μου. Διότι δεν είναι δυνατόν να μη βαρύνη η Ηπειρωτική ψυχή από το άγχος της προσφυγιάς μας. Δεν φαντάζομαι ότι είναι ποτέ δυνατόν να ζουν ξέγνοιαστοι και αμέριμνοι έχοντας ανάμεσά των τους ξεριζωμένους από τα άγια, τα πάτρια χρώματα, Κων/πολίτας.

Εθνικός Αγών, εφημ. Ιωαννίνων, 23/9/1964
Κρατήθηκε η ορθογραφία του πρωτοτύπου.

ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ: ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΜΑΥΡΗ ΗΜΕΡΑ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ένα πολύ καλό σχόλιο αναρτήθηκε στο Facebook, γραμμένο στις 13/8/2016, από τον άγνωστο σε εμάς κ. Doğan Özgüden. Αναφέρεται στις απελάσεις των Ελλήνων υπηκόων το 1964 από την Κωνσταντινούπολη. Σας το μεταφέρουμε μιας και το έγραψε κάποιος από την απέναντι πλευρά του Αιγαίου και δείχνει το μέγεθος των γεγονότων που διαδραματίστηκαν.

Το 1964, ο τότε Πρωθυπουργός της Τουρκικής Δημοκρατίας Ισμέτ Ίνονου αποφάσισε να απελάσει τους Ρωμιούς με Ελληνική υπηκοότητα που ζούσαν στην Τουρκία, νομίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα αλλάξει την πολιτική της Ελλάδας στο Κυπριακό.

Για τα αποτελέσματα αυτής της απάνθρωπης απόφασης είχε μιλήσει ο Baskin Oran στις 31 Οκτώβριου 2014 σε Διεθνές Συνέδριο του Πανεπιστημίου Bilgi της Κωνσταντινούπολης με θέμα: «Το σημείο κάμψης της ομογενοποίησης του Τουρκικού λαού» και στο οποίο αναφέρθηκε με τα εξής στοιχεία.

- Υπήρχαν 12.724 Ρωμιοί με Ελληνική υπηκοότητα, άτομα που δεν είχαν έλθει από την Ελλάδα, αλλά ήταν Κωνσταντινουπολίτες, από αυτούς που είχαν ιδρύσει την Κωνσταντινούπολη πριν από 3.000 χρόνια και ζούσαν εδώ με τα παιδιά τους. Το μόνο που είχαν ήταν η Ελληνική υπηκοότητα.
- Τα 7.603 άτομα από αυτούς αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την Κωνσταντινούπολη όταν δεν τους ανανεώθηκε η άδεια παραμονής. Δεν τους έδωσαν ούτε βίζα για να επισκεφθούν την Τουρκία.
- Στα 1.134 άτομα από αυτά έδωσαν παράταση διαμονής για κάποιο διάστημα επειδή ήταν άρρωστοι, ανάπηροι ή σπούδαζαν.
- Αυτή η κατάσταση επηρέασε ακόμα και τους Λεβαντίνους με Ελληνική υπηκοότητα. (Ένας τέτοιος ήταν στη Σμύρνη ο Λεβαντίνος γείτονάς μας, που το 1964 ήταν 62 ετών. Το παιδί του ήταν συμμαθητής μας, στην ίδια τάξη με εμάς. Προέρχονταν από βενετσιάνικη οικογένεια που ζούσε στην Τουρκία εδώ και 140 χρόνια. Η οικογένεια είχε από το 1700 τις ρίζες της από την Κέρκυρα. Όταν η Κέρκυρα δόθηκε στην Ελλάδα το 1825 ήρθαν στην Κωνσταντινούπολη. Το 1902 η οικογένεια αυτή των Λεβαντινών είχε μετακομίσει στη Σμύρνη).
- Όταν συνέβαιναν αυτά ξεκίνησαν και συνέχιζαν οι καμπάνιες «Πατριώτη μίλα Τουρκικά», «Να αγοράζεται εμπορεύματα μόνο από Τούρκους». Επίσης στα μαγαζιά των Τούρκων και των Μουσουλμάνων αναρτήθηκαν προπαγανδιστικές πινακίδες που έγραφαν: «Σε αυτό το μαγαζί εκτελούνται αγορές και πωλήσεις ειδών». Τα σφαγεία στην περιοχή Torhane, αυτό το διάστημα αποφάσισαν να μην πουλήσουν 15 τόνους κρέατα σε Ρωμιούς κρεοπώλες.
- Στις 2 Νοεμβρίου 1964 υπογράφεται μυστική διάταξη με την οποία οι Έλληνες υπήκοοι δεν μπορούσαν να πουλήσουν τις περιουσίες τους. Επιπλέον τους μπλόκαραν τραπεζικούς λογαριασμούς, με τα έσοδα των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων. (Η διάταξη αυτή καταργήθηκε το 1988 μετά από τη συνάντηση στο Davos των Πρωθυπουργών Ozal και Παπανδρέου).
- «Έβαλαν χέρι» σε 2.902 περιουσίες Ρωμιών. Η αξία των περιουσιών υπολογίζεται γύρω στα 200 εκατομμύρια δολάρια από την Τουρκία, στα 500 εκατομμύρια δολάρια από την Ελλάδα και σε δισεκατομμύρια από τις εφημερίδες.
- Μαζί με τους απελαθέντες 12.000 Έλληνες υπηκόους, αποχώρισαν και 30.000 Ρωμιοί με τουρκική υπηκοότητα. (Σήμερα εδώ ζουν περίπου 2.000 Ρωμιοί).
- Όταν απελάθηκαν πήραν μια βαλίτσα με ρούχα βάρους 20 κιλών και 200 Τουρκικές Λίρες, που αντιστοιχούσαν σε 22,2 δολάρια.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο του Πολίτη, στη σελ. 18, εκ λάθους δεν δημοσιεύτηκαν οι υποσημειώσεις στο κείμενο του δρ. Θανάση Καραγιάννη, ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ, «Το παραμύθι των χελιδονιών»

Ζητάμε συγγνώμη και επανορθώνουμε

1. Εφ. ΕΜΠΡΟΣ, αρ. 2730, 22.2.1961.
2. Ο Θαν. Ν. Καραγιάννης είναι Δρ. Επιστημών της Αγωγής, Ερευνητής/Μελετητής της δραματουργίας για παιδιά και του Ερασιτεχνικού Θεάτρου – Συγγραφέας. (e-mail:thkaragia@gmail.com)

πρόσωπα και άνθρωποι

Η κυρία Ιωάννα Δόκου (βιολόγος μας στο Ζάππειο), επί σειρά ετών υπηρέτησε στα τρία λύκεια της Πόλης και προσέφερε πολλά με τον λόγο και τον κάλαμό της. Δραστηριοποιήθηκε στον Σύνδεσμο Αποφοίτων Ζαππείου, όπως και στον Σύλλογο Ζαππιδων Αθηνών. Καταθέτοντας τη μαρτυρία της για τα «εκπαιδευτικά» μας έτσι όπως τα βίωσε, η φωνή αυτή μιας ολόκληρης γενεάς Ζαππιδων, αναπολεί με συγκίνηση και αγάπη τα περασμένα, και υπογραμμίζει την ευθύνη των εκπαιδευτικών προς τη μαθητιώσα νεολαία της Πόλης και προς τον σχολικό θεσμό γενικά.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ **ΚΟΡΝΗΛΙΑ ΤΣΕΒΙΚ ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ**

Ιωάννα Ψαροπούλου Δόκου

■ **Αγαπητή κυρία Ιωάννα, είστε από τους πιο αγαπητούς καθηγητές των θετικών επιστημών στα ομογενειακά σχολεία. Είχα την τύχη να βρεθώ και εγώ μαθήτριά σας. Οι μαθητές σας, όλοι, σας θυμούνται πάντα με πολλή αγάπη και σεβασμό. Μπορείτε να μας διηγηθείτε τα χρόνια της Πόλης; Από ποια περιοχή της κατάγεστε; Σε ποια σχολεία της φοιτήσατε;**

Γεννήθηκα στο Πέρα το 1936, στο Γερμανικό Νοσοκομείο. Μέναμε στο Τζιχαγκίρ, στην πολυκατοικία του Χρυσόπουλου, όπου από πάνω μέχρι κάτω ήμασταν όλοι Ρωμιοί. Ένα φεγγάρι μόνο στον τρίτο όροφο ήρθαν κάποιοι Τούρκοι, των οποίων ο γιος αργότερα στο Πανεπιστήμιο του Χατζέττεπε έτυχε να είναι Πρόεδρος του Τμήματος της Αναισθησιολογίας. Εκεί συναντήθηκε με τον αδερφό μου τον Λάμπρο. Εγώ ήμουν το πρώτο παιδί της πολυκατοικίας, και μαζί με τον αδερφό μου κάναμε τους «παιδαγωγούς» στα παιδιά που είχαν γεννηθεί μετά από μας!

Όλα τα δώδεκα χρόνια της φοίτησής μου τα πέρασα στο Ζάππειο. Θα πήγαινα στο Δημοτικό του Κεντρικού, αλλά μια παρεξήγηση που δημιουργήθηκε μεταξύ του μπαμπά μου και του Νάτσιν, στάθηκε εμπόδιο. Έτσι πήγα στο Ζάππειο. Όταν αποφοίτησα, για διάφορους λόγους, εγγράφηκα στο Πανεπιστήμιο στον τομέα της Βιολογίας.

■ **Πώς επιλέξατε τη βιολογία; Ποιοι ήταν οι λόγοι, που σας οδήγησαν να επιλέξετε τον κλάδο αυτό ώστε να εξελιχθείτε, μάλιστα, σε μια από τις καλύτερες βιολόγους μας; Θεωρώ τον εαυτόν μου τυχερό και είμαι ευγνώμων γιατί είχα καλούς δασκάλους με τους οποίους αργότερα συνεργάστηκα και είχα φίλια μαζί τους. Ήμουν καλή μαθήτρια και τα πήγαινα καλά σε όλα τα μαθήματα. Ήμουν ξετρελαμένη με τα μαθηματικά και τη φυσική. Χωρίς να έχω την τρέλα να πάρω 10. Ποτέ! Τη χημεία στη 12η την αγάπησα. Η οργανική χημεία με συνεπήρε. Όταν αποφοίτησα, ετοιμαζόμουν να σπουδάσω μαθηματικά. Η κυρία Καρκαλά όμως που διδασκε βιολογία, θα αναχωρούσε με τον σύζυγό της στην Αμερική. Έτσι η διευθύντριά μας κυρία Νεφτιτζή μου είπε «αν θέλεις να είσαι μαζί μας στα σχολεία, τότε ξέχνα τα μαθηματικά». Γιατί όλοι οι μαθηματικοί μας ήταν νέοι και οι ώρες των μαθημάτων στο σχολείο ήταν γεμάτες. Ως εκ τούτου δεν υπήρχε ανάγκη για «μαθηματικό». Άδειαζε η θέση της βιολογίας. Τότε πήγα και εγγράφηκα στη Βιολογία. Παράλληλα**

και στην Ανωτάτη Εμπορική. Σε τέσσερα χρόνια αποφοίτησα από τον κλάδο της Βιολογίας κι αμέσως ανέλαβα καθήκοντα στα σχολεία μας. Στο μεταξύ και φοιτήτρια όντας βοηθούσα. Με καλούσαν να διδάξω στα μαθήματα όταν απουσίαζαν δάσκαλοι.

■ **Για τους ομογενείς της Πόλης πώς ήταν οι συνθήκες φοίτησης στα τουρκικά πανεπιστήμια τα χρόνια εκείνα; Ήταν η εποχή αμέσως μετά τα Σεπτεμβριανά. Δύσκολα χρόνια. Παρόλα αυτά έκανα την εγγραφή μου στο πανεπιστήμιο και συνέχισα τις σπουδές μου. Σπούδαζα μαζί με τη φίλη μου, την Κάντζη. Δεν είχαμε καμία ενόχληση στο πανεπιστήμιο. Μια φορά κάποιοι συμφοιτητές μας πήγε να πει κάτι για το κυπριακό και τον αποστόμωσαν λέγοντάς του «εδώ δεν συζητούνται τέτοια θέματα!» Οι καθηγητές μας ήταν πολύ καλοί. Είχαμε και Γερμανούς καθηγητές, που μετά τον πόλεμο είχαν εγκατασταθεί στη χώρα κι είχαν οργανώσει τα πανεπιστήμια. Εμάς εμπιστεύονταν περισσότερο κι όχι τους Τούρκους συμφοιτητές μας. Τα παρασκευάσματα στην ιστολογία τα είχα πάντα εγώ. Όταν ήμασταν τεταρτοετείς, μας έπαιρναν ως βοηθούς («ασιστάν») στα εργαστήρια των πρωτοετών. Κι αν έλειπε κανένας, εμείς μπαίναμε στο μάθημα. Μονάχα όταν οι συμφοιτητές μας δεν καταλάβαιναν κάτι σχετικά με την ορολογία –ήταν ελληνική η ορολογία– μας έλεγαν «*ξυ gavnucayı okusana*» («για διάβασε αυτό το... «αθεϊστικό»). Πέρασαμε τέσσερα λαμπρά χρόνια κατά τη φοίτησή μας. Κι ο αδερφός μου ο Λάμπρος το ίδιο, ο οποίος έκανε ειδικότητα στο Χατζέττεπε. Στην Άγκυρα ο χώρος του Πανεπιστημίου Χατζέττεπε είναι πελώριος. Παρά ταύτα απ' όποια πόρτα του και να έμπαινες και ρωτούσες για τον Λάμπρο, τον ήξεραν όλοι. Το ίδιο συνέβαινε και με τη Ζαππίδα Άννα Μακρίδου Ντερμαρντιροσιάν, η οποία εργάστηκε επί 40 χρόνια στο λογιστήριο του Πανεπιστημίου της Πόλης. Την έχω παρουσιάσει σε ένα από τα δημοσιεύματά μου. Όλοι την αγαπούσανε. Κατά την περίοδο του ραμαζανιού κάθε βράδυ έκανε ιφτάρι στους επιστάτες, τους «χαντεμέδες». Έλεγαν «Άννα» οι χαντεμέδες κι έτρεχαν τα σάλια τους. Είχε κι ένα δωμάτιο με τέσσερις πέντε νεαρούς, τους οποίους καθοδηγούσε. Ήταν η μάνα των φοιτητών. Δεν έκανε διάκριση φοιτητών, Τούρκους, Αρμενίους, Εβραίους, όλους τους αγκάλιαζε. Οι Ρωμιοί ήταν ουκ ολίγοι στα δημόσια σχολεία και ιδρύματα τα χρόνια εκείνα. Έχουμε αρκετές περιπτώσεις. Η Ειρήνη Δημητριάδου**

τώρα ασχολείται με τους Ρωμιούς, που υπηρέτησαν σε δημόσια και ξένα εκπαιδευτήρια.

■ **Απ' όπιν γνωρίζω διδάξατε και στα τέσσερα γυμνάσια-λύκεια της Πόλης μας. Πώς έγινε να δραστηριοποιηθείτε και στα τέσσερα συγχρόνως;**

Βάσει του προγράμματος φεύγαμε από το ένα σχολείο και πηγαίναμε στο άλλο. Εκείνα τα χρόνια εκτός από την Καρκαλά υπήρχε και ο Γιάννης Ζουρελίδης, ως βιολόγος. Όταν αποφοίτησα από το πανεπιστήμιο σε κανένα από τα σχολεία μας δεν υπήρχε βιολόγος, όλοι είχαν φύγει. Ο πρώτος που με «τσάκωσε» ήταν ο Γιώργος Δικταμπάνης, ο Σχολάρχης της Μ.Γ. Σχολής, τον οποίο αγαπούσα πολύ και με αγαπούσε. Με έβαλε σε όλες τις τάξεις από την εβδόμη έως τη δωδεκάτη. Στην ενδεκάτη όταν πρωτομπήκα στην τάξη ήταν δύσκολο. Οι μαθητές ήταν ολόκληροι άνδρες και είχαμε διαφορά ηλικίας σχεδόν 5 με 6 χρόνια. Στη Μ.Γ. Σχολή η 7η και η 8η τάξη τότε είχαν και τμήματα.

Μετά από 15 μέρες έγινε ο διορισμός μου και στο Ιωακείμειο. Ανέλαβα όλες τις τάξεις του σχολείου. Και στη συνέχεια ανέλαβα καθηγεσία στο λύκειο του Ζαππείου. Τότε στη Μ.Γ. Σχολή είχαμε 93 μαθητές στην 9η τάξη! Και μόνο η διόρθωση των εξετάσεων ήταν μεγάλη υπόθεση. Το 1970 είχα ένα πρόβλημα με το νεφρό μου, χειρουργήθηκα και τότε άφησα την Μ. Σχολή έπειτα από 10 χρόνια διδασκαλίας. Προηγουμένως είχα αποχωρήσει από το Ιωακείμειο. Στο Ζωγράφειο έκανα 16 χρόνια. Πώς ανέλαβα το Ζωγράφειο; Όταν το 1964 έφυγε στην Αθήνα η Έλλη Βασιλειάδου από τη διεύθυνση του Ιωακείμειου, ζήτησε να αναλάβει τη θέση Διευθυντού ο Παντελάρας. Κάναμε τα ίδια μαθήματα βιολογίας, οπότε εγώ έπρεπε να φύγω. Στο Ζωγράφειο με είχε πιάσει απελπισία ύστερα από τα αγόρια της Μ.Γ. Σχολής που χωρίς ιδιαίτερο κόπο κατάφερα να τιθασιεύσω. Όχι μόνον αυτό, αλλά και γιατί ο Παντελάρας ήταν ο κατεχούρην καθηγητής της εποχής εκείνης. Σε βαθμό που έκλαψα. Υπήρχε μια διαβάθμιση στην αντίληψη του κόσμου. Μετά τον Παντελάρα πώς θα 'μουν αφέλιμη στα παιδιά αυτά; Και μάλιστα με τόσες πολλές τάξεις. Ήταν και η φίλη μου η Κάντζη, που όμως δεν ήθελε να αναλάβει τάξεις λυκείου. Τις ανέλαβα εγώ, δεν ήθελα όμως να πάρω τους τελειόφοιτους. Τότε ήρθε ο Παντελάρας από τη Μ. Σχολή για τις ώρες της 12ης του Ζωγραφείου. Έκανα τριάντα ώρες μάθημα την εβδομάδα, τα χρόνια εκείνα. Ήταν δύσκολο γιατί χρειάζονταν και

πρόσωπα και άνθρωποι

προετοιμασία. Και τίποτα να μην έκανα, αποβραδύς ετοιμαζόμουν για το πρόγραμμα της αυριανής. Κρατούσα σημειώσεις σε ποια τάξη, τι θα διδάξω. Αυτό και μόνον με έφθανε. Δεν μπορούσα να μπω ακατάστατη.

■ Ποια είναι η εμπειρία σας από τα χρόνια διδασκαλίας σας στα αρρεναγωγεία της εποχής;

Επειδή θα δίδασκα σε αρρεναγωγεία, ζήτησα από τη μαμά μου να μου ράψει δυο καμιζόλες, μάλιστα σε μπλε χρώμα, όπως φοράνε οι ιατροί, για να μην δημιουργήσω καταστάσεις. Ήμουν νέα κοπέλα και οι μαθητές του λυκείου ήταν ολόκληροι άνδρες. Είχα δυο τσέπες στην καμιζόλα. Στη μια κρατούσα το βαθμολόγιο και στην άλλη τις κιμωλίες και τα μολύβια. Τα παιδιά έκαναν «κουσκούς» μεταξύ τους για το «πώς γίνεται και στο Ιωακείμιο πάει με τα κανονικά της ρούχα, ενώ σε μας δεν τα φορά!»

■ Νιώθετε ικανοποίηση αναπολώνοντας τα χρόνια που περάσατε πάνω στην έδρα;

Πλούσια η εμπειρία μου κι άλλη ικανοποίηση προσφέρει η διδασκαλία στα αγόρια. Πρέπει να είσαι πάντα έτοιμη για τις απορίες και τις ερωτήσεις τους. Σαφώς και είμαι ευχαριστημένη, ικανοποιημένη με αυτό που έκανα. Όταν πήγα στην Αθήνα με κακοφάνηκε που τα παράτησα. Κι ούτε ήθελα να αναλάβω εκεί, αν και θα μπορούσα, γιατί είχαμε μια δυο περιπτώσεις εκπαιδευτικών, οι οποίοι ήρθαν στην Ελλάδα και συνέχισαν. Θα μπορούσα να αναλάβω σε ιδιωτικό σχολείο τουλάχιστον. Όμως έβλεπα την κόρη μου, το πόσο δυσκολευόταν να προσαρμοστεί στο σχολείο κι όλως διόλου μου κακοφαινότανε να ξεκινήσω διδασκαλία σε ένα τελείως διαφορετικό κλίμα. Επίσης ήμουν από αυτούς που έλεγαν: «Κάθε τι πρέπει να το παρατάς στην ακμή κι όχι στην παρακμή σου!» Έμπλεξα με σωματεία, με το γράψιμο, με τις συλλογικές δραστηριότητες κι αυτά με ικανοποιούσαν. Δεν μου έμενε χρόνος να πλήττω.

Στο μεταξύ επειδή ήμουν σκληρή δασκάλα, πίστευα πως θα χαιρόταν οι μαθητές μου που αποχώρησα από τα σχολεία. Τόλμησα να αφήσω μεταξεταστέο τον γιο του Παντελάρα και τον γιο του Παπίνη, δηλ. παιδιά συναδέλφων. Επίσης μεταξεταστέο άφησα τον ανιψιό του αρραβωνιαστικού μου. Δεν ήταν κι εύκολο τα χρόνια εκείνα. Κι όμως με πολλή αγάπη και στοργή με αντίκριζαν και με αντικρίζουν σε κάθε μας συνάντηση, σε βαθμό που συγκινούμαι πάντα. Οι καλύτεροι κριτές του έργου μας είναι οι μαθητές μας. Ποτέ δεν χρησιμοποίησα βιβλίο στην τάξη για να υπαγορεύω, ποτέ! Μάλιστα και για τα τούρκικα τα βιβλία που είχαμε κι έπρεπε να παραπέμψουμε, γιατί το απαιτούσε το πρόγραμμα μαθημάτων, υπαγόρευα τον αριθμό σελίδας και τον τίτλο του κεφαλαίου μονάχα από μνήμης. Ποτέ δεν έκανα σχήματα στον πίνακα βλέποντας από το χαρτί, αλλά πάντα απ' έξω. Ακόμα κρατάω τα χαρτιά των λαμπορατουάρ μου στο πανεπιστήμιο. Εμείς τότε αν δεν σχεδιάζαμε με ένα μάτι ό,τι βλέπαμε στο μικροσκόπιο και δεν ολοκληρώναμε την εργασία, δεν μπορούσαμε να εγκαταλείψουμε την αίθουσα.

■ Ποιο από τα σχολεία της Πόλης όπου υπηρετήσατε σας άρεσε περισσότερο ως ατμόσφαιρα σχολική;

Εργάστηκα με χαρά και μόχθο σε όλα τα σχολεία μας και τα αγαπώ όλα. Όμως ομολογώ ότι η ατμόσφαιρα του αναπαυτηρίου της Μ.Γ.Σ. ήταν το κάτι άλλο. Δεν περιγράφεται... Μας προειδοποιούσε ο Γιώργος Δικταμπάνης «αν ξέρουν τα παιδιά το κεπαζελίκι που γίνεται εδώ, δεν θα μπορέσετε να ξαναμπείτε στις τάξεις». Όλοι, Τούρκοι κι Έλληνες ήμασταν ζυμωμένοι σε όλα.

■ Εδώ και πολλά χρόνια είστε κατά κάποιο τρόπο η φωνή του Ζαππείου. Εκπροσωπήσατε το σχολείο μας και τη γενιά σας σε εκδηλώσεις, ημερίδες και άλλες δραστηριότητες.

τες. Είχατε και δημοσιογραφική δράση στον Πολίτη επί σειρά ετών. Μπορείτε να μας αναφέρετε τον ρόλο σας σε αυτά τα δρώμενα;

Η συνεργασία μου με τον Πολίτη άρχισε το 1993. Είχα ξεκινήσει με την προτροπή του καθηγητού μου Παύλου Σιδερίδη, ο οποίος εργαζόταν τότε στον Πολίτη και του συναδέλφου μου Αλέκου Αλεξανδρίδη. Είχε πεθάνει η Ελένη Χαλκούση, παλιά απόφοιτος του Ζαππείου και μέλος του Συλλόγου Ζαπτιδών. Εγώ ήμουν τότε Πρόεδρος του Σωματείου. Με πήραν λοιπόν τηλέφωνο και μου είπαν ότι πρέπει να γράψουμε στην εφημερίδα κάτι γι' αυτήν. Αναγκάστηκα και έγραψα. Αργότερα ξεκίνησα μια στήλη και υπέγραφα με το «Α». Κάποιος αναγνώστης είχε γράψει ένα λιβελογράφημα στον Πολίτη. (Ότι οι ομογενείς στην Πόλη ζουν πλούσια με τα κότερά τους κ.λπ.) Έγραψα ως απάντηση τότε, ότι είναι υπερβολικός στις επικρίσεις του. Κάποτε για μια εκδήλωση είχαν συνεργασθεί όλα τα σωματεία και τέθηκε ζήτημα για πρώτη φορά στον τύπο, αν θα έπρεπε να ενωθούν όλοι οι σχολικοί σύλλογοι. Ήμουν αντίθετη. Ισχυρίστηκα ότι καλό θα είναι ο καθένας να κρατάει τον σύλλογό του, αλλά κάποιες εκδηλώσεις, όπως το κόψιμο της πίτας, να γιορτάζονται από κοινού. Ο Ροϊδης τότε, μην ξέροντας ότι σε μένα ανήκε το δημοσίευμα, απάντησε. Υπήρξα ο αντίλογος στον Πολίτη για τα ζητήματα που μας ενδιέφεραν και κάποιος έπρεπε να γράψει κάτι. Είχα άφθονο υλικό σχετικά με τους διευθυντές. Μάζευα συνέχεια ντοκουμέντα. Εγώ έζησα τις διευθύνσεις της Γεωργιάδου, του Χατζόπουλου, της Νεφτιτζή, της Κιματζή. Τους προηγούμενους δεν τους έζησα, αλλά ως μαθήτρια συνέλεγα υλικό και γι' αυτούς. Ξεκίνησα να γράφω τα βιογραφικά των καθηγητών του Ζαππείου. Τα μάζεψα όλα και τα πήγα στον Πολίτη με την πρόθεση να δημοσιευτούν, αλλά με την προϋπόθεση να αποκρυφτεί το όνομά μου. Η Πέπη Τσουκάτου μου είπε πως αυτό δεν ήταν σωστό. Τόση εργασία να μην φαίνεται σε ποιον ανήκει το δημοσίευμα και να παρουσιάζεται αυτό σαν δουλειά της εφημερίδας. Οπότε της είπα να βάλει ένα «Ι.Δ.Ψ.» κάτω από κάθε δημοσίευμα. Είχα πλούσιο υλικό. Αρχισα λοιπόν να γράφω για τους εκπαιδευτικούς του Ζαππείου, χωρίς να κρατάω κάποια σειρά ή στιδήποτε. Έγραφα σιγά σιγά... Μέχρι τότε δεν θα το φανταζόμουν ότι εγώ θα πιάσω μολύβι και θα γράψω τέτοια πράγματα. Όταν ξεκίνησα να γράφω για τους ζώντες εκπαιδευτικούς, που υπηρέτησαν στα σχολεία μας, υπήρξαν αντιδράσεις. Κάποιοι ήθελαν, κάποιοι δεν ήθελαν. Όσο προχωρούσα, άνθρωποι των γραμμάτων όπως ο Διαμαντής Ανεστίδης και οι μαθητές μου, με προέτρεψαν να μαζέψω τα δημοσιεύματα σε ένα βιβλίο. Πήρα λοιπόν την πρωτοβουλία και εξέδωσα το βιβλίο που ξέρετε για το Ζάππειο.

■ Απ' ότι γνωρίζω, τελευταία ασχολείστε με την οικογενειακή σας ιστορία. Πώς ξεκινήσατε στην ανίχνευση αυτή; Θα έχουμε σύντομα και νεότερο έργο σας;

Αυτά που γράφω τώρα είναι για την οικογένεια. Δεν έχω σκοπό να τα εκδώσω. Όταν φύγω κάποτε, τα παιδιά ας αποφασίσουν τι να τα κάνουν. Σκέφτηκα μονάχα ότι καλό θα είναι τα παιδιά μας να ξέρουν τις ρίζες τους. Και γι' αυτό, ό,τι είχα, τα μάζεψα. Φρόντισα κι από εξαδέλφες να μαζέψω κάποιο υλικό και ξεκίνησα από την οικογένεια της μαμάς. Από τους παππούδες. Ποια γενεά εγκαταστάθηκε στην Πόλη δεν μπόρεσα να το βρω. Αλλά οι γονείς μας κι από τις δυο πλευρές ήταν γεννημένοι στην Πόλη. Έχω επίσης στο χέρι μου στοιχεία από την οικογένεια του άνδρα μου, από τη Βόρειο Ήπειρο. Δουλεύω συστηματικά με το γενεολογικό δέντρο κάθε οικογένειας. Τέσσερις οικογένειες τουλάχιστον είναι πλήρως καταγεγραμμένες. Της μαμάς, του πατέρα, του άνδρα μου, της Τούλας της νύφης μου. Είχα αρκετά στοιχεία στο σπίτι, εδώ κι εκεί, τα συγκέντρωσα. Αλλά του ανθρώπου το μυαλό δουλεύει αργά. Όταν ξεκίνησα να μαζεύω πληροφορίες, δυστυχώς δεν έγραφα χρονολο-

γίες, νομίζοντας ότι πάντα θα τα θυμάμαι. Τώρα διαπιστώνω πως δεν είναι έτσι και μου ξεφεύγουν κάποιες σημαντικές ημερομηνίες.

■ Μπορείτε να μας μιλήσετε για την αποστολή σας στον Σύνδεσμο Αποφοίτων Ζαππείου και στον Σύλλογο Ζαπτιδών Αθηνών;

Ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ζαππείου είχε μια ιστορία από το 1947 μέχρι το 1980, όπου έκλεισε το κράτος όλα τα σωματεία. Επαναλειτούργησε το '84. Έως το '80 δεν ήξεραν τίποτα. Εγώ είχα ένα σωρό γραπτά ντοκουμέντα. Μόλις τελείωσα το Ζάππειο η κ. Λάγκα –δεν τη φθάσατε εσείς– με προώθησε στον Σύνδεσμο Αποφοίτων. Εκείνα τα χρόνια έτσι ήτανε. Κάποιο πρόσωπο έπρεπε να σε προωθήσει. Επί έναν μήνα υπήρχε η γραπτή ανακοίνωση στο πανό του συνδέσμου ότι η τάδε προτείνεται ως μέλος και στο τέλος γινόσουν αποδεκτή. Δεν ήταν όπως σήμερα. Μόλις μπήκα στον Σύνδεσμο έλαβα και διοικητικά καθήκοντα. Επί 9-10 χρόνια δραστηριοποιήθηκα στον Σύνδεσμο του Ζαππείου και πέρασα από όλες τις βαθμίδες. Έγινα σύμβουλος, ταμίας, γραμματέας έως και αντιπρόεδρος. Έτσι λοιπόν μάζευα και στοιχεία-πηγές. Αυτό συνεχίσθηκε όταν ανέλαβα καθήκοντα στον Σύλλογο Ζαπτιδών Αθηνών.

Ο Σύλλογος Ζαπτιδών Αθηνών ιδρύθηκε με πρωτοβουλία της Ευθαλίας Αδάμ το 1937, δέκα χρόνια πριν την ίδρυση του Συνδέσμου Αποφοίτων μας στην Πόλη. Το 1991 μπήκα στο διοικητικό του Συλλόγου Ζαπτιδών. Έκανα τότε γενική γραμματεία έως το 1993, και μετά ανέλαβα την Προεδρία μέχρι το 1997. Στη συνέχεια επί 21 χρόνια δεν είχα σχέση με τον Σύλλογο. Τώρα επανασυνδέθηκα μετά τον θάνατο του συζύγου μου. Αρχισα να πηγαίνω σε κάποιες εκδηλώσεις, σε κάποια γεύματα το Πάσχα και τις Αποκριές, κοινώς εορταζόμενες με τις Ιωακειμειάδες. Την άνοιξη που μας πέρασε ξεκίνησε μια σειρά συναντήσεων με τους παλιούς εκπαιδευτικούς. Αναμένεται να ακολουθήσουν και άλλες. Σε σχέση με τα παλιά, τώρα υπάρχουν και νέα πρόσωπα. Αυτό είναι πολύ ευχάριστο κι ελπιδοφόρο. Τον καιρό που ανέλαβα τον Σύλλογο, οι Παπακωνσταντίνου και Μαυρίδης επικοινωνήσαν μαζί μου για να φέρω νέα μέλη στον Σύλλογο. Δυστυχώς δεν τα κατάφερα... Υπήρχε σοβαρή αντίσταση. Οι νέες μας δεν ανταποκρίθηκαν. Τώρα παρατηρώ ότι είναι πιο πρόθυμες να βοηθήσουν.

■ Σε τι αποδίδετε το ότι δεν υπήρχαν στοιχεία στο αρχείο του Συνδέσμου Αποφοίτων Ζαππείου;

Όταν έκλεισε το κράτος τα σωματεία, φαίνεται ότι το αρχείο του Συνδέσμου πετάχτηκε. Κι έμεινε το καταστατικό και το βιβλίο των μελών. Εγώ είχα πολλά ντοκουμέντα από τη δράση του. Τον καιρό εκείνο μάλιστα αλληλογράφησα και με μια παλαιότερη από μένα Ζαππίδα, την Ελένη Ρωμανίδου, απόφοιτο του '47. Παντρεύτηκε τον γιο του ιατρού Πέτρου Τιβερίου, με τον οποίον οργάνωσαν τη βιβλιοθήκη του Συνδέσμου. Η βιβλιοθήκη που υπάρχει τώρα είναι έργο τους. Είχαν μεταναστεύσει στη Γερμανία και κατόπιν της επικοινωνίας μας, μου έστειλαν όλα τα στοιχεία που είχαν. Τα συγκέντρωσα ως ιστορικά στοιχεία του Συνδέσμου, από το '47 μέχρι το '80. Η δουλειά που κάνω είναι μεν ερασιτεχνική, αλλά και αναγκαία. Κάποιος έπρεπε να ασχοληθεί με όλα αυτά.

■ Ποια ήταν τα αίτια που σας οδήγησαν στο φυγικό;

Οι λόγοι της φυγής ήταν απλοί. Το '80 η κατάσταση δεν ήταν ευχάριστη στην Πόλη. Άλλαξε και το καθεστώς των σχολείων μας. Πωλήθηκε η πολυκατοικία μας. Ο σύζυγός μου Θέμης είχε συνταξιοδοτηθεί και ήθελε να φύγουμε. Είχαμε και μια θεία, που ζούσε μόνη και μας καλούσε συνέχεια να ζήσουμε κοντά της. Βλέποντας την όλη κατάσταση δεν ήθελα να 'μαι εγώ το εμπόδιο, γιατί επίσης δεν ήξερα και πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα στη χώρα. Έτσι, φτιάξαμε την οικοσκευή μας και φύγαμε. Ήμουν στα 45 μου περίπου...

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΑΪΡΗΣ
 Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών,
 Ρευματοαρθρικών παθήσεων
 και Αθλητικών κακώσεων
 Επισκέψεις κάθε μέρα 12.00 - 21.00 εκτός Σαββάτου
 Λεωφ. Ποσειδώνος και Παρθενώνος 1, ισόγειο
 Τηλ.: 210 9843810, 210 9834227 Fax: 210 9812504
 www.kairis.gr

Dr. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΟΛΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ
 Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
 Αλκυόνης 18α, Π. Φάληρο 175 61 Τηλ./Fax: 210-98 28 894
 (έναντι Ι.Ν. Αγ. Αλεξάνδρου, στον Φλοίσβο) Κινητό: 697-2201044
 Β' Ιατρείο: Πάρνηθος 32, Σαρωνίδα Τηλ.: 22910 55019

Δρ. ΑΡΓΥΡΩ ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ
 MD, Dipl. rer. nat., PhD
ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
 ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
 Υπεύθυνη τμήματος Ειδικών Θεραπειών
 & Δερματοχειρουργικής, Νοσ. "Α. Συγγρός"
 Βασ. Σοφίας & Χατζηκώστα 7 Τηλ. 6937 191322
 ahatzi@med.uoa.gr 210 6411766

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
 Α.Π.Θ. 28 ετών, (καταγωγή από Πόλη) ζητά εργασία ως
 οδοντίατρος στον χώρο. Τηλ. 6949282872

Δρ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΣΙΜΑΣΚΟΣ
MARIA N. ΣΙΜΑΣΚΟΥ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
 Αν. Καθηγητής - Διευθυντής Πανεπιστημιακής Ω.Ρ.Λ.
 Κλινικής Δ.Π.Θ.
 Δέχεται με ραντεβού
 Σωκράτους 97 και Δαβάκη Καλλιθέα
 Τηλ. 210 9589352, Fax 210 9586952, Κιν. 6944 396597

ΠΕΤΡΟΣ Α. ΑΛΤΣΙΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΗΝ
ΕΠΕΜΒΑΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΑ
 Διευθυντής αιμοδυναμικού εργαστηρίου
 "Ιατρικού Κέντρου Αθηνών"
 Τ. Διευθ. Αιμοδυναμικού εργαστηρίου
 Καρδιολογικού - Καρδιοχειρουργικού Κέντρου
 "Herzzentrum K.W.K" Παν/μίου Dusseldorf
 ΤΕΣΤ ΚΟΠΩΣΗΣ - ΥΠΕΡΗΧΟΙ ΚΑΡΔΙΑΣ
 Δέχεται με ραντεβού:
 Δευτ. - Τετάρτη - Πέμπτη 5 - 8 μ.μ.
 Λ. Καλαμακίου 17 και Θουκυδίδου - Άλιμος
 Τηλ. Ιατρείου: 2109838601
 6944-332068

ΜΕΤΤΙΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΠΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
 Α' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
 ΟΜΗΡΟΥ 64
 Ν. ΣΜΥΡΝΗ
 ΤΗΛ: 210 9359539
 210 9344690
 Β' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
 ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 235
 Π. ΦΑΛΗΡΟ
 ΤΗΛ: 210 9852059

ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
 και ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΓΟΥΓΟΥΔΗ
 ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΩΝ,
 ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΚΑΡΔΙΟΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΩΝ
 ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
 ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ 1 και ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - Π. ΦΑΛΗΡΟ
 ΤΗΛ. 210.9848482

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΤΡΑΝΙΔΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Δέχεται κάθε μέρα 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ.,
 τήλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει
Αλκυόνης 25 - Π.ΦΑΛΗΡΟ
 Τηλ. Ιατρείου 210 9831509, οικίας 210 9814675

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ
 ΧΕΙΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ-
 ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
 Μετεκπαιδευθείς στην
 Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών
 Παρθενώνος 5 (στάση Μπάτης) Π. Φάληρο
 Τηλ. Ιατρείου: 210 9824212 οικίας: 210 96 7740

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΝΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Δέχεται 9-1 και 5-8 επί συνεντεύξει
Σόλωνος 52 και Ομήρου, 5ος όροφος Αθήνα
 Τηλ. 2103615867 Κιν. 6937120360

Επισκεφθείτε την ανανεωμένη ιστοσελίδα
 μας που περιλαμβάνει ηλεκτρονικό κατά-
 στημα βιβλίων, άρθρα και εκδηλώσεις από
 τον Πολίτη.
WWW.TSOUKATOU.GR
 Εκδόσεις Τσουκάτου, Εκδόσεις Λέμβος, Εφημερίδα «ο Πολίτης»

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ
 Δημ. Σούτσου 7, Πλατ. Μαβίλη, Αθήνα
 Πλησίον Σταθμού Μετρό Μέγαρο Μουσικής
 Δέχεται με ραντεβού
 Τηλ.: 210 64 27 956 Κινητό: 694 49 42 103

Δρ. ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
 ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
 ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
 Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣ. GREAT ORMOND STR. ΛΟΝΔΙΝΟΥ
 ΠΑΝ/ΜΙΩΝ HARVARD και COLUMBIA ΗΠΑ
 ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 4 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ
 ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 210 36 02 745 • ΟΙΚΙΑΣ 210 98 33 413
 ΚΙΝΗΤΟ 6932 414 943 e-mail: prdrsant@otenet.gr

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
 Επ. Καθηγητής Οφθαλμολογίας SMU
 Διευθυντής Οφθαλμολογικής Κλινικής
 Νοσοκομείου Metropolitan
 www.eyelaser.gr
 Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Π. Φάληρο 210 9881800

ΟΥΡΑΝΙΑ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΟΨΥΧΟΛΟΓΟΣ
 MSc στην Αναπτυξιακή Ψυχολογία
 στο Παν/μιο Λονδίνου
 • Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής-Υπερκινητικό-
 τητα (ΔΕΠ-Υ) • Δυσλεξία • Μαθησιακές δυσκολίες •
 Συμβουλευτική
 Κιν.: 6938 372194 raniatop@hotmail.com
 Λακωνίας 33 (metro Πανόρμου), Αθήνα

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΗΛΙΑΔΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Ατλαντος 15 - 17 (Στάσις Φλοίσβου)
 Π. ΦΑΛΗΡΟ Τηλ. 2109825346

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ Α. ΟΖΟΥΛΕΡ
 Δέχεται από τις 10.00-13.00. και 17.00-20.00
 Έλλης 16 (Έδεμ) Παλ. Φάληρο
 Τηλ. Φυσικ/τηρίου 210 9832978, Κιν.: 6944958130

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΖΗΣΙΑΔΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Αμφιτρίτης 12, Π. Φάληρο
 Τηλ. Ιατρείου: 210 9838877, κιν.: 6944 475212
 e-mail: k.zisiadis@gmail.com

Δρ. ΕΛΕΥΘ. Α. ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
 Ομ. Καθηγητής Ωτορινολαρυγγολογίας
 Πανεπιστημίου Αθηνών
 Επίτιμο Μέλος Γερμανικής Εταιρείας
 Ωτορινολαρυγγολογίας και Χειρουργικής
 Κεφαλής-Τραχήλου
 www.drferekidis.com
 Σόλωνος 18, Κολωνάκι Τηλ.: 2103603731

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
 Χειρ. Οδοντίατρος
ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
 Χειρ. Οδοντίατρος
 Τοποθετούνται εμφυτεύματα-Εφαρμογές LASER
 Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
 Αγγέλου Σικελιανού 12, Ν. Ψυχικό
 Τηλ.: 210.6740.777 - Fax: 210.6740.900

ΙΑΤΡΕΙΟ ΚΟΥΚΛΩΝ
 ΕΙΡΗΝΗ ΠΡΙΝΤΕΖΗ - ΦΡΑΓΚΟΥ
 Εντατική θεραπεία
 & ενδυματολογική φροντίδα
 για τις αγαπημένες σας
 κούκλες
 ΥΜΗΤΤΟΥ 156 - 157 ΑΘΗΝΑ 116 33 • ΤΗΛ/ΦΑΧ: (010) 75.13.355

ενημερώσεις

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΤΡΟΜΑΝΟΥ

Αθλητική γωνιά

» Πρόγραμμα «Αθλητικές ακαδημίες ΟΠΑΠ»

Οι «Αθλητικές Ακαδημίες ΟΠΑΠ» αποτελούν μια δράση Εταιρικής Υπευθυνότητας πρωτοποριακή για τα ελληνικά δεδομένα και στοχεύει στο να εκπαιδεύσει τα παιδιά στις αρχές που θα ακολουθούν σε ολόκληρη τη ζωή τους, είτε γίνουν αθλητές είτε παραμείνουν απλοί «φίλοι» του αθλητισμού είτε αποφασίσουν να υπηρετήσουν το άθλημά τους απο οποιαδήποτε θέση επιλέξουν.

Η βασική φιλοσοφία του προγράμματος είναι η συνεχής και διαδραστική εκπαίδευση των προπονητών, των παιδιών αλλά και των γονέων τους με ξεκάθαρο στόχο να επιτευχθούν τα εξής:

- Να έρθουν τα παιδιά κοντά στον αθλητισμό.
- Να ενισχυθούν οι αξίες του αθλητισμού.
- Να δημιουργηθούν ισχυροί δεσμοί μεταξύ των συμμετεχόντων σωματείων.
- Να βελτιωθούν ποιοτικά οι παρεχόμενες υπηρεσίες των σωματείων.

Οι βασικοί άξονες του προγράμματος είναι:

Επιστημονική υποστήριξη:

Μέσω του προγράμματος παρέχονται συνεχώς από την επιστημονική ομάδα του προγράμματος, συμβουλές και καθοδήγηση σε ψυχολογικό, παιδιατρικό και διατροφικό επίπεδο μέσω ομιλιών αλλά και διαδραστικών εκδηλώσεων. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η αδιάκοπη ενημέρωση όλων των γονέων και κηδεμόνων παιδιών των συνεργαζόμενων σωματείων.

Προπονητική υποστήριξη:

Ενισχύεται συνεχώς η τεχνική κατάρτιση όλων των προπονητών των ακαδημιών με την υλοποίηση εκπαιδευτικών δράσεων έτσι ώστε να είναι σε θέση να προσφέρουν την καλύτερη δυνατή υποστήριξη στα παιδιά με ξεκάθαρη έμφαση στην ψυχική και συναισθηματική του ύπαρξη. Η προπονητική υποστήριξη στηρίζεται σε κάποιες βασικές κατευθυντήριες γραμμές που αφορούν στο ρόλο της ακαδημίας στις ηλικίες έως 12 ετών, στον ρόλο του προπονητή της ακαδημίας στις αντίστοιχες ηλικίες, τον κώδικα συμπεριφορά παιδιών και ενηλίκων είτε αυτοί είναι γονείς είτε κηδεμόνες.

Ασφάλεια και ιατρική περίθαλψη:

Μέσω του προγράμματος ενισχύεται συνεχώς η κατάρτιση όλων των εμπλεκόμενων για τα δεδομένα που ισχύουν στις ηλικίες των παιδιών που αναφερόμαστε. Οργανώνονται εκπαιδευτικές ημερίδες με τη συμμετοχή αθλοπαιδιάτρων με στόχο την καλύτερη ενημέρωση.

Αθλητικός εξοπλισμός:

Παρέχεται αθλητικό υλικό και εξοπλισμός στις συνεργαζόμενες ακαδημίες με σκοπό τη βελτίωση των προδιαγραφών προπόνησης αλλά και την ασφάλεια των παιδιών. Συγκεκριμένα, αυτά τα χρόνια που υλοποιείται το πρόγραμμα έχουν δοθεί στις συμμετέχουσες ακαδημίες μπάλες ποδοσφαίρου, επικαλαμίδες, διάφορα διακριτικά και σετ προπόνησης.

Με αυτόν τον τρόπο, ο ΟΠΑΠ παραμένει ενεργά δίπλα στην ελληνική κοινωνία και προσπαθεί μέσω της στρατηγικής εταιρικής υπευθυνότητας να εξυπηρετήσει ουσιαστικές ανάγκες υλοποιώντας αποτελεσματικές παρεμβάσεις.

Η χρονιά έκλεισε με ποδοσφαιρικό τουρνουά, στο οποίο πρωταγωνίστησαν οι αξίες του αθλητισμού και η ομαδικότητα. Στη διοργάνωση συμμετείχαν τέσσερις ομάδες με παιδιά από ερασιτεχνικά ποδοσφαιρικά σωματεία της Αττικής και της Αχαΐας, που υποστηρίζονται από το πρόγραμμα του ΟΠΑΠ, καθώς και οι ομάδες Κ12 της ΑΕΚ και του Παναθηναϊκού.

Κοντά στα παιδιά βρέθηκαν οι πρώην διεθνείς ποδοσφαιριστές Τάσος Μητρόπουλος, Θωμάς Μαύρος, Γιάννης Καλιτζάκης, Τάκης Φύσσας, Γιούρκας Σεϊταρίδης, Νίκος Κωστένογλου (Τεχνικός Διευθυντής της Ακαδημίας της ΑΕΚ), Δημήτρης Παπαδόπουλος, Κώστας Τάρας και Μιχάλης Παυλής (προπονητής της ομάδας Κ12 της ΑΕΚ), οι οποίοι ανέλαβαν τον ρόλο των προπονητών και οδήγησαν και τις έξι ομάδες σε μια συλλογική νίκη.

Οι αγώνες του τουρνουά διεξήχθησαν χωρίς σκορ και βαθμολογία, ακολουθώντας τους κανόνες του ευ αγωνίζεσθαι, της αφοσίωσης και του σεβασμού. Στο περιθώριο των αγώνων έγινε επίδειξη του παραολυμπιακού αθλήματος του ποδοσφαίρου τυφλών από τον Ομοσπονδιακό προπονητή Παναγιώτη Στεφανίδη και τον Συντονιστή της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής Σάκη Κωστάρη.

38.000 παιδιά μέχρι στιγμής στο πρόγραμμα:

Το ολοκληρωμένο πρόγραμμα Αθλητικές Ακαδημίες ΟΠΑΠ, το οποίο υλοποιείται με μεγάλη επιτυχία από το 2015, υποστηρίζει παιδιά ηλικίας από 6 έως 13 ετών από ερασιτεχνικά ποδοσφαιρικά σωματεία από όλη την Ελλάδα. Στο πρόγραμμα έχουν συμμετάσχει συνολικά 38.000 παιδιά και 2.000 προπονητές από 191 ακαδημίες ποδοσφαίρου 49 νομών. Στις δράσεις του προγράμματος έχουν πάρει μέρος, επίσης, 55.000 γονείς/κηδεμόνες.

Επίσης, στο πλαίσιο του προγράμματος έχουν πραγματοποιηθεί 38 μεγάλες γιορτές του αθλητισμού σε διάφορες πόλεις σε όλη την Ελλάδα, με συμμετοχή χιλιάδων παιδιών και γονέων/κηδεμόνων σε κάθε φεστιβάλ.

Εμείς από την πλευρά μας ευχόμαστε τέτοιου είδους δράσεις και πρωτοβουλίες να συνεχιστούν και να υλοποιηθούν σε όλες τις γωνιές της Ελλάδας. Άλλωστε κερδισμένοι θα είναι όλοι και κυρίως τα παιδιά μας. Καλή ανάγνωση!

"ΧΑΡΗ... ΤΟΛΟΓΟΝΤΑΣ"

«ΣΤΟ ΚΑΛΟ ΚΥΡΙΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ»

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΓΑΝΤΖΟΥΔΗ

Πάνε και οι εκλογές αγαπημένε μου αναγνώστη. Ο ελληνικός λαός ψήφισε (αν με ρωτάς μια από τα ίδια) και ανέδειξε με την ψήφο του πρώτο κόμμα –και μάλιστα με αυτοδυναμία– τη Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη. Έτσι, ο Κυριάκος μαζί με τους Αλέξη, Φώφη, Κουτσούμπα, Βελόπουλο (αυτό πάλι;), Βαρουφάκη αποτελούν τη σύνθεση της νέας Βουλής. Δεν θέλω να σχολιάσω/γράψω κάτι περισσότερο για τα αποτελέσματα. Ο χρόνος θα δείξει. Αυτό όμως που θέλω να φωνάξω αγαπημένε μου αναγνώστη, είναι ένα τεράστιο ΜΠΡΑΒΟ στους Έλληνες ψηφοφόρους που (επιτέλους) με την ψήφο τους τιμώρησαν και έριξαν στην αφάνεια τον φασισμό και ένα «Στο καλό κύριοι φασίστες» σε όλους αυτούς (Μιχαολιάκος, Κασιδιάρης και λοιποί) που τα τελευταία χρόνια, εκμεταλλευόμενοι την απόγνωση και την απογοήτευση των Ελλήνων κατάφεραν να βρουν πολιτική θέση και βήμα και να αναπτύξουν την εγκληματική τους δράση.

Για πρώτη φορά αγαπημένε μου αναγνώστη από το 2012 η Χρυσή Αυγή μένει εκτός Βουλής. Το φασιστικό/ναζιστικό κόμμα δεν κατάφερε να πείσει τον λαό, δεν κατάφερε όχι μόνο να αυξήσει τα ποσοστά του αλλά ούτε να εξασφαλίσει το 3% που απαιτείται για την είσοδο στη Βουλή. Και αυτή η συντριπτική ήττα της Χρυσής Αυγής είναι το πρώτο θετικό αποτέλεσμα των εκλογών.

Αν και αργήσαμε αγαπημένε μου αναγνώστη να ξεμπερδέψουμε με αυτό το πολιτικό μόρφωμα, το οποίο εμφανίστηκε το 1985 και το 2012, βρίσκοντας πάτημα την κούραση και την απογοήτευση του λαού, κατάφερε να συγκεντρώσει 7% και να μπει στη Βουλή. Κατάφερε να πείσει κάποιους με υποσχέσεις κατάργησης των χρεών, συσσιτίων, στήριξης των αδυνάτων, προβάλλοντας ένα προφίλ δήθεν πατριωτικό, αλλά και με εκβιασμούς και επιθέσεις που φυσικά μεγάλη μερίδα των ΜΜΕ πρόβαλαν και δημιουργώντας εικόνες σούπερ ηρώων που ήρθαν να καθαρίσουν την κοινωνία.

Ποιος αγαπημένε μου αναγνώστη μπορεί να ξεχάσει τις επιθέσεις, τους προπηλακισμούς, τις βιαιοπραγίες εις βάρος των παράνομων (και μη) μεταναστών, των παιδιών τους, των gay και γενικότερα εις βάρος όσων δεν συμφωνούσαν με τα πιστεύω τους;

Ποιος μπορεί να ξεχάσει την άθλια επίθεση του Κασιδιάρη εναντίον της Λιάνας Κανέλλη ή του Παναγιώταρου εναντίον ηθοποιών και θεατών που ήθελαν να παρακολουθήσουν την παράσταση Corpus Christi;

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τη δολοφονία του Παύλου Φύσα τον Σεπτέμβριο του 2013 ή την απόπειρα δολοφονίας του Αιγύπτιου ψαρά Αμπουζίντ Εμπάρακ τον Ιούνιο του 2012;

Και δεν είναι μόνο αυτά αγαπημένε μου αναγνώστη. Είναι τόσα κι άλλα τόσα που ξεχάσαμε ή δεν μάθαμε ποτέ. Το θέμα είναι ότι πια ξεμπερδέψαμε μαζί τους. Χωρίς κανέναν εκπρόσωπο στο ελληνικό κοινοβούλιο αλλά ούτε και στην ευρωβουλή (μια και ο υπόδικος Γιάννης Λαγός αποφάσισε να ανεξαρτητοποιηθεί, γιατί όπως δήλωσε δεν συμφωνεί με τις κινήσεις του κόμματος), ο φόβος, ο τρόμος, ο φασισμός που έφεραν στην κοινωνία ο Μιχαολιάκος και η παρέα του, διαλύεται. Και πια τον λόγο έχει η δικαιοσύνη. Η δίκη των στελεχών της Χρυσής Αυγής ξεκίνησε το 2015 και τώρα ήρθε η ώρα να ολοκληρωθεί. Χωρίς καμμία πολιτική προστασία, καθυστερήσεις, προνόμια, απόρρητα και ασυλίες. Και μπορεί η Χρυσή Αυγή να μην κατάφερε να περάσει την πόρτα της Βουλής αλλά (αν είμαστε τυχεροί) θα περάσει την πόρτα του Κορυδαλλού.

Η κ. Serra Taskent,
ιδιοκτήτρια του
ξενοδοχείου Splendid
Palace έδωσε
συνέντευξη στη
δημοσιογράφο
κ. Talin Görener
για το περιοδικό *Paros*.
Μιλά για την ιστορία
του μεγαλοπρεπούς
κτιρίου, που βρίσκεται
στην καρδιά και
το μυαλό Πριγκηπιανών
και παραθεριστών.
Αυτός άλλωστε ήταν
ο λόγος μετάφρασης
του κειμένου.

σμα να μην ξαναπατήσει εκεί. Η μητέρα του κοριτσιού στενοχωρημένη, φοβάται για τη ζωή της μεγαλύτερης κόρης και της απαγορεύει να κάνει ακόμα και παιδί. Μέχρι τον θάνατο της μητέρας τους, λοιπόν, δεν τεκνοποιεί.

Μέχρι το ενενηκοστό έτος της ηλικίας του ο Kazim Πασάς διευθύνει το ξενοδοχείο. Τη διαχείριση αναλαμβάνει ο γιος του και όταν πεθαίνει, στο ξενοδοχείο σημειώνεται μια πτώση, μιας και δεν ενδιαφερόταν κανένας. Ο παππούς μου ενεργοποιείται και το ξενοδοχείο αρχίζει να ξαναπαίρνει την παλιά αίγλη του. Με τον παππού, τη γιαγιά, τον πατέρα και τον θείο μου το ξενοδοχείο στην Πρίγκηπο, τις δεκαετίες '60, '70, ζει τις καλύτερες μέρες του. Η κατάσταση συνεχίζεται μέχρι το '90, που ξεκινά η πτώση, λόγω παλαιότητας του κτιρίου και διάβρωσης από υγρασία. Ο παππούς μου, από τη δεκαετία του '80, είχε ζητήσει άδεια να το γκρεμίσει και να φτιάξει ένα ξενοδοχείο με ενοικιαζόμενα διαμερίσματα. Τα σχέδια με τα οποία αποκτά την άδεια κατασκευής του συγκροτήματος –τα είχα δει– προέβλεπαν και δύο πισίνες. Το μόνο που χρειαζόταν ήταν η υπογραφή της ιδιοκτήτριας γιαγιάς μου, η οποία αντιδρά και δεν υπογράφει μέχρι τον θάνατό

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ SPLENDID PALACE

Το αρχοντικό κτίριο της Πριγκήπου

Όταν το καράβι πλησιάζει στην αποβάθρα της Πριγκήπου φαίνεται από μακριά ένα εντυπωσιακό λευκό κτίριο με κόκκινα παντζούρια. Μυστηριακό, γοητευτικό, σύμβολο μιας άλλης εποχής, όχι πολύ μακρινής. Μας θυμίζει έναν τρόπο ζωής που εξέλιπε. Το ξενοδοχείο Splendid Palace, ένα πραγματικά όμορφο κτίριο, κατασκευάστηκε με αγάπη και σεβασμό. Θελήσαμε να μάθουμε την ιστορία του από την ιδιοκτήτρια, την κ. Serra Taskent.

Είστε ιδιοκτήτρια ενός μυστηριακού ξενοδοχείου που ανήκει εδώ και πολλές γενιές στην οικογένειά σας. Πώς, το 1908, σκέφτηκε η οικογένειά σας να κατασκευάσει στην Πρίγκηπο, που ήταν θέρετρο, αυτό το εξαιρετικής ομορφιάς ξενοδοχείο, το Splendid Palace;

Ο σουλτάνος είχε δώσει την κατασκευή των σιδηρόδρομων της Χετζάζης στον παππού της γιαγιάς μου, τον ήρωα της μάχης της Πλεύνας, Muzir Kazim Πασά –καταγόταν από τη Χίο– λόγω της εντιμότητάς του. Ο Πασάς για την κατασκευή των σιδηροδρόμων έμεινε σε πολλές πόλεις, μάλιστα και ως υπασπιστής του Μουσταφά Κεμάλ, όταν ο τελευταίος υπηρετούσε στη Δαμασκό. Επειδή δεν εύρισκε ξενοδοχείο, αναγκάστηκε να αγοράσει ένα σπίτι. Όταν επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη ταξίδεψε στις Κάννες, τη Νίκαια, όπου εντυπωσιάστηκε από τα ξενοδο-

χεία και του γεννήθηκε η ιδέα. Στέλνει τον Πριγκηπιανό κάλφα οικοδομών Καλούδη Λάσκαρη στο Παρίσι, ο οποίος σχεδιάζει το ξενοδοχείο μας, ξεσηκώνοντας το στιλ των ξενοδοχείων Spondid και Negresco.

Η κατασκευή άρχισε το 1908 και τελείωσε το 1911. Ο Πασάς το ήθελε πέτρινο, ο Καλούδης Λάσκαρης όμως τον προτρέπει να κατασκευαστεί ξύλινο για τον φόβο των σεισμών. Και οι δύο ήταν ταβλαδόροι και λύνουν τη διαφωνία τους με μια παρτίδα τάβλι, που κερδίζει ο κάλφας. Έτσι ο πρώτος όροφος γίνεται πέτρινος, οι υπόλοιποι ξύλινοι. Είναι μια μίξη art nouveau και οθωμανικού στιλ. Ο εσωτερικός αυλόγυρος είναι επηρεασμένος από την οθωμανική αρχιτεκτονική. Διαθέτει, για αποφυγή της υγρασίας, δίκτυο αερισμού που είναι εγκατεστημένο στο ισόγειο. Ο Πασάς προβαίνει στην πρόσληψη τριών γκαρσονιών από το περίφημο ξενοδοχείο Tokatliyan της Κωνσταντινούπολης, τους Αρμενίους Dikran, Denon και Ohannes, στους οποίους αναθέτει τη λειτουργία. Αυτοί ανταποκρινόμενοι στη μόδα της εποχής, εξόπλισαν το ξενοδοχείο με σερβίτσια Cristofle, γαλλικά έπιπλα από τη Lyon και αντικείμενα αυστρο-οθωμανικά.

Μετά τα εγκαίνια –έγιναν πριν τον Α΄ Παγκό-

σμιο Πόλεμο– το ξενοδοχείο καταλαμβάνουν οι αγγλικές δυνάμεις και το χρησιμοποιούν ως αρχηγείο και νοσοκομείο. Αμέσως μετά, εγκαθίστανται Ρώσοι, που προξένισαν στο κτίριο μεγάλες ζημιές. Με την κήρυξη της Τουρκικής Δημοκρατίας το παίρνει πίσω ο Kazim Πασάς, που ζητά να αποζημιωθεί από το Αγγλικό Προξενείο. Το Ίδρυμα του Ιστορικού Αρχείου, που βρήκε την αίτηση, διαπίστωσε τη μη καταβολή αποζημίωσης. Η επιχείρηση χρεοκόπησε, το ξενοδοχείο κατασχέθηκε. Όταν οι εντεταλμένοι υπάλληλοι του Δημοσίου πηγαίνουν στην Πρίγκηπο για κατάσχεση, ο Kazim Πασάς, με γρηγορότερο ατμόπλοιο τούς προλαμβάνει, εξοφλεί τα χρέη, αποκτά ξανά το ξενοδοχείο και αποφασίζει να το διαχειριστεί ο ίδιος.

Ο Kazim Πασάς έχει δυο γιους και μια κόρη. Ο ένας γιος, που είναι άκληρος, αναλαμβάνει τη διαχείριση. Ο άλλος γιος, παντρεμένος με μια κοπέλα που ανήκει σε οικογένεια της δυναστείας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αναγκάζεται να συρθεί στην εξορία στη Χετζάζ, όπου από εκεί θέλει να αναλάβει τη διαχείριση της περιουσίας τους. Η κόρη του αποκτά δύο κόρες, τη Berna και τη Mualla. Η Mualla, που την υπεραγαπά ο Μουσταφά Κεμάλ, πεθαίνει στα 17 της από φυματίωση, σε διάστημα τριών εβδομάδων. Ο Μουσταφά Κεμάλ θυμώνει και τούς κατηγορεί ότι δεν ασχολήθηκαν με το κορίτσι, λόγω του τζόγου που παιζόταν στο ξενοδοχείο, με αποτέλε-

της. Η γιαγιά πεθαίνει μετά τον παππού και έτσι το ξενοδοχείο σώζεται.

Το ξενοδοχείο λειτουργεί από το '70 με τους ίδιους ανθρώπους, αλλά η πτώση συνεχιζόταν. Τα πέντε τελευταία χρόνια ο θείος μου, ο αδελφός μου και εγώ αρχίσαμε να επισκευάζουμε τα δωμάτια, την κουζίνα. Ξεκινήσαμε γενική ανανέωση και αποκατάσταση του κτιρίου. Η αρχή έγινε από την πρόσοψη, τα παντζούρια. Με τον αδελφό μου αποφασίσαμε να το διακοσμήσουμε με χρώμα, με τη βοήθεια του Γάλλου φίλου του αδελφού μου Λουκ, που κάποτε ζούσε στην Κωνσταντινούπολη. Θέλοντας να προλάβουμε τη Biennale, προσπαθήσαμε να το ανακαινίσουμε ολόκληρο και να το ανοίξουμε, κάνοντας τα εγκαίνια τον Απρίλιο.

Έχουμε ήδη ανακαινίσει 23 δωμάτια. Τοποθετήσαμε σύστημα θέρμανσης και το καλύψαμε με μονωτικές πλάκες. Μειώσαμε τον θόρυβο από τα ανοίγματα. Είναι ψηλοτάβανο και δεν επηρεάζεται από τη ζέστη παρά μόνο για δυο, τρεις ημέρες τον Ιούλιο. Έχουμε απαγορεύσει το κάπνισμα σε όλους τους χώρους. Περιμένουμε υλικά από το Βιετνάμ, που θα χρησιμοποιηθούν για τα μπαλκόνια και την πισίνα. Ασχολούμαστε με τι λουλούδια θα βάλουμε, από ποιον θα προμηθευόμαστε το κρέας, πως θα οργανώσουμε τη ρεσεψιόν, το λογιστήριο. Και όλα αυτά, έχοντας παράλληλα την αγωνία καθιέρωσής του μαζί με τη φίλη, την κ. Semra Arikok. *Συνεχίζεται*